

TRADICIONALNO PUSTNO RAJANJE

PUSTNA POVORKA V HOTINJI VASI PRIVABILA
VELIKO MASK IN OBISKOVALCEV

5

JUDOISTKA IN VOZNIK TERENCEA

NAJBOLJŠA ŠPORTNIKA V PREJŠNJEM LETU
METKA LOBNIK IN MATJAŽ LORBER

6

PRISOTNE NAGOVORIL IVAN CANKAR

PROSLAVA OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI
IN ENOTNOSTI NA OŠ V SLIVNICI

41

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 19, številka 1, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Zdenka Trinko
Žan Krivec
Zdenka Gajzer
Aleš Andlovič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Kurent, avtor: Uroš Blažič

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4000 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte
v Word zraven besedila, temveč jih posebej
pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali dru-
gem formatu. Navedite avtorja fotografije in
opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo
podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj
pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom
in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj
bodo iz obdobja med dvema številčkama
glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov
s presledki (polstranske objave) in 4000
znakov (celostranske objave). Uredništvo
si pridržuje pravico do krajšanja člankov in
spremembe naslovov. Članki niso honorirani.
Ponatis v celoti ali posameznih delov
glasila je mogoč le s predhodnim pisnim
dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prisp-
evkov za naslednjo številko je do torka,
30. aprila 2019.

Naslednja številka izide konec maja 2019.

Pomladno

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Pomlad se prebujata in na široko odpira vrata zeleni, mladi naravi. Pomlad simbolizira nov začetek in ni lepšega kot začeti nov mandat v Občini Hoče-Slivnica. Pomladno, sveže je za nekatere svetnike občinskega sveta tudi delo na občinskih sejah, odborih. Priznam, da sem vesel in ponosen, da imam ob sebi ekipo svetnikov, ki so konstruktivni, kooperativni, polni novih idej in obenem pripravljeni nadaljevati začeto delo prejšnje sestave občinskega sveta. Lepo je spremljati, kako se premikajo stvari še na boljše, ko se zavedaš, da se občina postavlja na zemljevid najboljših, tako po kakovosti življenja kot tudi po tem, da se nam znižuje brezposelnost. Podmladek, ki se vpisuje v vrtce, šole pa nam zagotavlja, da bomo postali tudi močnejši na področju števila prebivalcev.

Prav zato je letos največja investicija, ki je predvidena v proračunu, izgradnja nizkoenergetskega vrtca Hoče. Otroci bodo dobili nove, večje prostore. Na mladih svet stoji. Tako kot je pomembno, da imajo otroci primerne, varne prostore, je pomembno, da imamo vsi občani pitno vodo in le-te dovolj. Zato je finančni poudarek v letošnjem proračunu še za izvedbi povezovalnega cevovoda med vodohranoma Lilek in Mikuž, s katerim bo moč vodo iz zajetja Planica uporabiti za oskrbovanje južnega Radizela, medtem ko bo vodo iz zajetij Framski slap moč uporabiti za oskrbovanje severnega dela naselja Radizel in tudi Črete. Načrtovane so še tudi manjše investicije za projekte, ki so v teku že iz preteklega leta (LAS-projekti, Paleokrajina štajerska ipd.)

Pomemben načrtovani projekt je tudi Odvajanje in čiščenje v porečju Drave – Občina Hoče-Slivnica (Spodnje Hoče, Slivnica, Radizel), kjer se načrtuje sofinanciranje iz EU skladov in državnih sredstev. V letu 2019 se bo urejala dokumentacija, medtem ko se izgradnja načrtuje od leta 2020 naprej. Južna cestna povezava IC 11 – tu se v letu 2019 načrtuje priprava dokumentacije in nakup zemljišč in v letu 2020 izgradnja. V letu 2020 je torej razpršenost investicijskih sredstev večja in se tako načrtujejo sredstva za: označitev turističnih poti na Pohorju, fitnes na prostem, investicijo v Športni park Slivnica, urejanje košarkarskega igrišča v Rogozi, urejanje nogometnega igrišča v Hočah, urejanje občinskih cest, investicijo v vodovodna omrežja, kjer se načrtuje izgradnja prečrpalne postaje in drugih potrebnih del za vzpostavitev tlačne cone na območju Polanske ceste v naselju Čreta. Zaradi ugotovljenih neskladij z dejanskim stanjem smo pristopili k uskladitvi podatkov iz Registra evidence nepremičnin. Izdelani so bili novi informativni izračuni na podlagi podatkov iz uradnih evidenc. Zato ste prejeli nove izračune za zazidana in nezazidana stavbna zemljišča, kjer so razvidni podatki o površinah in namenu uporabe.

Poleg opisanih tekočih projektov smo v pomladi 2019 dočakali zeleno luč za zagon tovarne Magna. Razveselili smo se priznanj športnikom in njihovim trenerjem, staršem ... Vsem še enkrat čestitam za dosežke in se veselim novih uspehov. Pomlad je pravi čas, da se športnim užitkom predamo tudi rekreativci. Tudi sprehod na soncu je koristen za telo in duha. Žal pa z velikim razočaranjem spremljam mačehovski odnos države do drugega največjega letališča v državi, našega Letališča Edvarda Rusjana Maribor, ki počasi postaja mesto duhov. V kolikor država ne najde rešitve, bo letališče letos poleti nehalo obratovati. Upam, da temu ne bo tako in bomo državo uspeli prepričati, da da priložnost letališču v naši občini.

Želim vam lepo preživete pomladne dni in nepozabni postni čas, ko si vzamemo čas, da se odpovemo tudi tistemu, kar nam največ pomeni, da okrepimo svoje telo in duha in so prazniki ob veliki noči toliko lepši.

Vse dobro.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 4 Male maske in veliki zvonci
Žan Krivec
- 11 Praznovanje s Cankarjem
Majda Strašek Januš
- 12 Dozidava vrtca Hoče
Irma Bračko

10 | Županovo srečanje

NOVICE Z OBROKOV POHORJA

- 17 Praktična uporaba defibrilatorja
Zdenka Trinko
- 18 Srečanje upokoencev občine
Silva Božnik
- 20 Pomladno na Pohorski tržnici
Vanja Jus

16 | Šparglji iz Bohove

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 21 Občinska zastava v Barceloni
Žan Krivec
- 23 Za najmanj naslednjih 87 let
Boštjan Frangež
- 25 Skalca na pomladnih poteh
Majda Strašek Januš

33 | Pojte vsi zbori sveta

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 40 Kako naučimo samostojnosti in odgovornosti?
Mojca Rakovič
- 41 Prisotne nagovoril Ivan Cankar
Petra Trstenjak
- 42 Upokojenci na obisku v vrtcu
Simona Šifrar

38 | Kulturni dan, vreden spomina

ZANIMALO VAS BO

- 43 Novost je jabolčni čips
Vanja Jus
- 44 Zbirateljica Utrinkov
Zdenka Trinko
- 49 Duševno zdravje velikokrat zapostavljeno
Helena Cenc, Alja Drovenik, Tina Vollmeier

48 | Zlat konj z zlatim srcem

Male maske in veliki zvonci

Pustni čas v Rogozi je bil tudi letos nekaj posebnega

Pustni čas v Rogozi je bil nekaj posebnega. Čeravno snega letos ni potrebno preganjati, pa je oznanjati pomlad prav tako prijetno v sončnem dnevu. Velike in male šeme so rajale in se veselile, pust je pač praznik norčavih in zabavnih. Pa naj si bodo mladi ali pa mladi po srcu. Začelo se je v soboto, 2. marca, s pustno zabavo v pižamah, se nadaljevalo v nedeljsko jutro in zaključilo z zvonjenjem kurentov na pustni torek.

Multisport arena je zdaj že vsem občanom zelo dobro poznan objekt – najnovejša pridobitev Športnega parka Rogoza. Čeprav je bil prostor prvotno namenjen športnim aktivnostim čez vse leto, so se v kolektivu Arene kmalu domislili načina, kako dodatno zapolniti dvorano. Povezali so se s skupino Svizec sport, ki se profesionalno ukvarja z otroško animacijo in prirejanjem rojstnodnevnih zabav.

Vodja Arene Stanislav Miklič razlaga, da se je ideja za prvi pižama party porodila spontano, kot nadgradnja otroških rojstnodnevnih zabav. Kot pravi, je Multisport arena prava ustanova za tovrstno dogajanje, saj otrokom nudijo prostor, športne igre, velika napihljiva igrala, strokovno animacijo, disko v pižami ter nočitev v šotorih. Poskrbljeno pa je tudi za hrano in pijačo. »... Vse to za otroka, da lahko starši mirno, brezskrbno in odsotni od otrok preživijo konec tedna,“ še dodaja Miklič.

V soboto, 2. marca, je torej potekal že četrty tak dogodek po vrsti, obisk pa – več kot pričakovan. Da je projekt prerasel lokalne meje, je jasno iz podatka, da otroci ne prihajajo le iz Občine Hoče-Slivnica, pač pa tudi iz širše okolice. Tokratna tema je bil seveda pust in z njim povezana otroška igrivost. Pustne šeme so ustvarile posebno vzdušje, ki ga otroci zlepa ne bodo pozabili. Namreč: kaj je bolj čarobno, kot spati v šotoru med pustni-

mi maskami, plesati v pižami in se zbuditi med svojimi vrstniki? Kot se za pravo pustovanje spodobi, je potekal tudi izbor najboljših mask. Pri dekletih je laskavi naslov prejela deklica delfina, pri fantih pa si je naziv prislužil neustrašni kapitan Amerika. Pustno dogajanje je lepo zaokrožil obisk skupine kurentov. Ti so pritekli iz sosednjega Miklavža naravnost v rogoški vrtec Sonček in razveselili naše najmlajše, ki so jih z navdušenjem pričakali. Ob mini pustnem rajanju so spoznali te prikazni, ki odganjajo zimo. Otroci so tudi kurentom pripravili poseben program – zapeli so jim nekaj pustnih pesmic in vsakemu podarili rutico. Otroci so pustovanje nadaljevali s sprehodom in ga zaključili z rajanjem v Domu krajanov Rogoza, kurenti pa z zasluženim počitkom.

➡ Žan Krivec

Tudi starši v stilsko preobrazbo

Pustovanje v Zgornjih Hočah in na tržnici pri Botaničnem vrtu

Tudi v Krajevni skupnosti (KS) Reka-Pohorje smo ponovno z domačim Turističnim društvom (TD) organizirali pustno povorko. Male pustne šeme so se skupaj s starši zbrale pred podružnično šolo in veselo nadaljevale pot do dvorane AMD Pohorje v Zg. Hočah. Tukaj jih je že čakal DJ Zoki z glasbo ter predsednica TD Martina, da poslika male obraze. Seveda so se tudi starši odločili za »stilsko« preobrazbo. Martina si je ponovno privoščila – in sicer prijazen županov obraz spremenila v »zobatega zombija«, velika rana na čelu se je na soncu v Hotinji vasi odprla, da je zgledala še bolj grozljiva in resnična.

Ivanka in Zdenka iz TD Pohorje sta bili aktivni na Pohorski tržnici, kjer sta ponujali pustne dobrote, hladno in toplo pijačo, bonbončke, dobro voljo in prijazen pozdrav. Tudi tukaj je bilo veliko mask. Metka je s svojimi »občinskimi sodelavci« poskrbela za pustne nagrade, animatorje, ki so poskrbeli za pustno rajanje otrok. Na tržnici je bilo zelo veselo, polno dobre volje in tudi pohval s strani obiskovalcev (pohvale so za nas sodelujoče največja nagrada in nam dajo voljo in zagon za novi »projekt«).

Tako smo v sodelovanju s šolo, TD, KS Reka-Pohorje in

občino uspešno pregnali zimo (ki je letos kar pobegnila od nas) in priklicali sonce, spomladanske rožice in seveda tudi delo v naravi ter okolju – in v mesecu aprilu bomo zopet organizirano počistili in pobrali vse smeti, ki so se v tem letu nabrale v naši lepi občini pod Pohorjem.

➡ Zdenka Trinko ➡ Irena Muršec

Tradicionalno pustno rajanje

Jubilejna, 20. pustna povorka v Hotinji vasi ponovno privabila veliko mask in obiskovalcev

Tradicija praznovanja pusta z maskami, povorkami in karnevali izhaja iz starodavnih poganskih časov. V Srednji Evropi so se po letu 1300 v povezavi s krščanskimi običaji prenesle na čas pred 40-dnevnim postom. Slovenske pustne maske in šeme so zelo slikovite, pustni običaji pa so v marsičem edinstveni in odražajo lokalne posebnosti vaških okolij.

Turistično društvo Hotinja vas je na lep sončen in topel dan, s katerimi letošnja zima ni skoparila, pripravila 20. tradicionalno pustno povorko »Fašenk 2019« in pustne maske so tako odganjale še zadnje izdihljaje zime. Povorko si je ogledalo več tisoč zadovoljnih gledalcev, ki so tudi sami pokazali veliko domišljije pri izdelavi pustnih mask. Naokrog so skakali liki iz popularne kulture, kot sta Daenerys in Jon Snow iz Igre prestolov, Pikapolone in Črni mačkoni, Else in Hulki. Ni pa manjkalo tudi starih dobrih klasičnih mask: Pike Nogavičke, cel živalski vrt, princeske, gasilci, vojaki, policaji in ninje.

Povorko je odprl Arafat s svojo nagajivo kamelo, ki si je zaslužila kakšno krepko, ko je vohljala naokrog po gledalcih. Kurenti so kljub visokim temperaturam poskakovali in zvonili, skupaj s podmladkom, ki je risal nasmehe številnim gledalcem. Sledilo je kar 16 skupin, med katerimi so številne tudi letos hudomušno prikazale dogajanje v Sloveniji: Lepotilna polžja krema se je posmehnila današnji obsedenosti z lepoto za vsako ceno, Turistično društvo Oreh se je obregnilo ob Magno in razširitev letališke steze, tekači Občine Hoče-Slivnica so predstavljali »1. beg pod Pohorjem«, Športno društvo Skokice iz Skok so bile manekenke z modne piste v oblekah iz recikliranega materiala. Številne skupine pa so raziskovale domišljijjski svet in pa čisto ta pravega: samuraji in gejša KUD Urška Prepolje, King kong z zamorci KUD Zg. in Sp. Gorica, Žensko rekreativno društvo Utrip iz Dobrovca je predstavljalo žabice iz Uzmolve mlake, vitezi s princesko iz Osnovne šole Franc Lešnik-Vuk, morski psi, angeli in demoni, prikazni iz Jakobskega dola na štirih nogah; upokojenci, ki iščejo dom za ostarele, so bili Samotarji iz Hoč, pingvini pa so bili iz PD Matej Bor Dobrovce. Manjkali niso niti muzikanti, in sicer Fantje treh vasi in Stari mačkoni iz Makol. Kot vsako leto so tudi letos gledalci izbrali najboljše maske. Odločili so, da se je najbolj izkazala skupina »Podoba iz filma King kong« KUD Sp. in Zg. Gorica, po številu glasov pa so jim sledili otroci iz osnovne šole Franc Lešnik - Vuk Slivnica, ki so kot vsako leto navdušili s svojo energijo, tretji pa so bili člani KD Urška Prepolje kot Poslednji samuraji in gejša. Na gmajni je bilo tudi letos pustno rajanje za najmlajše, ki so prejeli ljubke nagrade. Tudi odrasli so lahko uživali v živi glasbi. Bilo je pa poskrbljeno tudi za lačne želodčke in žejna grla. Letošnja povorka je čudovito uspela – zahvaljujoč lepemu vremenu, predvsem pa številnim skupinam, ki so ponovno prekosile same sebe!

Seveda pa – kot pravi predsednica TD Hotinja vas Franja Bračko – so bili zadovoljni tako s številčno udeležbo pustnih mask in skupin, kakor tudi z njihovo izvirnostjo. Zahvala gre tudi Matjažu Šešku, ki je vodil prireditev in predstavljal posamezne skupine. Seveda pa pustna povorka predstavlja velik organizacijski in finančni zalogaj za društvo. Pri slednjem jim priskoči na pomoč Občina Hoče-Slivnica, pri delu pa pritegnejo tudi družinske člane in prijatelje.

➡ Olga Knap ➡ Tone Embreuš

Judoistka in voznik terenca

Najboljša v prejšnjem letu sta bila Metka Lobnik in Matjaž Lorber

Letošnja slovesna podelitev naziva Športnik leta 2018, ki je potekala 28. februarja 2019 v Kulturnem domu Hoče, je bila pravi praznik športa v Občini Hoče-Slivnica. Celoletno delo in napor so na ta dan poplačani z druženjem, pohvalami in priznanji. Ne glede na število medalj, pokalov in ne glede na osvojena mesta. Športniki, športni delavci in ostali, ki jim je šport blizu, so se zbrali in počastili športno slovesnost s svojo prisotnostjo. Kulturni dom je zopet pokal po šivih od športnih dosežkov perspektivnih športnikov in športnic.

Slovesnost podelitve športnik leta 2018 je bila poleg športnih prispevkov oplemenitena še z bogatim kulturnim programom. Julija Novak je vzbudila prijetne občutke s perfektno zapeto Zdravljico. Ob naslednjem nastopu jo je čutno spremljal Robert Krček na kitari in skupaj sta pričarala prav posebno kulturno poslastico. Piko na i prireditvi pa sta dodala baletnika Pia Beranič in Žan Alimanović.

Uvodni pozdrav je pripadal prvemu možu športa v Občini Hoče-Slivnica: Jožefu Merkušu. Pohvalne besede, namenjene za športnike in občino, ki vsako leto nameni več finančnih sredstev za šport, so bile odlična iztočnica za slovesno prireditev. Poudaril je, da so poleg športnikov, ki so ta dan v ospredju, pomembni tudi njihovi trenerji. Tisti, ki energijo in znanje vlagajo v vzgojo in treninge ter nesebično prispevajo k razvoju posameznikov, posameznic in skupin. Občina Hoče-Slivnica ima registriranih preko 1200 športnikov. Ogromna številka, ki priča, da je šport doma v Občini Hoče-Slivnica. Najmanj 1200 športnikov, ki se zavedajo, da je za dobre rezultate treba veliko delati in da rezultati ne pridejo čez noč. Pohvale in dobre želje, da se šport v občini še naprej tako dobro razvija in odvija, so odmevale ob njegovem govoru.

V športnem duhu je nadaljeval njegov naslednik. Prvi mož občine Hoče-Slivnica, župan dr. Marko Soršak, ki se je najprej vsem zahvalil za udeležbo. Športnikom in športnicam in njihovim sodelavcem pa se je zahvalil za odlično opravljeno delo in za to, da glas o občini ponesejo po državi in širše. Poudaril je, da imamo v naši občini tudi olimpijsko medaljo. Skozi vse leto se športniki in športnice trudijo in zastopajo barve Občine Hoče-Slivnica. Trdo delo se obrestuje in zato jim v zahvalo za trud Športna zveza Občine Hoče-Slivnica vsako leto podeli priznanja za športne dosežke v preteklem letu. Podeljene so bile spodbude na več področjih:

Športnica leta 2018: Metka Lobnik

Naša trenutno najboljša judoistka je imela v letu 2018 vrhunsko – nepozabno sezono. Osvojila je skoraj vse, kar se je dalo v tem letu osvojiti. Najboljša je bila na nacionalnem nivoju. Med njene največje uspehe šteje bron na Evropskem kadetskem prvenstvu v Sarajevu ter bron na mladinskih olimpijskih igrah v Buenos Airesu – Argentina. Konec leta se je skupaj z žensko reprezentanco udeležila najmočnejših priprav v domovini juda – Japonski. V letu 2019 bo tekmovala v mladinski kategoriji, kar zanjo predstavlja nov izziv.

Športnik leta 2018: Matjaž Lorber

Lorber Matjaž je član Jeep Club Pohorja od leta 1995. Na športno pot se je podal kot sodnik na prireditvah v off-roadu. Navdušenje nad tem športom ga je poneslo v nakup vozila in se je tudi sam začel ukvarjati s tekmovanji. V Soft trialu in spretnostnih preizkušnjah je dosegal dobre rezultate. Odlične rezultate v državnem prvenstvu v off roadu. V zadnjih nekaj letih pa je zasedal tudi najvišja tri mesta. Dokazal je, da je z vztrajnim delom vse mogoče.

Ženska ekipa leta 2018: OK Formis – članska ekipa

Dekleta so osvojila odlično bronasto medaljo v prvenstvu za leto 2018. Gre za ponovljen največji uspeh kolektivnega športa v naši občini po letu 2014. Že 9 let zapored nastopajo na najvišjem nacionalnem nivoju tekmovanja. Ekipa v sestavi Ana Pehneč – kapetanka, Lina Pajnik, Valentina Vrbanec, Hanna Tupikina, Teja Bavdaž, Žana Zdovc Sporer, Ana Sešel, Pia Pravdič, Ana Štern, Anja Ertl, Darja Eržen, Nina Kotnik, Špela Bukovec. Trener Matevž Kamnik in njegov pomočnik Žiga Kos sta bila zaslužna, da so lansko medaljo osvojile v domači dvorani pred 600 navijači.

Perspektivni športni kolektiv – deklice: OK Formis – starejše deklice

Športnice so v sezoni 2017/2018 odigrale preko 20 tekem. Sredi sezone jih je zaradi bolezni zapustil trener Drago Blažič. Kljub temu so na koncu sezone osvojile odlično 9. mesto med šestdesetimi ekipami. V novi sezoni 2018/2019 ekipa ne pozna poraza. Z maksimalnim izkupičkom se je uvrstila v drugi del prvenstva. Kar štiri igralke te ekipe igrajo v kadetski reprezentanci Slovenije, ki se je uvrstila na evropsko prvenstvo. Uigrana in usklajena ekipa je na dobri poti športnih uspehov.

Perspektivni športni kolektiv – dečki: NŠ Hoče-Slivnica – U-11

Nogometno ekipo trenira Matic Leskovar, ki je v mlajših letih zastopal barve NK Maribor in NK Celje. S svojim znanjem in izkušnjami je na otroke prenesel pozitivno in zmagovalno miselnost. Fantje nastopajo pod okriljem Medobčinske nogometne

zveze Maribor v ligi U-11 starejši cicibani. Jesenski del sezone so nogometaši končali brez poraza. Za ekipo nastopajo: Mark Bruno Skodič, Rok Sevšek, Ruj Rožman, Teo Polšak, Jaša Maričič, Dalibor Veselič, Miha Koser, Bjan Hrašovec, Val Vodušek, Tijan Dobaj, Kevin Magdalenc in Luka Gselman.

Perspektivna športnica: Neža Mesiček

Neža Mesiček obiskuje Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče. Kot judoistka že vrsto let niza odlične rezultate. Tudi leto 2018 je bilo uspešno. Največji uspeh pripisujemo zmagi na domačem turnirju Apolon Open in zmago na mednarodnem turnirju v Beltincih. Na stopničkih pa je stala tudi v Beogradu, Splitu, Ljubljani in Zagrebu. S trdim športnim delom dokazuje, da je mogoče športno kariero odlično zastaviti in že v rosnih letih dosegati vrhunske rezultate.

Perspektivni športnik: Rok Knaflič

Rok Knaflič prav tako obiskuje Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče. Z judom se ukvarja že sedem let in vsa ta leta dosega odlične rezultate. Tudi letos je v konkurenci starejših dečkov osvojil največ točk in zasedel najvišjo uvrstitev v slovenskem pokalu. Postal je državni prvak in zmagal vse uradne turnirje v kategoriji do 38 kg. V pretekli sezoni je prestopil v višjo kategorijo in tudi tam nadaljeval z odmevnimi rezultati. Številna odličja je osvojil v Sloveniji, Srbiji in na Hrvaškem.

Zaslužni športni delavec: Aleksander Kogal

Aleksander Kogal aktivno deluje v OK Formula Formis že več let, zadnja tri leta pa je nepogrešljiv član upravnega odbora in podpredsednik. Njegov športni prispevek lahko vidimo ob igrišču in na igrišču. Ni je aktivnosti, ki je Sandi, kot ga v klubu kličejo, ne bi izvedel. Njegove pridne roke in predanosti športu ni mogoče poplačati le z besedo hvala. Sandi z glasbeno spremljavo poskrbi, da moštvo igra uigrano. Poleg tega je vedno pripravljen pomagati, pa naj so to čistilne akcije, organizacija pohoda ali priprava pripomočkov za treninge. Brez njega si delovanja kluba ni mogoče predstavljati.

Zaslužni športni delavec: Sašo Koser

Sašo Koser športno delo v Tenis klubu opravlja z zavzetostjo in natančnostjo. Klubu je vseskozi na razpolago. Njegovo delo cenijo tako člani društva kot tudi naključni obiskovalci naših športnih terenov. Skrbi, da so teniška igrišča vedno skrbno urejena in so ena najbolj urejenih igrišč v Mariboru in okolici. V upravnem odboru kluba s svojimi idejami in predlogi vpliva na delovanje kluba in je v veliko strokovno oporo predsedniku TK Hoče.

Zaslužni športni delavec: Aleš Furh

Aleš Furh je član Avto-moto društva Orehova vas. Prišel je kot tekmovalcec, nato pa je postal športni funkcionar in opravljal različne naloge v društvu. Opravljal je funkcijo direktorja dirk za državno in pokalno prvenstvo Slovenije in skrbel za nemoten potek pomerjanja moči na dirkah za evropsko prvenstvo v organizaciji domačega društva. Zadolžen je za tekmovalce in vodenje ter organiziranje treningov. V zadnjem mandatu je opravljal funkcijo sekretarja v društvu. Njegovo delo pušča pečat v moto športu.

Dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, je ob koncu prireditve Športnik leta 2018 povedal: »Lani je bilo poleg vsega ostalega tudi zelo bogato športno leto. Olimpijska medalja in številni dosežki naših športnikov so popestrili dogajanje v naši občini. Dogodkov in sodelovanja na športnem področju je bilo ogromno. Hvaležen sem vsem, ki pripomorejo, da se šport v občini razvija. Ob tem bi izkoristil in vsem športnikom, športnicam in njihovim trenerkam in trenerjem še enkrat čestital za pogum in vztrajnost. Še posebej čestitke vsem prejemnikom pohval s strani Občine Hoče-Slivnica.«

◀ Vanja Jus ▶ Nenad Vučić

Obvestilo o poteku javne razgrnitve podatkov za obračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Obveščamo vas, da na sedežu občine poteka javna razgrnitev podatkov o zazidanih in nezazidanih stavbnih zemljiščih, ki so podlaga za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljevanju NUSZ).

Javna razgrnitev poteka od 19. 3. 2019 do 19. 4. 2019 in se objavlja z namenom seznanitve vseh zavezancev s podatki iz uradnih evidenc.

NUSZ se odmerja skladno z določili iz Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Hoče-Slivnica (Med-občinski uradni vestnik, št. 34/17 in Uradno glasilo slovenskih občin, št. 67/18) in se plača za zazidana stavbna zemljišča od stanovanjske oz. poslovne površine stavbe in za nezazidana stavbna zemljišča, na katerih je po izvedbenem prostorskem aktu dopustna gradnja stanovanjskih in poslovnih stavb.

Razgrnjeni podatki, vpisani v posodobljeno evidenco, bodo uporabljeni za odmero NUSZ za zazidana in nezazidana stavbna zemljišča v letu 2019 in v naslednjih letih.

NUSZ se plačuje v dveh obrokih, če letni znesek nadomestila ne presega 60 €. Če je letna obveznost zavezanca višja od 60 €, se nadomestilo plača v štirih obrokih.

Glede na namene uporabe oziroma vrsto dejavnosti ter lego se število točk za m² stanovanjske oziroma poslovne površine določijo po naslednji tabeli:

NADOMESTILO ZA ZAZIDANA STAVBNA ZEMLJIŠČA

NUSZ za zazidana stavbna zemljišča se plačuje od stanovanjske oziroma poslovne površine stavbe, kot je vpisana v Register nepremičnin na Geodetski upravi RS. Višina nadomestila je odvisna od opremljenosti in lege stavbnega zemljišča ter od namena uporabe stavbe oz. vrste dejavnosti, ki se opravlja v stavbi.

Opremljenost stavbnega zemljišča z objekti javne infrastrukture in možnost priključka na te objekte se ovrednoti z naslednjimi točkami:

Glede na namene uporabe oziroma vrsto dejavnosti ter lego se število točk za m² stanovanjske oziroma poslovne površine določijo po naslednji tabeli:

1. Cesta v protiprašni izvedbi	30 točk
2. Javno vodovodno omrežje	20 točk
3. Javno kanalizacijsko omrežje	20 točk
4. Javno električno omrežje	10 točk
5. Plinovod	10 točk

Namen uporabe Lega zemljišča	Stanovanjski objekti	Objekti za poslovne in gospodarske namene	Objekti družbene infrastrukture	Počitniški objekti
I. območje (strnjena območja)	20	200	10	200
II. območje	10	150	5	100

Za poslovne površine se štejejo tudi površine zemljišč, ki so namenjene poslovni dejavnosti, kot so nepokrita skladišča, parkirišča, delavnice na prostem, bencinski servisi, gostinski vrtovi ipd. Te površine se točkujejo z upoštevanjem lege po naslednji tabeli:

Vrsta zazidanega stavbnega zemljišča - površine zemljišča	Območje	
	I.	II.
gostinski vrtovi, ki niso stavbe, bencinski servisi, nepokrita skladišča, delavnice na prostem, parkirišča	300	250
druge površine, namenjene opravljanju poslovne dejavnosti	150	100

Mesečna višina nadomestila se določi tako, da se stavbno zemljišče točkuje po posameznih merilih in se s seštevanjem izračuna skupno število točk. Skupno število točk se pomnoži s površino objekta in z vrednostjo točke, ki za leto 2019 znaša 0,0004 EUR/m².

NADOMESTILO ZA NEZAZIDANA STAVBNA ZEMLJIŠČA

Nadomestilo za nezazidana stavbna zemljišča se odmeri, če ima zemljiška parcela urejen dostop do javnega cestnega omrežja in če je zanj možno izvesti priključke na javno vodovodno omrežje, javno elektroenergetsko omrežje ter javno kanalizacijsko omrežje, v kolikor ni dovoljena gradnja greznic oziroma malih čistilnih naprav. Število točk za m² nezazidanega stavbnega zemljišča se določijo glede na podrobno namensko rabo prostora, določeno v prostorskih aktih občine, in glede na lego po naslednji tabeli:

Zavezanci, ki so prejeli napačen izračun in se nanaša na namen uporabe poslovne dejavnosti, bodo prejeli nov izračun.

Namembnost nezazidanega stavbnega zemljišča	Območje	
	I.	II.
Območja stanovanj in površine razpršene poselitve	20	15
Območja centralnih dejavnosti	120	90
Območja proizvodnih dejavnosti	120	90
Posebna območja	120	90

Mesečna višina nadomestila se določi tako, da se stavbno zemljišče točkuje in se izračuna skupno število točk. Skupno število točk se pomnoži s površino nezazidanega stavbnega zemljišča in z vrednostjo točke, ki za leto 2019 znaša 0,0004 EUR/m².

INFOMATIVNI PREGLED IZRAČUNOV MED POSAMEZNIMI OBČINAMI

Še posebej pa vas želimo seznaniti, da se v Občini Hoče-Slivnica odmerja bistveno nižje nadomestilo za zazidana in nezazidana stavbna zemljišča v primerjavi s sosednjimi občinami.

Občina	Hoče-Slivnica	Miklavž na DP	Kungota	Rače-Fram	Starše
Stanovanjska stavba 150 m ² , I. območje	63,00	96,08	74,52	123,84	112,54
Stanovanjska stavba 150 m ² , II. območje	56,70	88,39	62,10	117,65	103,16
Stanovanjska stavba 170 m ² , I. območje	71,40	108,89	84,46	140,35	127,54
Stanovanjska stavba 170 m ² , II. območje	64,26	100,17	70,38	133,33	116,91
Nezazidano SZ 600 m ² , stanovanjski namen, I. območje	37,80	61,49	74,52	148,61	281,34
Nezazidano SZ 600 m ² , stanovanjski namen, II. območje	25,20	30,74	62,10	123,84	232,57
Nezazidano SZ 2.000 m ² , gospodarski namen, I. območje	840,00	1.024,80	662,40	4.128,00	6.546,60

Podatki kažejo, da Občina Hoče-Slivnica obračunava primerjalno nižje, v povprečju pa celo bistveno nižje NUSZ od sosednjih občin. To velja za zazidana stavbna zemljišča, še posebej pa za nezazidana stavbna zemljišča.

Pripombe, ki se nanašajo na podatke o zavezancu, na vrsto dejavnosti in namembnost nepremičnine, na opremljenost stavbnega zemljišča in na oprostitve plačila nadomestila, se podajo pisno in pošljejo skupaj z dokazili s priporočeno pošto, na naslov Občine Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče, ali na elektronski naslov obcina@hoce-slivnica.si

Podatke, ki se nanašajo na površino poslovnega oz. stanovanjskega prostora, velikost zemljišča, lahko zavezanci uredijo v uradnih urah na Območni geodetski upravi Maribor, Ulica heroja Tomšiča 2, 2000 Maribor.

Zadnji dan za oddajo pripomb je 15. 4. 2019.

Podatki kažejo, da Občina Hoče-Slivnica obračunava primerjalno nižje, v povprečju pa celo bistveno nižje NUSZ od sosednjih občin. To velja za zazidana stavbna zemljišča, še posebej pa za nezazidana stavbna zemljišča.

Ugotovitve iz primerjave potrjujejo tudi prilivi v občinski proračun iz naslova NUSZ, ki primerjalno zaostajajo za izbranimi primerljivimi občinami.

Občina	Število prebivalcev (na dan 1. 1. 2017)	Prihodki po ZR 2015	Prihodki po ZR 2016	Prihodki po ZR 2017	Povprečje prihodkov treh let	Prihodki NUSZ na prebivalca
Hoče-Slivnica	11.272	442.047,90	420.068,43	409.688,68	423.935,00	37,61
Miklavž na Dravskem polju	6.697	390.675,00	421.423,00	440.712,00	417.603,33	62,36
Kungota	4.956	87950,00	92.500,00	114.440,00	98.283,36	19,83
Rače-Fram	7.315	958.928,25	959.381,63	917.717,29	945.342,39	129,23
Starše	4.117	587.536,38	642.101,22	690.421,78	640.019,79	155,46

S spremembami in dopolnitvami odloka o NUSZ se Občina Hoče-Slivnica približuje višini NUSZ, ki ga za primerljive primere zaračunavajo občine, ki med primerjanimi zaračunavajo nižje nadomestilo (npr. Kungota ali Miklavž na Dravskem polju). Tudi

z višjimi vrednostmi NUSZ bo Občina Hoče-Slivnica še vedno zaostajala za občinami, ki z višino NUSZ že doslej odstopajo navzgor (npr. Rače-Fram ali Starše).

Županovo srečanje

Udeleženci »foruma vseh forumov« do zadnjega kotička napolnili Kulturni dom v Hočah

»Povezovanje, druženje, mreženje, sodelovanje je skupna zgodba o uspehu vseh nas. Povabil sem vas, da se vam zahvalim za sodelovanje v preteklem letu. Veliko se je dogajalo. Tudi z vašo pomočjo,« tako se je z besedami dr. Marka Soršaka, župana Občine Hoče-Slivnica, pričelo formalno povezovalno druženje vseh deležnikov v Občini Hoče-Slivnica. Do zadnjega kotička napolnjeni dvorani Kulturnega doma Hoče je prvo sredo v februarju Marko Soršak voščil vse dobro v začetku leta, jim predstavil opravljeno delo v preteklem letu in začrtal smernice za delo v letu 2019. Izrazil je veselje ob povezoivanju, mreženju in opravljenem delu ter se vsem iz srca zahvalil, da so prispevali k odlični zgodbi Občine Hoče-Slivnica.

Izpostavil je naslednje projekte, ki so zaznamovali leto 2018:

- prizidek podružnični osnovni šoli,
- Večnamenski objekt Bohova,
- Večgeneracijski center Rogoza,
- industrijska cona,
- Magna,
- gramoznica,
- novi defibrilatorji,
- sistemsko reševanje problematike s pitno vodo,
- Pohorska tržnica,
- točke medgeneracijskega sodelovanja,
- zaključevanje Paleostyriadiversio projekta, kjer preteklost sreča sedanost,
- 2. tek pod Pohorjem,
- številne ceste in cestni odseki,
- lokalne volitve 2018, kjer so nam volivci ponovno zaupali veliko podporo in zaupanje.

Poudaril je, da občino v letu 2019 še čaka:

- izgradnja nizkoenergetskega vrtca Hoče,
- nadaljevanje projekta »premoženjsko pravno urejanje proizvodne cone«,
- investicije v vodovodna omrežja in infrastrukturo,
- 3. tek pod Pohorjem
- urejanje vodovodnega sistema,
- pridobivanje kohezijskih sredstev ter ostalih sredstev, ki so na voljo
- in še veliko začrtanih novih idej.

Forum vseh forumov se je udeležilo 167 udeležencev, ki so v preteklem letu prispevali k razvoju občine, obiskovali

forume, sodelovali na dogodkih in pomagali, da je občina z vizijo prijazna do občank in občanov. Sreda, 6. 2. 2019, pa je bila še nekaj posebnega za študente v Občini Hoče-Slivnica. Župan dr. Marko Soršak jim je namreč na povezovalnem srečanju slovesno podelil štipendije. Občina Hoče-Slivnica vsako leto nameni sredstva za štipendiranje najboljših dijakov, dijakin oziroma študentk in študentov. Pogoje in pravila za pridobitev štipendij opredeljuje dva pravilnika: Pravilnik o štipendiranju, ki opredeljuje kriterije in pogoje za pridobitev štipendij za nadarjene dijake in študente Občine Hoče-Slivnica, ter Pravilnik o štipendiranju za vrhunske in perspektivne športnike. V tem šolskem letu je župan podelil 17 štipendij: 7 dijakom in 8 študentom ter 2 športni štipendiji.

Uradni del srečanja je popestril nepozabni duet Lučke Krašovec in Benjamina Pregla ob glasbeni spremljavi Katarine Pregl. Sopranistka Lučka Krašovec je zaposlena v SNG Maribor, študirala je na Pedagoški fakulteti v Mariboru, prihaja pa iz Laškega. Tenorist Benjamin Pregl, ki je štipendist atenskega konzervatorija za glasbo, in pianistka Katarina Pregl glasbo povezujeta v čudovito harmonijo. Čudoviti napevi iz oper so bili odlična iztočnica za poslovno druženje po uradnem delu srečanja.

Župan dr. Marko Soršak se je zahvalil prav vsakemu, ki je bil prisoten, in tudi vsem, ki niso utegnili priti in so pomembno prispevali k razvoju naše občine. Zaključil je z mislijo: »Še naprej se veselim odličnega sodelovanja in skupnih dobrih zgodb občine z vizijo.«

➡ Vanja Jus 📷 Foto Panda

Praznovanje s Cankarjem

Decembrska prireditev Pozdrav praznikom je bila z gostom Tonetom Kuntnerjem priprava na božične praznike, izzvenela pa je v čast Cankarju in naši domovini

December 2018 je bil mesec, ki bi nas ne bi smel pustiti hladnih, ravnodušnih, če je v nas vsaj malo otroškega veselja, pričakovanja, če je v nas vsaj malo ljubezni do domovine in njenih velikih mož. Poleg božičnih in novoletnih praznikov smo se spominjali 100-letnice smrti Ivana Cankarja, največjega mojstra slovenske besede, 100-letnice konca prve svetovne vojne in junaškega nastopa generala in pesnika Rudolfa Maistra.

Zato smo se pri Katoliškem društvu dr. Antona Murka odločili, da povabimo na osrednjo decembrsko prireditev Pozdrav praznikom pesnika in igralca Toneta Kuntnerja. Ta veliki slovenski rodoljub nas je s svojo iskrivo besedo popeljal v Cankarjevo leto, zato smo mu prepustili večji del programa. Ko povabiš takšnega gosta, ki tako srčno spregovori besede velikega umetnika, je treba poslušati tudi s srcem: ne recite, da je bilo predolgo, ne govorite, da vam je bil dolgčas, ne postanite del tega našega vsakdana, ki samo hiti ... Za lepe misli in besede si je treba vzeti čas, šele potem se vas lahko dotaknejo. To nam je želel povedati Tone Kuntner, ki kar gori za slovenstvo – kot je gorel Cankar: »O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama ...«

Prvi del prireditve smo namenili domovini, zato so tudi pesmi naših zborov izzvenele njej v čast. Otroški zborček Jurčki z Barbaro in Viki nas je ob Aleševi spremljavi na kahon popeljal v decembrsko veselje, po županovem pozdravu pa so Ljudske pevke posvetile svojo staro pesem domovini. Ko nam je mešani pevski zbor KUD Hoče pod vodstvom Saše Aberšek Košar odpel Pestnerjevo pesem Slovenija in Benjamina Ipavca Slovenska dežela, nam je Kuntner s kozarčkom rujnega z vsem žarom recital Prešernovo Zdravljico. Z nami so bili tudi cerkveni pevci sv. Jurija pod vodstvom Petre Kozar Bežan; ženski del zbora nam je zapel Domovino Katje Gruber, zborovodkinja Petra pa nas je ob spremljavi pianistke Božene Pirjevec očarala s pesmijo Med iskrenimi ljudmi.

Voditeljici večera Barbara in Viki sta ob vezni besedi vodili svoje Jurčke, ki so v drugem delu prireditve zapeli dve božični pesmi, pridružili pa sta se tudi svojemu cerkvenemu zboru, da sta prepevali skupaj z njimi. Vsi nastopajoči zbori so nas s pesmijo pripravljali na božič, Tone Kuntner pa nam je s pesmijo luči in upanja potrdil, kako globoka je duhovnost pravega poeta. To božično luč so nam skušali prižgati tudi združeni zbori s Sveto nočjo, ki je prav na božič praznovala svoj dvestoti rojstni dan.

Prazniki so minili, prišli bodo novi ... Tako se vrti krog našega življenja, ki ga naj vedno spremlja upanje. Naj v nas odzvanja Kuntnerjeva pesem luči.

➡ 📷 Majda Strašek Januš

Tone Kuntner, Ta luč

Ta luč ni od včeraj
in ni samo moja.
Ta luč ne gori od danes do jutri,
gori in sveti iz davne preteklosti
v davno prihodnost.
Ta luč je spomin,
ta luč je upanje.
Nekdo jo je davno nekoč prižgal
in je svetila
kakor trstenka,
kot oljenka, sveča, kot petrolejka,
kakor karbidovka,
kot plamen, kot kres,
kot ogenj v strehi,
kot velik požar
in kakor žerjavica,
ki je velikokrat skoraj ugasnila.
A ni ugasnila,
ker jo varujemo kot luč svojih oči,
ker jo predajamo neugaslo,
preden ugasnejo naša življenja.
Brez te luči ne bi znali živeti.
Brez te luči bi bila tema.

Tek pod Pohorjem postaja tradicija

Udeležba na teku je iz leta v leto večja, saj sta izvirnost in odlična organizacija magnet za tekače

Tretji tek pod Pohorjem, ki bo letos v začetku junija, že kaže na to, da je prireditev postala tradicionalna. Udeležba je iz leta v leto večja, saj je izvirnost in odlična organizacija magnet za tekače. Veliko je tudi športnikov in rekreativcev iz naše občine, saj je tukaj pod Pohorjem zibelka mnogih športov. Lepota narave nas kar sili v gibanje.

Prireditev bo letos potekala v nedeljo, 2. junija, osrednja lokacija dogodka pa bo v Hočah pri VŠD (Večnamenska športna dvorana). Organizirani bodo teki za šolske otroke po triadah in osrednji 10-kilometrski tek za vse odrasle, jagodni izbor pa je poseben izbor občinskega prvaka in še več ... Med seboj se bodo pomerili tudi nekateri župani, tokrat v teku. Prireditev je že drugo leto uvrščena v Štajersko-koroški pokal v tekih. Občina je kot organizator zagotovila zelo ugodne nizke startnine, da je prireditev dostopna najširšemu krogu rekreativcev, na drugi strani pa prejme vsak tekač bogat startni paket z veliko brisačo in dobrotami lokalnih pridelovalcev. Udeleženci otroških tekov prejmejo medaljo in poleg malice še kupon za sladoled.

Trasa osrednjega 10-kilometerskega teka je speljana od prireditvenega prostora VŠD navzdol, do nove kolesarsko-sprehajalne povezave, ki poteka sprva med njivami in se nadaljuje ob Slivniških ribnikih vse do Slivnice, kjer pri osnovni šoli zavijemo desno v drevored. Od glavne ceste do Slivniškega gradu na levi vodi okoli 400 m dolg mlajši platanov drevored. Nadaljujemo naprej po dolini v Čreto. Trasa v Čreti kmalu zapusti glavno cesto in se obrne na desno v klanec nad vinograde. Na vrhu je okrepčevalnica, makadamska pot pa se nadaljuje nad vinogradi. Tukaj se z desne strani odprejo čudoviti pogledi preko Dravskega polja do Slovenskih goric in Haloz. Če ne tečete za medaljo, se lahko tukaj za trenutek ustavite.

Trasa kmalu zavije navzdol in v gozd, kjer se vrnemo na asfaltno cesto. V vročih dneh nudi ta gozd čudovito senco in po razgibani cesti se počasi povzpemo preko Križne kapele na drugo stran v Spodnje Hoče. Še pred koncem gozda zavijemo

v levo proti Zavorštu in v Zgornje Hoče in tako premagamo še zadnji blagi vzpon. V zadnjih kilometrih se pot samo še spušča. Sprva po pločniku ob cesti in nato po kolesarsko-povezovalni poti iz Zgornjih v Spodnje Hoče, kjer se spet vrnemo med hiše. Še nekaj korakov proti cilju in zmaga je naša. V startno-ciljnem prostoru bo poskrbljeno za tuširanje in okrepčilo (tradicionalni pohorski lonec ali zelenjavna enolončnica), pa tudi zabave ne bo manjkalo. Poskrbljeno bo tudi za spremljevalni otroški program in animacije.

Občankam in občanom s prebivališči ob trasi se zahvaljujemo za potrpežljivost in uvidevnost, ki so jo pokazali že ob preteklih prireditvah, gasilcem pa za pomoč pri usmerjanju in skrbi za prometno varnost udeležencev.

Vabljeni na tek ali samo na zabavni del in navijanje.

➔ Zdravko Čufar

Dozidava vrtca Hoče

Pridobljeno že gradbeno dovoljenje

Že v lanskem letu smo pričeli z aktivnostim v zvezi z izvedbo investicije za dozidavo 10-oddelčnega vrtca v Hočah. Pridobili smo gradbeno dovoljenje in glede na to, da gre za skoraj ničenergijski objekt, smo se prijavi na razpis za sofinanciranje s strani Ekosklada. Na razpisu smo bili uspešni in smo pridobili nepovratna sredstva v višini 697.470 €. Tako bomo takoj po sprejetju proračuna za leto 2019 pristopili k izvedbi javnega razpisa za izbiro izvajalca. Za čas gradnje bomo zagotovili nadomestne prostore za sedem (7) oddelkov otrok.

➔ Irma Bračko

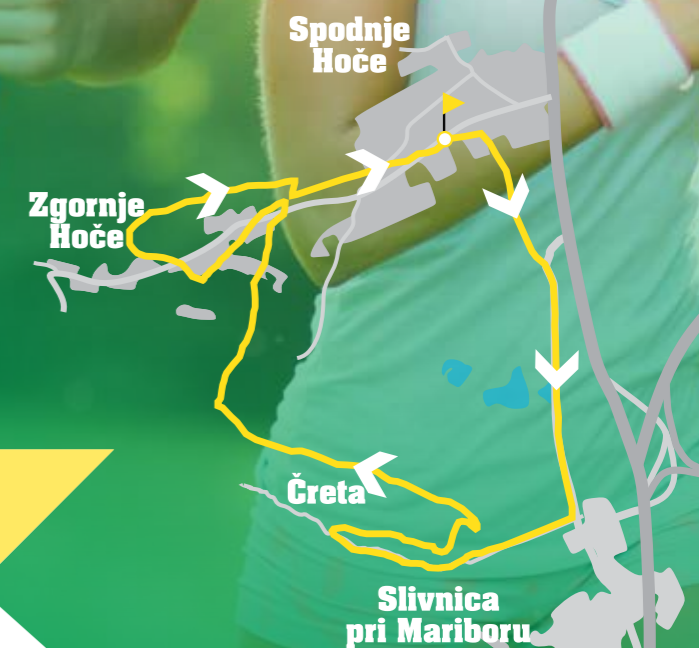
podarjen nagrad po posameznih kategorijah
10km

Osvoji

3. TEK POD POHORJEM

2. 6. 2019
štart in cilj pri VŠD Hoče

otroški tek ob 9.30
10 km tek ob 10.00

**TEK
POD
POHORJEM** 3.

ŠTARTNINA

Predprijave s plačilom do 10. 5. 2019 – 7 EUR,
od 11. 5. 2019 do 29. 5. 2019 - 10 EUR in na dan teka 15 EUR, otroški teki (brezplačno)

Več na:
www.hoce-slivnica.si

organizator dogodka

prijetelji in podporniki

Od Prešerna in Župančiča do konsov

Letošnja proslava za kulturni dan v Hočah je bila po zaslugi vseh sodelujočih toplo prisrčna in vsebinsko bogata

Na pobudo KUD Hoče smo kljub kratkemu času tudi letos uspeli pripraviti pred Prešernovim dnevom lep kulturni dogodek: s pestrim in zanimivim programom se je odzvala OŠ Hoče, zapeli so Kudovi pevci in zaigrali Pohorski rogisti, Katoliško društvo pa je dodalo povezovalki večera na moje besedilo. Letos res ni bilo težko najti primerne teme, saj praznujemo 170 let od Prešernove smrti in 70 let od smrti Otona Župančiča. Po uvodni Zdravljici smo oder prepustili osnovnošolcem; za

okvir nastopa je mladinski pevski zbor pod vodstvom Maje Paulič zapel dve pesmi: Rožic ne bom trgala in Pastirče mlado. Glasbena spremljava pri zaključni pesmi je bila živahna in zanimiva, tudi gledalci so jo zelo toplo sprejeli. Prav tako so navdušile recitacije: Prešernov Povodni mož, ki ga je (na pamet) lepo povedala Špela Pehant, predvsem pa konsi (besedne konstrukcije po vzoru Kosovelovih Konsov), ki so celo skupinsko delo. Le preberite si dva od njih!

Kam gre svet?

Ljudje egoisti –
od kod egoizem?
Predsodki = strah.
Zakaj strah?
Mogoče je kriva preteklost – ali pa mediji!
fb + instagram + youtube = smrt
So krivi starši?
Otroci so zasvojeni,
vsaka generacija slabša (izjeme!).
Ali bodo izjeme rešile svet?
 $x + x = 2x$
Bomo s tem preživeli?
Svet stoji na mlajših ...
Kam gre svet?

(Žiga Petrovič, Lana Daks,
Lana Zupan in Luka Oblak)

Šokantno

Otroci izginjajo.
Vsi iščejo, nobeden ne najde.
5 jih zanika krivdo,
en bi se pogajal,
otroka napotili drugam!
Otroci brez upanja ...
Krivi starši?
Ali policija?
Nujno bi bilo ukrepati.
Kaj pa novice?
Iščejo se samo pomembni.
Navadni ljudje v bolečinah!
Kaj pa ljubezen?
Šokantno!

(Naja Divjak, Jernej Lobnik,
Ajna Gutič in Boštjan Kociper Pomeper)

Povezovalca Luka in Sara sta razmišljala o pesništvu, žal pa je zaradi bolezni izpadla baletna točka. Organizatorji se iskreno zahvaljujemo učencem in učiteljicama Andreji Kladnik in Maji Paulič, ki sta kljub kratkemu roku pripravili ta nastop, saj je lepo, da ostane to sodelovanje osnovne šole na osrednji krajevni prireditvi ob kulturnem dnevu tradicija. Tako je program pestrejši, učencem pa je to vzpodbuda in nagrada, da lahko nastopajo tudi zunaj šole. Prireditev sta povezovali Barbara Ozvatič in Viktorija Knez, ki sta že ustaljen par za vezno besedo. Tokrat sta ob mislih na Prešerna in Župančiča prebrali tudi nekaj njunih verzov: po razmišljanju o Zdravljici se je z našega odra ponovno zaslisljala Prešernova Nezakonska mati, vedno ganljiva, vedno aktualna – ena najlepših pesmi o predanem materinstvu. Ob njej pa smo slišali skoraj neznano Župančičevo hvalnico materinstva Zibala sem te mesecev devet. Seveda nismo mogli mimo njegove Dume, te globoke domovinske pesnitve: »Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelesti. Ljubil sem jo ...« Med temi verzi in mislimi nam je pel mešani pevski zbor KUD Hoče pod vodstvom Saše Aberšek Kolar, z dvema melodijama so nas pozdravili Pohorski rogisti pod vodstvom Mojce Zupan Meglič, na klavinovo pa nam je zaigrala mlada Tia Meglič.

Naši pevci so se poslovili s pesmijo Planinska roža, povezovalka Barbara pa je ob tem takole zaključila: Naj vam ob misli na planine preberem še drobno Župančičevo pesmico Pogled na planine, polno upanja in volje do življenja:

*V črno sem žalost zakopan,
pa se ozrem v gorenjsko stran,
in glej:
planine so visoke kakor prej.*

Ob vsem veselju in trudu, ki ga vložijo nastopajoči v takšno prireditev, bi si organizatorji želeli malo več obiska. Hvaležni pa smo vsem, ki ste si vzeli čas – in ste s tem naredili tudi nekaj zase, ko se vas je mogoče dotaknila katera od pesmi, kakšna lepa beseda ali verz. To je pravo bogastvo, vrednejše od obilice materialnih dobrin. Bogastvo, ki nas dela človeške ...

➔ Majda Strašek Januš

Znana so prva imena

Vstopnice za največjo elektronsko pustolovščino v Sloveniji že v prodaji

StellarBeat music festival se vrača v svoji tretji izdaji, obiskovalce tokrat vabi na pot v novo dimenzijo. V juniju bo večtisočglava množica doživela napredno izkušnjo elektronske glasbe: jezero v Rogozi bo kar tri noči gostilo največji elektronski festival v Sloveniji, ki letos obljublja še večji spektakel. Med 21. in 24. junijem se bo na treh odrih zvrstilo več kot 50 DJ-ev s celega sveta. Prvič se bo v Sloveniji predstavil DJ in producent svetovnih uspešnic Burak Yeter, ki je zaslovel s hitom 'Tuesday', pred njim pa bo na oder stopil Mahmut Orhan s svojo unikatno fuzijo EDM in techno glasbo. Organizatorji letos pripravljajo dogajanje na še več odrih, razširjeno kulinarčno ponudbo ter pestro dnevno dogajanje na plaži in v kampu.

Glavno festivalsko dogajanje se bo odvijalo na največjem elektronskem odru v Sloveniji. V Stellar Areni se bo v soboto, 22. junija, Sloveniji prvič predstavil nizozemski DJ in producent turških korenin Burak Yeter. Že njegov prvi singel 'Happy', ki ga je izdal na Spinnin' Records, je bil izbran za najboljšo pesem tedna v Spinnin' Talent Pool. Svoj vzpon pa je nato nadaljeval s singlom 'Tuesday', ki je hitro postal mednarodni mega hit in dosegel vrh lestvic v več kot 80 različnih državah, več kot 450 milijonov predvajanj na Youtubu ter mu prinesel več platinastih in zlatih nagrad.

V zvezdni glasbeni areni se mu bo pridružil Mahmut Orhan, DJ in producent številnih radijskih hitov, kot so Feel, Save Me in 6 Days ter klubskih uspešnic Self Control, Game of Thrones in Everyday, ki imajo na Youtubu skupaj več kot 800 milijonov ogledov. Mladi turški DJ v vzponu se že ponaša s prvim mestom na iTunes Dance lestvici v 11 državah na petih kontinentih.

Sobotno festivalsko postavo bodo dopolnili še eksplozivni hrvaški DJ Kosta Radmana ter slovenski DJ-i Ian Sound, CHRNS s svojo najnovjšo produkcijo, ki ima na Youtubu že skoraj 1 milijon ogledov, in Impulz. Vrača pa se še eden od zmagovalcev lanskega StellarBeat DJ natečaja, MTrisstino, ki s svojimi 19-letji pričinja svoje glasbeno potovanje.

Vstopnice so v omejeni količini na voljo v predprodaji na spletni strani www.olaii.com, vseh bencinskih servisih OMV po Sloveniji, Trafikah 3DVA in v baru Kaos v Mariboru.

Organizatorji so zaenkrat razkrili samo nastopajoče sobotnega večera na enem izmed treh odrov. V kratkem pa bodo razkrili še ostale, med njim tudi največjo zvezdo festivala, ki spada v odlično družbo največjih imen elektronske glasbe na svetu. Poleg največjega slovenskega elektronskega odra v Stellar areni in Undetected odra v raznih odtenkih techna je letošnja novost prav poseben after oder, na katerem se bo dogajanje pričelo šele v zgodnjih jutranjih urah.

Letos organizatorji na festivalu pričakujejo 15 tisoč obiskovalcev, zato bodo tudi razširili vso infrastrukturo, kulinarčno ponudbo, športne in družabne aktivnosti na prizorišču ter dodatno vključili še širšo turistično ponudbo v okolici. Namigujejo pa tudi na novo vizualno podobo celotnega festivalskega kompleksa, ki zaenkrat ostaja skrivnost.

Več informacij o festivalu lahko najdete na uradni spletni strani www.stellarbeat.si ali na družbenih omrežjih Facebook (@StellarBeatMusicFestival) in Instagram @stellarbeatmusicfestival.

➔ Josipa Andrić

Fotografski natečaj

V juliju in avgustu se bodo lahko naši mladostniki pridružili na fotografskih delavnicah. Fotografske delavnice se bodo izvedle v šestih terminih, ob sobotah. Dve fotografski delavnici se bosta izvedli v naši občini, in sicer v VeGeC-u, kjer bomo spoznali studijsko modno fotografijo, in na pohodu po občini, kjer bomo lovili v objektiv znamenitosti in lepe razglede po občini. Preostale štiri sobote bodo namenjene izletom. Podali se bomo v Mozirski gaj, Olimje, Mini ZOO in na Veliko planino. Dogajanja bodo pestra in vabimo vse mladostnike med 12 in 15 let, da se nam pridružite. Mesta na delavnicah bodo omejena, zato nas spremljajte, da ne boste ostali brez svojega sedeža.

➔ Andreja Kavaš

Enkrat mesečno o varstvu okolja

Medobčinski urad za varstvo okolja in ohranjanje narave bo v letu 2019 vsako zadnjo sredo v mesecu izvajal uradne ure v sejni sobi občine Hoče-Slivnica od 14.00 do 16.00 ure. Odgovarjali bomo na vprašanja občanov povezanih z nalogami varstva zraka, varstva površinskih in podzemnih voda, varstvo pred hrupom in izdajo dovoljenj za začasno prekomerno obremenitev okolja s hrupom za javne prireditve na prostem, ohranjanja narave in informiranja javnosti.

Veseli bomo tudi pobud, predlogov, sugestij in razmišljanj o okoljevarstvenih temah. Občane prosimo, če lahko svoja vprašanja predhodno pošljejo na naslov: info.okolje@maribor.si.

Šparglji iz Bohove

Na kmetiji ob potoku z ljubeznijo do narave pridobili naziv ekološka kmetija

»Kmetija ob potoku« je ekološko usmerjena kmetija, ki je nastala s prebujenjem in preoblikovanjem kmetije starih staršev, kmetije Pleteršek. Smo mlada družina, ki se je preselila na podeželje z željo sobivanja z naravo. Oba z možem sva zaposlena (dr. vet. med. in univ. dipl. inž. agr.), ob veselju z otroki in delu na kmetiji pa je naše življenje res polno. Trenutno je glavna dejavnost kmetije pridelava zelenih in vijoličnih špargljev ter 100 % bučnega olja. Prosta pašna reja nesnic in gosi pa zaenkrat služi za samooskrbo s svežimi jajci. V lanskem aprilu je kmetija pridobila naziv ekološka kmetija. Šparglji so ena prvih zelenjadnic, ki vzklije spomladi – torej so znanilci prihajajočega toplega in rodnega letnega časa. So trajnica, ki primerno oskrbovana rodi več let. Iz pogankov, katere tudi uživamo, se kasneje razvijejo visoki grmi z drobnimi listi. Šparglje v kulinariki uporabljamo v rižotah, kremnih juhah, dobro se prilegajo testeninam, lososu, jajcem in še in še. Lahko jih uživamo tudi surove. Prehransko so pomembni kot vir antioksidantov, vlaknin, vitaminov in mineralov. Zaradi svojega specifičnega okusa naredijo vsako jed malce bolj posebno.

Že od nekdaj se šparglji uporabljajo tudi kot zdravilna rastlina. Zaradi visoke vsebnosti vitaminov (C, E, B6) krepijo imunski sistem. Pomagajo pri razstrupljanju telesa in delujejo kot diuretik. Ob zadostnem vnašanju tekočine tako pomagajo odpraviti težave s sečili ter preprečujejo nastanek ledvičnih in sečnih kamnov. Kot vir antioksidantov ščitijo človeški organizem pred nekaterimi oblikami raka. Zaradi visokega deleža vlaknin blagodejno vplivajo na prebavo. Vsebujejo visok delež vode (93 %) ter zelo malo maščob in kalorij, zato so koristni pri shujševalnih dietah. Šparglji so odlični vir folne kisline. Uporabljajo se tudi pri zdravljenju revmatizma, vnetja živcev, hormonskega neravnovesja pri ženskah, odpravljanju težav s suhim grlom in dihal. Nanešeni na obraz čistijo kožo in sušijo akne.

In nenazadnje (malce za hec, malce za res) – šparglji veljajo kot legendarni afrodiziak – zaradi vsebnosti koristnih snovi ali zaradi svojega videza?

Sezona špargljev se prične okoli 15. aprila in traja nekje do 15. junija, seveda odvisno od naklonjenosti narave. V tem času zaposlujejo sezonske delavce. Šparglje prodajamo na sami kmetiji, na mostu stoji samopostrežni hladilnik, ki deluje po principu zaupanja. Ob sobotah nas najdete na Pohorski tržnici v Pivoli. Pridno jih jedo otroci v nekaterih mariborskih osnovnih šolah, lahko pa jih poskusite tudi v določenih restavracijah po Sloveniji.

Naša želja in cilj je, da bi v prvi vrsti oskrbovali predvsem šole ter vrtce in sodelovali z lokalnimi gostinskimi ponudniki. Tako bomo lahko skupaj ponudili lokalno prepoznavno, sveže, predvsem pa kakovostno živilo, našim otrokom pa omogočili bolj zdrave obroke v šolah in vrtcih.

Barbara Pleteršek Šuvak

Dnevno sobo prestavil v gozd

Črno odlagališče odpadkov nad cerkvijo sv. Lenarta v Pivoli bode v oči

Na kulturni dan je naša krajanica odkrila na lepi sončni legi nad cerkvico sv. Lenarta v Pivoli velik kup pohištva. Nekdo je namreč (verjetno s tovornjakom na »kip«) pripeljal opremo dnevne sobe in jo razsipal v gozd pod cesto. Žal ni dovolj listja ne na tleh, še manj na drevesih, da »lepote« odlagališča ne bi bile vidne z vseh pešpoti ali voznihi poti. Pot bi mu bila verjetno enako dolga v Slivnico na uradno odlagališče – ali pa je morda kakšen bližnji krajan (morda si je na novo opremil vikend ali pa stanovanje) in se mu zdi, da bo že občina poskrbela za odvoz – in ne vidi potrebe, da bi odpeljal na za to določena mesta. Glede na mali otroški skiro, ki stoji sredi odvrženega kupa pohištva, gre verjetno za mlado družino, ki živi hitri tempo in nima časa za tako nepotrebna dela, kot je odvoz starega pohištva v Slivnico ali pa na Snago v Maribor. Upam, da je kje po pomoti tudi na kakem kosu kaj napisano in da se bo lastnik »izgubljenega« pohištva po pomoti našel, da se ga lahko obvesti o stroških »premik« pohištva.

Zdenka Trinko

Praktična uporaba defibrilatorja

Ker je v občini montiranih že lepo število defibrilatorjev, je treba usposobiti ljudi, ki bodo v trenutku nesreče priskočili na pomoč

KO Rdečega križa in KS Reka-Pohorje sta v začetku marca organizirala predavanje o uporabi defibrilatorja in oživljanju v podružnični šoli Reka-Pohorje, kjer je le-ta tudi od lanskega oktobra nameščen. Ekipa Nujne medicinske pomoči 112 iz Zdravstvenega doma Maribor, v sestavi dr. Vida Vreča, dr. med., in dva diplomirana zdravstvenika Timi Možič in Alen Kramberger (naš sokrajan, iskrena hvala za pomoč, Alen) so prisluhnili naši prošnji ter izvedli zelo zanimivo predavanje s praktičnim poukom. Povabili smo tudi članice TD Reka-Pohorje in Društva aktiv žena, njihov odziv je bil presenetljivo dober, ne dober ampak odličen, kar je dokaz, da je med ljudmi veliko zanimanje za pomoč sočloveku. Kar nekaj udeležencev je bilo iz drugih KS, kar nas še posebej veseli, saj se zavedamo, da smo ena občina, da smo dobri ljudje, ki nam ni vseeno za sočloveka.

Ekipa je izvedla teoretično predavanje s slikami, kasneje je sledil še praktični pouk na lutkah, kjer so sodelovali vsi prisotni. Glede na veliko število udeležencev smo le-to izvedli v dveh ekipah. Po končanem praktičnem pouku smo skupaj postali ob obloženi mizi in ob kozarcu pijače tudi prijetno poklepetali. Ekipa iz ZD si zelo želi (željo povedali tudi prisotnemu županu), da bi v vsakem PGD strokovno usposobili določeno ekipo prostovoljcev, kajti na terenu se velikokrat zgodi, da so prav gasilci na kraju nesreče pred reševalci (dobro poznajo teren) in pogosto tudi prav oni marsikateremu ponesrečencu rešijo življenje.

Posebej so nam položili na srce: »Ohranite mirno kri, masirajte srce, pokličite prijatelja za defibrilator, pokličite 112, ne prenehajte sodelovati z reševalci – ko pa oni pridejo, se umaknite in jim dajte prostor, da strokovno nadaljujejo svoje delo.« Veseli so, da imamo v občini že lepo število defibrilatorjev, prav zaradi tega je le-to potrebno izkoristiti in v vsaki bližnji okolici nameščenega defibrilatorja usposobiti določeno število

ljudi, ki bodo v trenutku nesreče prvi priskočili na pomoč. V naši KS se bomo v tej smeri prav gotovo potrudili in v bodočnosti organizirali predavanja, skušali dobiti krajanke, krajanke, ki bodo opravili »šolanje« in se tako usposobili za »domačega reševalca na terenu«.

Želela bi se zahvaliti vsem vam, ki ste prišli, si vzeli dve uri časa, poslušali in sodelovali na dobrem predavanju srčne ekipe (iskrena hvala tudi vam), katerim poslanstvo je pomagati ljudem v nesreči in bolezni. Želela bi se zahvaliti občini, da je s projektom LAS nabavila toliko defibrilatorjev, da je le-ta dosegljiv skoraj v vseh delih naše občine, dolžnost nas krajanov pa je, da se ga naučimo uporabljati – in če rešimo eno življenje, je poplačan naš trud, je poplačan projekt »defibrilator«.

Zdenka Trinko

Obetavni glasovi

Rogoški otroci ob dnevu žena presenetili s plesnim in glasbenim programom

Tudi letos so se malčki vrtca Sonček iz Rogoze potrudili in skupaj s svojimi vzgojiteljicami pripravili kulturni program ob dnevu žena. Starši in stari starši so zasedli vsa sedišča dvorane doma krajanov v Rogozi in s ponosom gledali male sončke, ki so se v več skupinah predstavili s plesnim in glasbenim programom ter recitacijami pesmic. Ob spremljavi na kitaro je bilo slišati kar nekaj obetavnih glasov, ki nam bodo tudi v bodoče zagotovo popestrili marsikatero prireditve. Kot se za praznik spodobi, so ženske prejele simbolično darilo. Člani KS Rogoza smo vsaki obiskovalki ob prihodu podarili tulipan in voščilnico, ki so jo izdelali otroci vrtca Sonček. Po končani prireditvi je sledilo druženje ob manjšem prigrizku. Posebna zahvala gre celotnemu kolektivu vrtca Sonček, ki je vedno pripravljen na sodelovanje s KS Rogoza in s svojim delom in trudom vedno znova uspeje iz otrok izveliči najboljše.

Žan Krivec

Sprehod do cerkvice ob polni luni

Zaključili smo staro leto v KS Reka-Pohorje, zdaj pa »na polno« novim izzivom naproti

Mesec december je v Krajevni skupnosti (KS) Reka-Pohorje mesec lepih dogodkov, poln družjenj vseh generacij, poln dobre volje in lepih želja. Skupaj s turističnim društvom smo že prvo nedeljo v decembru v Zg. Hočah prižgali prvo adventno svečko in le-to nadaljevali vsako nedeljo popoldne ob 16. uri. Vsako nedeljo smo poskrbeli za kulturni program, domače obložene kruhke, tople napitke in sladki program (hvala vsem, ki ste nam v nedeljo prinesli svoje domače dobrote).

Prvo nedeljo je opravil kratek obred **g. župnik Alojz Petrič** ob petju **ljudski pevk iz Hoč** in deklamaciji »Ustvarjalnih kresnič«. Drugo nedeljo so se nam pridružile pevke in pevci MePZ KUD Hoče, ki so nedeljsko popoldne popestrili z božično pesmijo. Tretjo nedeljo smo zaključili z božično-novoletnim koncertom **MoPZ KUD Pošta Maribor**, četrto adventno svečko smo prižgali ob petju »Ustvarjalnih kresnič« TD Reka-Pohorje. Želela bi se zahvaliti vsem nastopajočim, vsem članicam društva za prispevke na »stojnici«, vsem obiskovalcem, še posebna hvala za dobro voljo, za vaše nedeljske obiske, v veliki želji, da letos veseli december in adventne nedelje ponovimo in še dopolnimo s programi.

22. decembra je s Pohorja prišel na obisk **Dedek mraz**. Svojo pot je začel v Reki pri podružnični šoli ter pot nadaljeval do Pohorske tržnice in kasneje po ostalih krajevnih skupnostih.

24. decembra smo bili ponovno priča **velikemu božičnemu pohodu od Reke do sv. Lenarta**. V lepi zimski večer se nas je podala velika množica pohodnikov, da smo malo pobegnili od preveč obloženih miz in se sprehodili ob polni luni do cerkvice. Tam so ob zgodbi zopet nastopili Samotarji, tokrat v vlogi »živih jaslic«, v cerkvi pa je bila opravljena sveta maše za vse, ki so ali niso bili pri sv. Lenartu.

Tudi letos smo zaključili veseli december v Reki, kjer smo **26. 12. na Štefanovo priredili žegnanje konj**. Za spremembo več obiskovalcev kot konj, vendar nas je lepi obisk samo vzpodbudil, da tradicijo nadaljujemo. Hvala g. župniku za obred, hvala **domaćiji Domadenik-Gomaz** za pomoč pri izvedbi dogodka – in letos se ponovno vidimo na istem kraju in ob istem času. Leto smo zaključili z željo, da letos naredimo še več za naše krajanke in krajane. Tako bomo v mesecu marcu skupaj s šolo in društvi organizirali prireditve za praznik žena in mam, konec aprila pa postavljamo majsko drevo, torej vljudno vabljeni, se vidimo in se imamo »fajn«.

O vseh dogodkih vas bomo sproti obveščali, veselimo se druženja z vami in zavedamo se, da lahko s skupnimi močmi naredimo še kaj več za naš kraj, za našo KS Reka-Pohorje oziroma Občino Hoče-Slivnica.

← Zdenka Trinko

Srečanje upokojujencev občine

Meseca decembra je čas, ki ga marsikdo namenja za vpogled v preteklo leto. Čas, ko naredimo bilanco iztekajočega se leta, ki nam je prineslo ali odneslo marsikatero spremembo. Čas, ko z druženji s sodelavci in prijatelji, zaključujemo neko obdobje in se zahvalimo za sodelovanje, pa tudi čas za obujanje spominov na sodelovanje v nekem minule obdobju.

V naši občini se nas je od njene ustanovitve 1998 do danes, upokojilo 12 sodelavcev. 10 se nas je zbralo na srečanju pri Pošteli. Pravzaprav smo kar pisana družčina, od čistilke, hišnika, vodovodarja, režijskega delavca, administratorke, tajnic, podžupana, vse do župana. Marsikaj se je v tem času spremenilo, a eno je zagotovo: naši spomini na delovna leta v naši občini so spomini na obdobje, ko smo v začetku obstoja lokalne skupnosti orali ledino in skozi leta rastli, se razvijali in ustvarjali leto za letom boljše pogoje za bivanje v naši terensko razgibani občini. Naši spomini so spomini, ki nas popeljejo v čase, ko smo s skupnimi močmi delali v dobrobit naših občanov, obenem pa si znali s skupnimi izleti, udejstvovanji na športnih igrah, pa tudi našemljene v maske na pustni povorki, ustvarjati pozitivni klimo v svoji delovni sredini. Vsak izmed nas se rad poigra v mislih na preteklo obdobje, ki nas je pripeljalo do pokoja, a kot pravi Abraham Lincoln:

Na koncu NISO leta življenja, ki štejejo, ampak dejstvo, koliko življenja je bilo v teh letih.

← Silva Božnik

Pravljični december na tržnici

Še zmeraj vsako soboto priložnost za obisk Pohorske tržnice

December je bil v Občini Hoče-Slivnica pravljichen. Osrednji prostor dogajanja je bil na Pohorski tržnici, kjer so se vsako soboto v decembru odvijali degustacijski dogodki s kulturnim programom. Občina Hoče-Slivnica je pripravila prav posebno presenečenje za vsako decembrsko soboto, ko je bilo od 9. ure dalje možno praznično nakupovati na Pohorski tržnici, od 10. ure pa je bila na voljo kulturna poslastica, brezplačno kuhano vino, čaj in praznični prigrizki.

Prva decembrska sobota je bila pravljichen uvod in testiranje ponudnikov, če bodo zmogli ... Bilo je odlično, saj se je dogajanje pričelo že pred dogovorjeno uro in ni manjkalo dobre volje, hrane, pijače in odlične družbe. Vsi smo si zaželeli, da bi bilo tako vsako soboto v decembru. Pravljichen!

Na Pohorski tržnici nas je v soboto, 8. decembra, obiskal Miklavž. Za kulturno spremljavo so poskrbeli cerkveni pevski zbor Sv. Jurija iz Hoč, folklorna skupina KUD Franc Illec Starše in Žlahta bend iz Hotinje vasi. Vsak obiskovalec se je lahko pogrel z brezplačnim toplim napitkom (vroč čaj ali kuhano vino) in okrepčal s sladkim prazničnim pecivom. Za pogostitev je poskrbelo Turistično društvo Hotinja vas. Skupaj smo obuditi otroške spomine in prejeli darila ...

Naslednjo soboto, 15. decembra, ob 10.30 je na Pohorski tržnici odzvanjalo: »Ho, ho, ho. Prihajaaaaa Božiček!« Na pravljichen Pohorsko tržnico je prišel čisto pravi Božiček. Med 9. in 12. uro pa je na pravljichenem odru nastopil pevski zbor Jurčki iz Hoč, vrtec Hoče – skupina Metuljčki, in vrtec Rogoza – plesna skupina Sonček. Seveda pa je ogrelo srca vseh gostov Pohorske tržnice praznično vzdušje na tržnici, saj so stojnice s pestro ponudbo lokalno pridelanih pridelkov in izdelanih izdelkov vabile in ponujale. Ni manjkalo toplih napitkov inokusnih prigrizkov. Za pogostitev je poskrbelo Turistično društvo Reka Pohorje. Sobota pred božičem je bila posebna. Med 9.30 in 12.00 uro smo zaslišali pesem: »Joj, že prišel je med nas, dobri stari Dedek mraz ...«, ki se je ustavil pri podružnični šoli Reka-Pohorje, na Pohorski tržnici, v Domu krajanov Rogoza, na vaški gmajni v Hotinji vasi, na šolskem igrišču v Slivnici ter pred Večnamen-

skim objektom na Bohovi. Dogajanje se je na vsaki lokaciji pričelo že pol ure prej, saj so posamezni organizatorji pripravili poseben pravljichen program. Dedek mraz je imel v kočiji darila za vse otroke. Posebej veselo je bilo na Pohorski tržnici od 10. ure dalje, saj so nastopili: učenca OŠ Dušana Flisa Hoče Luka Gselman Toplak in Matej Lobnik, ki sta zaigrala na harmoniko, ter pevski zbor iz vrtca Rogoza. Vsak obiskovalec se je lahko pogrel z brezplačnim toplim napitkom (vroč čaj ali kuhano vino) in okrepčal s sladkim prazničnim pecivom. Za pogostitev je poskrbelo Turistično društvo Hoče.

Silvestrsko vzdušje pa je bilo na Pohorski tržnici tudi v soboto, 29. decembra. Potegnil nas je vase duh omamnih prazničnih vonjav, toplih objemov in prijetnih stiskov rok. Pogreli smo se ob kvizu. Žlahta bend pa nam je pričaral pravi silvestrski dopoldan ... Nepozabno. Za organizacijo je poskrbelo Turistično društvo Hotinja vas.

Vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji, pripravi in izvedbi pravljichen Pohorske tržnice se iskreno zahvaljujem in vas vljudno vabim, da se tudi v prihodnje srečamo na Pohorski tržnici. Vsako soboto je priložnost za obisk Pohorske tržnice. Vabljeni.

← Metka Oberlajt → Irena Muršec

Izgubljena rokavička

Lansko Miklavževanje, ki sta ga pripravila Katoliško društvo dr. A. Murka in Župnijska karitas Hoče, je ponovno napolnilo dvorano

Vrnimo se malo k decembrskemu praznovanju: Miklavž tudi lani ni pozabil na Hoče, naše otroke je obiskal 5. decembra v Kulturnem domu. Dvorano je napolnilo čez 250 otrok s spremljevalci, zato je bilo do začetka prireditve zelo živahno. Ko pa se je dvignila zavesa in se je nad panojem pojavila izgubljena rokavička, so otroci tiho kot miške prisluhnili zgodbi. In ko sta rumena in modra rokavička iskali svojega lastnika, so si otroci končno oddahnili, ko sta našli prikupnega klovna. Ta pa se prisrčno razveselil dveh pisanih rokavičk ...

Zgodbo z lutkami sta odigrali Miljana in Maja v režiji Doroteje Bartol (ki vodi lutkovno sekcijo pri Katoliškem društvu) – in otroci so jo s hvaležnostjo podoživljali. Preprosta scena in privlačni glasovi igralc – hvala!

Potem je nastalo nestrpno pričakovanje – in kmalu sta se prikazala parkeljna, bolj prijazna koz grozna, a nekateri naj-

mlajši so se ju vseeno prestrašili. Zato je Miklavž z angeloma pohitel in otroke pomiril, jih nagovoril, z njimi zmolil – potem pa sprejel vsakega posebej, mu stisnil roko in ga vprašal po imenu. A kaj, ko so nekateri gledali samo darilca, ki sta jih delila angela, drugi pa strahoma pogledovali naprej po parkeljnih, ki so delili šibe ...

Pohvaliti moramo otroke in starše, da je delitev daril lahko potekala brez večje gneče in da jih je kar precej počakalo pred dvorano, kjer sta ob zaključku Miklavž in župan prižgala lučke na veliki smreki. Hvala Miklavžu in vsem sodelujočim, da smo lahko otrokom pričarali delček skrivnosti decembrskih praznikov.

← Majda Strašek Januš

Pomladno na Pohorski tržnici

V soboto 23. 2. 2019 je bilo pomladno na Pohorski tržnici v Pivoli (pred Botaničnim vrtom UM)

Obiskovalci so se lahko podali na pravi Heriterra kulinarčni sprehod po preteklosti Štajerske, ki je nastal v okviru projekta PalaeoDiversiStyra. Spretno prste ste lahko preizkusili na delavnici izdelovanja cvetja iz krep papirja, ki jo je pripravil VeGec. Za okrepljeno je bila na voljo stojnica z brezplačno lokalno hrano in pijačo.

Prvič smo lahko poskusili dobrote, ki so produkt raziskovanja preteklosti na območju Občine Hoče-Slivnica. Jedilnik iz pravadnine je bil naslednji:

- skorjice iz enozrnice z namazov iz pomladnih samoniklih rastlin;
- enolončnica iz pire in divjačine/pred gosti pečene nekvašene pogačice iz enozrnice;
- sladko presenečenje iz preteklosti, in sicer iz obdobja srednjega veka.

Rastline in ostale sestavine, ki so jih kuharski umetniki uporabili pri pripravi jedi, so bile prava jed pred več kot 2000 let pred Kristusom. Skratka, vredno pokušine.

Sprehodili ste se lahko po pestri ponudbi ponudnikov in obiskali v Prodajnem centru Botanični vrt, od 9:00 do 12:00, kjer je bilo na voljo svetovanje strokovnjaka glede izbire in sajenja sadik sadnih dreves in jagodičevja.

Za glasbeno spremljavo sta poskrbela Julija Novak in DJ Jure. Matjaž Šeško pa nas je razvajal z besedami.

➡ Vanja Jus 📷 Irena Muršec

Gorenjka v džungli

Projekcija dokumentarnega filma Marjana Šrmpfa o slikarki Ejti Štih, ki že 35 let živi v Boliviji

Ob slovenskem kulturnem prazniku je v torek, 5. 2., ob 18.00 uri v Knjižnici Hoče potekala projekcija dokumentarnega filma Gorenjka v džungli. V filmskem portretu je bila predstavljena slovenska slikarka Ejti Štih, ki že 35 let živi v Boliviji. Slikarka velja za eno izmed najbolj priznanih južnoameriških slikark in razstavlja v Južni Ameriki in v Evropi. O nastajanju dokumentarca in zelo zanimivem ter zabavnem srečanju in druženju z Ejti Štih je spregovoril avtor filma Marjan Šrmpf. Poznamo ga

kot dolgoletnega televizijskega novinarja, urednika. Posebej odmevni so njegovi številni dokumentarci o Slovencih po svetu. Marjan Šrmpf je zbranim predstavil tudi svojo pisateljsko udeležbo, zbrano v že ponatisnjeni knjigi z naslovom Donna Vida. Upamo, da bomo v knjižnico kmalu dobili tudi avtorjeve nove pisateljske zgodbe.

➡ Simona Ornik

Občinska zastava v Barceloni

Na teku po ulicah katalonske prestolnice so sodelovali tudi tekači iz naše občine

Priprave na 3. tek pod Pohorjem so v polnem teku, ne samo organizacijski del, temveč tudi – in predvsem – tekači, za katere se je te dni odprla sezona teka. Naši občani so se za začetek preizkusili na enem prvih letošnjih maratonov, 41. Zurich maratón de Barcelona, ki poteka po ulicah katalonske prestolnice.

Zakonca Sašo in Tanja Koser sta se 10. marca z ekipo rekreativnih tekačev podala na 42 km dolgo tekaško pot po Barceloni. Tekli so mimo največjih mestnih znamenitosti (Plaza Espanya, Camp Nou Barcelona, Sagrada familia, različne galerije, Placa Catalunga, Torre Agbar, Slavolok zmage Barcelona, del obale, spomenik Krištofa Kolumba ...). Občutek posebne vrste je tudi štart, kjer tekače na dolgo pot pospremi duet Freddieja Mercuryja in Montserrat Caballé s svetovno znano uspešnico Barcelona. O velikosti dogodka pričča dejstvo, da se ga je letos udeležilo več kot 17.000 tekačev iz celega sveta – med ostalimi sta bili vidni tudi slovenska ter zastava Občine Hoče-Slivnica. »Občutki o maratonu bodo ostali za vedno ... Lep pozitiven spomin na

tek, na druženje ...« še pove na koncu Sašo Koser, predsednik Teniškega kluba Hoče, ki se že veseli letošnje udeležbe na domačem teku, Teku pod Pohorjem.

➡ Žan Krivec

Veliko zanimanje za žganjekuho

Predavatelj na tečaju je bil priznani specialist tehnolog Esad Šabanović

Čebelarstvo društvo Alojz Greif Hoče je v sodelovanju s ČZDM in projektom Las Lastovico lanskega novembra na Fakulteti za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru izvajalo tečaj oz. izobraževanje, namenjeno čebelarjem in kmetom. Izobraževanja se je udeležilo 46 tečajnikov iz celotne Slovenije. Predavanje je vodil priznani specialist tehnolog Esad Šabanović, ki je tudi bivši tehnolog Talisa in Apisa Šentilj. Predaval je o osnovah žganjekuhe s poudarkom na novjših tehnologijah priprave sadne brozge za pridobitev kakovostnih žganj. Čebelarji želimo v sodelovanju s kmeti pridobljeno znanje deliti s širšo slovensko javnostjo, in s sicer s ciljem, da se na naših policah in tržnicah prodajajo kvalitetni izdelki. V sodelovanju z Občino Hoče-Slivnica smo čebelarji in kmetje že prisotni na Pohorski tržnici v Botaničnem vrtu. Na tej tržnici ponujamo območne kvalitetne izdelke, kot recimo žganja, medene liker-

je, grenčice, zeliščne likerje in ostale izdelke lokalne pridelave.

Čebelarji in kmetje si želimo znanje tega področja še razširiti, zato v prihodnje že pripravljamo predavanje s priznanim predavateljem specialistom tehnologom Esadom Šabanovićem. Omenjeno predavanje bo v spomladanskih mesecih, in sicer na temo: tinkture iz zelišč, likerji, medeni likerji, marmelade in džemi. Prav tako že pripravljamo in piše obširen priročnik za to področje. Priročnik bi naj bil izdan že v tem letu.

➡ Miran Pregl

Hoče v video spotu

V dvorani Kulturnega doma posneli videospot Marka Zebre

V občinski kulturni dvorani Hoče so februarja snemali videospot za pesem pevca pod umetniškim psevdonomimom Mark Zebra. Pesem z naslovom Hej, Marina, je z video upodobitvijo dobila pravo podobo. Mark je skupaj s producentom Juretom Korenom uspešno zaključil zastavljeni projekt. Na samem snemanju je sodelovalo 15 ljudi. Prvi in drugi dan so ustvarjali pripravljali scenografijo in koreografijo. Tretji in četrti dan je bil namenjen izključno snemanju in upodobitvi pravih posnetkov. Mark pravi, da je izvedba takšnega projekta zelo naporna. Vendar se vse poplača, ko dobiš za vloženi trud in energijo v zameno vrhunski izdelek. Glasbeni videospot je od sredine marca objavljen na socialnih omrežjih.

➡ 📷 Jure Koren

Kontejner dobil manjšega brata

Občinsko gasilsko poveljstvo nadgradilo vadbeni poligon in dvanajst metrov dolgemu kontejnerju dodalo še pol manjšega

Začetek leta je vedno čas, da se ozremo nazaj in naredimo načrte za naprej. Tudi pri gasilcih je tako. Zadnji sestanek gasilskega poveljstva smo tokrat imeli v novih prostorih Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Bohova. Z objektom so bohovski gasilci dobili neprimerno boljše pogoje. Bosta pa ga lahko koristili tudi ostali dve društvi (npr. plezalno steno). V neposredni bližini je tudi nov poligon gasilskega poveljstva, a o tem več v nadaljevanju članka. V decembru smo vam potrkali na vrata, podarili koledar, zaželeli lepe želje v novem letu. Povsod smo dobrodošli. Hvala vam. Gasilci smo prostovoljci, svoj prosti čas in energijo porabimo za humana dejanja. Prav gotovo ne bi bili tako dobri, če za nami ne bi stale žene, punce, partnerke. Enako velja za naše članice. Skupne vaje in predavanja so namenjena za medsebojno spoznavanje in složnost gasilcev. Na intervencijah je potrebno delati v ekipi in takrat ni časa za spoznavanja. V zadnjih letih so napredki očitni in posledično rezultati vidni.

Lani smo imeli kar nekaj aktivnosti. V marcu smo imeli predavanja Mirana Šadla o stikih z javnostjo in objavah na socialnih omrežjih. Zelo zanimivo in poučno predavanje. Objavljanje posnetkov in celo filmčkov je nevarno početje. Naj poudarim, da je vsak požar predmet policijske preiskave in fotografije, objavljene pred zaključkom preiskave, so lahko škodljive. Da ne govorimo o starših, ki objavljajo fotografije svojih otrok. Se kdo vpraša, če to želijo? Kaj bo, ko odrastejo?

V našem gasilskem poveljstvu smo imeli nenapovedano vajo, že četrto leto zapored v mesecu aprilu. Vaja je potekala na objektu v Spodnjih Hočah, ki je bil predviden za rušenje. Dan kasneje smo objekt pod nadzorom inštruktorjev in z vsemi varnostnimi ukrepi zakurili. Nekateri so tako prvič prišli v stik z realnostjo, s katero se srečujemo na intervencijah.

Junija smo bili na proslavi ob 130-letnici PGD Hoče, kolegi iz Hoč so gostili tudi dan gasilcev Gasilske zveze Maribor. V času počitnic nimamo skupnih aktivnosti.

V septembru smo imeli srečanje naše gasilske mladine v Športnem parku v Bohovi. Vaja evakuacije se odvija že vsa leta ob mesecu požarne varnosti v OŠ v Hočah.

Konec leta pa smo obiskali vodstvo tovarne Magna v naši občini.

Dogovorili smo se za strokovno ekscurzijo in za skupno vajo. Objekt je zelo kompleksen, za požarno varnost je poskrbljeno z dvema požarnima črpalkama in ogromnim številom »sprinkler« šob. Letošnji plan je tudi obsežen in naporen: posvet, nenapovedana vaja, vaja z vrvno tehniko in seveda skupno in posamezno urjenje na našem skupnem poligonu v Bohovi.

Vadbeni kontejner smo morali zaradi gradnje bohovskega gasilskega doma prestaviti za sto metrov. Konec leta smo poligon nadgradili, saj smo obstoječemu, dvanajst metrov dolgemu kontejnerju, dodali še brata, ki pa je za polovico krajši. Postavili smo ga v obliki črte T. Kontejnerja smo opremili z preprekami, lestvijo in strešnim oknom. V marcu bomo imeli prvo vajo. Da je to res poligon v pravem pomenu besede, dokazuje okolica. V neposredni bližini je podzemni rezervoar vode za delo s črpalkami ter dva hidranta. Od Plinarne Bohova smo prejeli odslužen plinohram za trening IDA. Vrvno tehniko in spuščanje bomo lahko vadili na plezalni steni domačega društva. Na poligonu se bodo odvijale operativne gasilske vaje vseh treh društev.

Dejstvo je, da naše poveljstvo dela dobro. Dobro pa dela zato, ker imamo odlične gasilce.

➡ Boštjan Frangež

Za najmanj naslednjih 87 let

Bohovski gasilci dolgo čakali na zgodovinski trenutek, prvi letni zbor članov v novem domu

Po 87 letih smo dočakali zgodovinski trenutek. Letni zbor smo imeli na novi lokaciji, v novem modernem Večnamenskem objektu Bohova. V januarju sta se tako zvrstila že dva pomembna dogodka.

25. januarja 2019 smo gostili Gasilsko zvezo Slovenije. Sestanek Upravnega odbora GZS se je odvijal v naših prostorih. Najvišji gasilski organ v naši državi se je v uvodu seznanil z Občino Hoče-Slivnica, župan dr. Marko Soršak je namreč predstavil "Nebesa pod Pohorjem", kot je zapisal pisatelj Tone Partljič v svoji knjigi. Predsednik domačega društva je po sestanku razkazal in predstavil objekt. Predstavniki gasilskih regij so bili nad videnim fascinirani in lep primer gradnje bodo ponesli gasilcem po Sloveniji. Posebej jim je bila všeč rdeča fasada.

Dan kasneje, 26. januarja, pa se je že odvijal letni zbor PGD Bohova. Novo veliko dvorano smo napolnili "brez kompresije". V starem domu smo se v mali sejni sobi namreč zelo stiskali. Povabljeni gasilski društva, predstavniki organizacij in domači gasilci smo uživali ob dobri hrani, pijači in glasbi. Gostje, med njimi predsednik GZ Maribor Slavko Kramberger, se je zahvalil za "doprinos" gasilstva iz naše občine. Vsa tri društva, PGD Bohova, PGD Hoče in PGD Hotinja vas, odlično delamo in sodelujemo z zvezo. Mi pa od zveze dobimo strokovno podporo. Prav tako odlično sodelujemo s poklicnim kolegi iz Maribora. Na letnem zboru smo še dopolnili statut, saj smo se preselili in dobili novo hišno številko.

Sam objekt meri 800 m², parcela pa je sicer velika 3000 m². V pritličju imamo tri garaže, delavnico, IDA sobo, sanitarije, sušilnico s pralnico ter lokal, ki ga bomo oddajali. V garaži so gasilske omarice, ki so narejene po našem predlogu in po merah. Skonstruirali smo omarico iz mešanice obstoječih, ki so v prosti prodaji. Dobavitelj iz Prekmurja nam je znal prislunhiti, za kar se mu še posebej zahvaljujemo. Gasilski stolp ni klasičen. Je majhnih dimenzij, zato je bilo še posebej zahtevno uresničiti idejo dvižne naprave. Izdelalo nam jo je podjetje iz domačega okolja. V prvem nadstropju imamo veliko dvorano za 120 ljudi, arhiv, malo sejno sobo, malo

kuhinjo, sanitarije in sobo za društva. Del severne strani objekta je pokrit s plezalno steno. Na strehi imamo jeklen podest, s katerega bomo lahko vadili vrvno tehniko. Lestev, ki vodi na streho, je sestavljena iz cevi in ima na obeh koncih C gasilsko spojko. Nekateri tovarne imajo takšne lestve. V primeru intervencij na strehah odpade polaganje vertikalnega cevododa. Najvišji del objekta je stolp, in sicer 15 m.

Poleti si bomo lahko odpočili v pomožnem objektu oz. na pokriti terasi. Tam bo tudi letna kuhinja in vrtno pohošstvo. Na koncu parcele je podzemni zalogovnik vode s prostornino 5 m³ ter hidrant. V neposredni bližini imamo gasilci vseh treh društev poligon. Na njem sta postavljena dva kontejnerja, ki bosta služila za operativne gasilske vaje.

Novi objekt na Bohovi je tako velika pridobitev za celo občino. Stoji na vstopu v občino. Viden je od daleč, saj rdeča fasada vzbuja pozornost. Rdeča fasada je iz aluminijaste pločevine in je oblikovana tako, da se vije okrog doma v obliki plamena. Lahko zapišemo, da bo objekt gotovo služil svojemu namenu nadaljnjih 87 let.

➡ Boštjan Frangež

Krstili in zamenjali dve vozili

Hoški gasilci posredovali v celotnem lanskem letu na 24 različnih intervencijah

Lansko leto je bilo za nas posebno leto, saj smo praznovali 130 let delovanja društva in varovanja kraja pred požari in drugimi nesrečami. Krstili in zamenjali smo dve gasilski vozili. Krajanom in botrom obeh vozil se iskreno in najlepše zahvaljujemo za vaš finančni prispevek.

V letu 2018 smo gasilci PGD Hoče posredovali na 24 različnih intervencijah, od tega je bilo nekaj požarov, tehničnih intervencij ter posredovanj ob poplavih meteoritnih vod. Ker nam zadnje čase narava velikokrat pokaže zobe, si želimo da bi posredovali še manjkrat. Za požarno preventivo pa sploh sedaj – na višku kurilne sezone – lahko poskrbimo tudi sami. Decembra smo že tradicionalno imeli gasilsko miklavževanje ter prižig lučk za našo mladino. Ker se zavedamo varnosti in pomena usposabljanj, so se štirje naši gasilci vozniki

udeležili treninga varne vožnje za gasilce in reševalce z najsodobnejšim simulatorjem podjetja Rosenbauer v Centru varne vožnje na Vranskem.

Prav posebno smo veseli, da so se v podjetju Petrol, d. o. o., poslovna enota bencinskega servisa Petrol BS Slivnica AC – zahod (smer Ljubljana), Petrol BS Slivnica AC – vzhod (smer Maribor) in Petrol BS Maribor AC – vzhod v okviru projekta Naša energija povezuje odločili, da našem društvu podarijo donacije v višini 200 evrov, torej v skupni vrednosti 600 evrov. Za odločitev in nakazana sredstva se ponovno iskreno zahvaljujemo.

➡ Jure Šac

Ko je Mangart previsok tudi za Triglav

Najmlajše Formiske zmagale na 2. odprtem prvenstvu Slovenije v mini odbojki med 30 ekipami

V Šempetru je potekalo 2. odprto prvenstvo v mini odbojki (letnik 2008 in mlajše), ki se ga je pri deklicah udeležilo 30 ekip in pri dečkih 12 ekip iz vse Slovenije. Glede na imena klubov in število ekip je ta turnir v bistvu neuradno državno prvenstvo v enem dnevu. Pri deklicah so bile ekipe razdeljene v 8 skupin, prvouvrščeni ekipi iz vsake skupine sta se uvrstili v 1/8 finala oz. na tekme za izpadanje. Formiske, pod sponzorskih imenom Hotel Mangart, so igrale v skupini B skupaj z ekipami iz Ljutomera, Ljubnega in Slovenj Gradca. Po treh zmagah in prvem mestu v skupini je v osmino finala, če malo karikiram, prišlo do »gorskega spopada«, Mangart, tretji najvišji vrh pri nas, je izzval najvišjega, Triglav. Tokrat je Mangart bil previsoka ovira tudi za Triglav in Formiske so se lahko veselile uvrstitve v četrtfinale, v katerem so jih čakale vrstnice iz Škofje Loke.

Pritisk tekme, kjer zmaga prinaša še dve tekmi, poraz pa konec sanj o medalji in odhod domov, naših mladih odbojkaric ni zmedel in so tekmo zanesljivo pripeljale do končne zmage z 2 : 0 v nizih. V polfinalu se je obetal napet obračun z domačinkami, v drugem polfinalu pa sta se pomerili ekipi Braslovč in Vitala iz Ljubljane. Prva postava je prvi niz zanesljivo pripeljala do končne zmage, žal v drugem nizu igra drugi postavi ni stekla po željah in tako smo v odločilnem nizu še enkrat spremljali dvoboj obeh prvih postav. Več znanja so pokazale naše odbojkarice, ki so se tako spet uvrstile v finale. V lanskem finalu so Formiske morale priznati premoč deklicam iz Ankarana, letos pa so bile njihove nasprotnice iz Braslovč, ki so v osmini finala izločile prav Ankaran. Tokrat so Formiske najbolje prihranile za konec in so z igro, kjer ni bilo veliko napak, oba niza pripeljale do končne zmage ter pokala za prvo mesto.

O turnirju je igralka Nika Ž. napisala: »V soboto, 5. januarja 2019, smo se odpravile na turnir v Šempeter. Prvi dve tekmi smo igrali proti Ljutomeru in Korvolley SG, obe ekipi smo premagali z 2 : 0 v nizih. Takoj za tem je sledila malica. Naslednjo tekmo smo igrali proti KLS Ljubno in smo prav tako zmagale z rezultatom 2 : 0. Nato smo se uvrstile v osmino finala in takrat smo vedele, da gre zares. Igrale smo proti Triglavu, prvi niz smo zmagale,

drugi pa je bil manj uspešen, saj smo ga izgubile, vendar smo se v zadnjem bolj potrudile in zmagale. Tekmice iz Škofje Loke smo uspešno premagale z 2 : 0 v nizih. Sledila je polfinalna tekma s Šempetrom. Prvi niz smo odigrale dobro, pri drugem je bilo malo treme med igralkami, zato smo ga izgubile. Prva postava je uspešno zmagala tretji niz. To je pomenilo, da se pomerimo z Braslovčami v finalu, upale smo, da jih premagamo, saj smo jih letos že enkrat. Prvi niz smo zmagale, prav tako drugega. Zelo smo se veselile zmage. Sledila je še podelitev medalj in slikanje. Po napornem dnevu smo se domov odpravile utrujene, vendar zelo vesele.«

Deklice, ki so lansko srebro spremenile v zlato so: Maša Zupan (kapetanka), Maša Divjak, Ana Šalamon, Nika Žnider, Gala Lah, Leni Lah, Tjaša Kmetec, Lana Brljak, Ela Vohar, Zala Badrov, Zala Kacjan, Taja Karakaš Korošec. Čestitamo!

➡ Boštjan Glodež

TISKARSKI ŠKRAT ZAGODEL ZLATIM KOSTANJEM

V 5. številki Utrinkov (november 2018, stran 27). V okviru prispevka: »Prepričal z miniaturnim botaničnim vrtom«, je bil nenamerno zamenjan vrstni red najlepše urejenih okolic natečaja Zlati kostanj. Za najlepše urejeno stanovanjsko hišo je bila izbrana hiša **Rebeke Fergola**. Okolica Slavice Rečnik je bila drugouvrščena in tretjeuvrščeni na izboru za Zlati kostanj je bil Boštjan Fanel. Za nevšečnost se iskreno opravičujemo in še enkrat čestitamo vsem dobitnikom Zlatega kostanja.

Uredništvo

Sezona je dolga

Veseli nas, da se zima preveša v drugo polovico in že nestrno pričakujemo tople dni, ki so nam kolesarjem ljubši. Seveda pa z mnogo volje in poguma kolesarimo tudi pozimi, seveda so ture krajše in kolesarska obleka malo bolj zimska. Poskusite še vi in se kak lep sončni dan popeljite novim kilometrom naproti.

Vedite, da sezona traja od novega leta pa vse do silvestrovega. Pa veliko volje!

➡ Lea Oblak

Skalca na pomladnih poteh

Koledarska zima nam je letos že dolgo ponujala tople pomladne dni

Nova planinska sezona bi se morala začeti po zimsko, toda za kakšno snežno turo se je bilo treba potruditi kar visoko v planine. Za to so se pri Skalci odločili le redki planinci, ki jih je naš Stanko Jakomini popeljal februarja na zasneženo Peco, marca pa na turno smučanje (ali hojo) na avstrijski Rössel (1855 m) v pogorju Eisenerz.

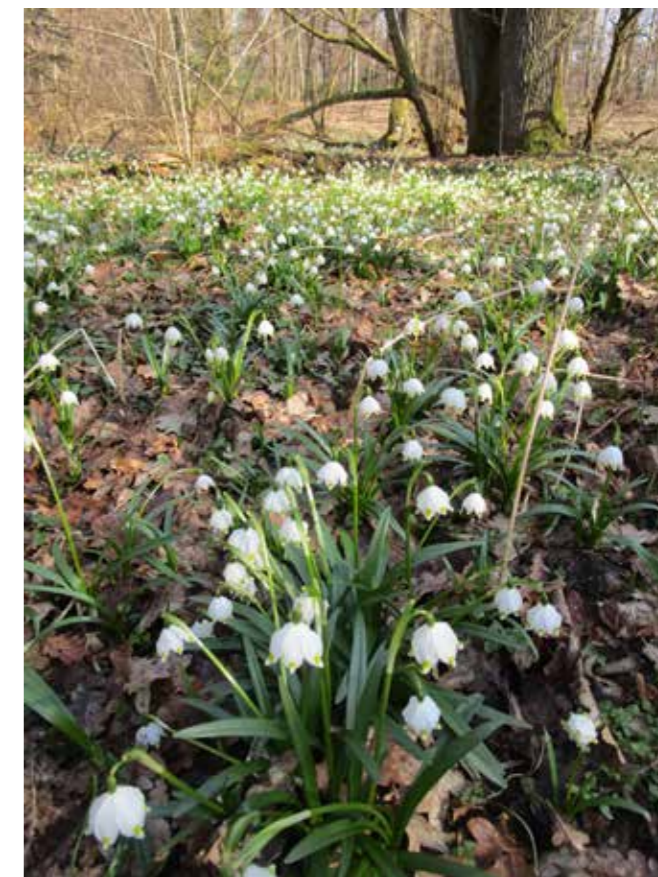
23. februarja smo imeli prvi množično obiskan izlet na Primorsko. Vabljeni naslov Pet slavniških brezen je obetal zanimivo pustolovščino – in z domačim vodnikom Ježkom, ki pozna vsak kotiček svojega kraškega sveta, je bilo res zanimivo. Do nevarnih brezen, bolj ali manj globokih jam, nas je vodil po brezpotjih, nam odkril še druge zanimivosti na delu hrpeljskega krasa, nas popeljal na Hrpeljski vrh s pogledi na Koprski in Tržaški zaliv. Žal pa nam je ta dan popestrila burja, ki je imela na odprtih mestih precejšnjo moč, zato smo z vrha hitro pobegnili v zavetrje. Tudi pokrajina še ni imela pomladnega navdiha, le dren se je malo prebujal in kakšno redko cvetko smo odkrili – medtem ko so se pri nas že bohotile poljane žafranov, zvončkov in noric ...

Prav ti cvetoči pomladni gozdovi, ko listavci še pustijo soncu, da sveti in greje skozi gole veje, so tako privlačni. Kar odpravite se po kateri od naših poti, na pomladno cvetje naletite že ob potoku na poti od Hoč do Slivnice. Ta Stankova pot (»enka«), ki je postala mnogim priljubljena, pa nekatere kolesarje (ali motoriste – ali samo objestneže!?) tako jezi, da na njej vedno znova podirajo ovire oz. količke. Očitno ne morejo sprejeti tega, da je to le sprehajalna pot ...

Letošnjo zimo pa je v močvirnatem delu ob Slivniških ribnikih nastal globoko zoran predel, kjer so po podiranju in spravljanju lesa križemkražem ostale grozljivo globoke kolesnice, globoki jarki z vodo. Močnejši veter pa je že začel podirati zdrave mlade smreke na robu poseke. Poglejte si, kako žalosten je pogled na ta gozd (čeprav je bil posek verjetno nujen) – pa še na mnoge druge gozdne parcele, ki jih prerašča eno samo robidovje ... Skrb za urejene gozdove je slika našega odnosa do narave; planinci na poteh po slovenskih gozdovih lahko opazujemo, da je ta odnos mnogo boljši kot pri marsikaterem lastniku hoškega in slivniškega gozda.

Tudi skozi ta (preorani) močvirnati del gozda vodi »enka« med Hočami in Slivnico, vendar je pot na srečo ostala v glavnem nepoškodovana, le prehod čez jarke je bilo treba ponovno utrditi. Vabljeni na označene poti, za katere skrbi PD Skalca; opise najdete na spletni strani občine, obstaja tudi pohodniška karta za vse, ki našega okolja še ne poznate. Vabljeni pa tudi na planinske poti, kamor vas popeljejo vodniki našega planinskega društva.

➡ Majda Strašek Januš

Ljubiteljem gozda predlagam v branje zanimivo knjigo, ki jo je napisal gozdarski inženir Peter Wohlleben (roj. 1964): *Skrivno življenje dreves*, s podnaslovom *Kaj čutijo drevesa, kako se sporazumevajo – odkrivanje skritega sveta*. V čudovite zgodbe o neslutnih zmožnostih dreves je vključil tudi najnovejša znanstvena spoznanja in lastne izkušnje.

V neznanu znano

Letošnja zima nam je v prvih dveh mesecih nasula snega samo za vzorec, a planinci PD Skalca smo uresničili dva zimska pohoda – enega v pohorski zimski pravljici, drugega pa le po rahlo zasneženem Pohorju

V neznanu nas je sredi decembra popeljala vodnica Mojca Zupan Meglič na dobro znano pot do Lovrenških jezer na Pohorju. Ta dan je bila naša vodnica res razpoložena in »prav igrivo nas je vodila ves dan«, kakor se ji je na poti domov zahvalila Darinka Meško Obreht. Že na avtobusu nas je zjutraj vodila in zavajala z besedo in šele na Rogli smo odkrili, kam nas pelje. In šli smo v zimsko pravljico po pršiču, kot da bi hodili po puhu: nič ne de, da je na Rogli precej brilo in da se tam tudi megla ni hotela dvigniti. Uživali smo v hoji po celem snegu, lahko gazili po tistih dvajsetih centimetrih ali nekaj več snega in v gosjem redu hodili za vodnico, ki je svojo hojo prilagodila tudi seniorjem. Hvala, Mojca! Tudi to, da smo malo zašli od markacij, je bil vzrok za dobro voljo ... No, tudi sedel je kdo, ki mu je zaradi prehitrega koraka zdrsnilo na pokritem spolzskem kamnu ali korenini, a vse se je srečno končalo.

Vsi smo bili enotni v prepričanju, da je te naše lepe pohorske planje treba obiskati tudi kdaj pozimi, da je prelep tudi pogled na zasnežene borovce, ki se preobloženi globoko sklanjajo k tlom, da poti do jezerc sploh ne vidiš ... Zlahka smo se spustili tudi po najbolj strmih delu poti, ki je bil v visokem snegu z zameti še zanimivejši. Dobro razpoloženi smo po poti do Peska pozdravili še sonce, ki je sramežljivo pokukalo izza megle – in prav nič nismo zavidali smučarjem, ki so v mrazu zmrzovali na sedežnici: zimski pohod je neprestano gibanje, naša lahka pohodniška oprema je prava pesem proti vsej smučarski opremi – razen če tečeš na smučeh, seveda!

Kar pogledajte našo veselo skupino, ki si je na koči na Pesku privoščila še odličnih pohorskih pisker ali gobovo juho z ajdovimi žganci. Dan, ki ni bil zaman, dan, ko smo naredili nekaj za telo in dušo, ko smo malček tvegali in se bili pripravljeno podati v neznanu ...

Drugi pohod je bil že v novem letu, v soboto pred tremi kralji, ko se je 25 naših planincev podalo na pot proti Jelki iz Hoč ali iz Slivnice. Dan je bil pravi zimski, le Pohorje je bilo v začetku januarja še bolj skromno zasneženo. Vem, da so se imeli lepo, da so uživali v hoji in ob dobri jedi na gostoljubni Jelki – a človek pač ne more vedno na pot – kaj več o tej poti bi vam moral povedati kdo od udeležencev.

Januarja je bila na programu še Laporska pot, ki nam je splavala po vodi (dobesedno: po blatu!), saj so bile poti okoli Laporja (baje) preveč blatne od dežja in sneženja ... Tako smo pač planinci odvisni od vremenskih razmer, ki pogosto preprečijo pot. A vendar se vedno najde izhod – greš pač po svoje, če ne

drugače, po poteh okoli domačih krajev. Samo da greš, da se ne poleniš, da prisiliš svoje telo v gibanje, dokler ti zdravje dopušča. Naj vam za vzpodbudo napišem misli matere Terezije, ki me že dolgo spremljajo – morda bodo tudi koga med vami. Pa glejte, da se kdaj srečamo na kateri od naših poti!

➔ Majda Strašek Januš ➔ Stanko Jakomini

Nikdar ne obstani

*Vedno imej pred očmi,
da se koža guba,
lasje postajajo sivi,
dnevi se spreminjajo v leta.*

*Toda – kar je pomembno,
se ne spreminja:
tvoja duhovna moč
in tvoje prepričanje nimata let.
Tvoj duh je temelj
vsega tvojega početja –
in ustvarjanja.*

*Dokler si živ, se počuti živ.
Če ti manjka, kar si delal,
začni to znova.
Ne živi od porumenelih fotografij ...
Vztrajaj, tudi če vsi pričakujejo,
da se zapustiš.*

*Ne dovoli, da zarjavi železo, ki je v tebi.
Ravnaj tako, da ti namesto sočutja
izkazujejo spoštovanje.*

*Ko zaradi let ne
moreš teči, hodi hitro.
Ko ne moreš hoditi hitro, hodi.
Ko ne moreš hoditi, uporabi palico ...
Toda nikdar ne obstani.*

Matij Terezija

Ohranjanje in uresničevanje vrednot NOB

Počastitev sedemdesetletnice ustanovitve Zveze združenj borcev NOV Slovenije

Občinska organizacija Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica je z zborom svojih članic in članov 13. decembra 2018 obeležila sedemdesetletnico ustanovitve Zveze. Članice in člani je pozdravil in nagovoril predsednik občinske organizacije dr. Martin Kramar. Opisal je ustanovitev, delovanje in razvoj organizacije od ustanovitve do danes. Članicam in članom so podelili spominske značke: 70 let ZB NOB Slovenije. Zveza združenj borcev NOV Slovenije je bila ustanovljena s temeljnim namenom: skrbeti za vojne sirote, otroke padlih borcev in za borce narodnoosvobodilnega boja ter sodelavce narodnoosvobodilnega gibanja, ki so po osvoboditvi potrebovali skrb in pomoč. Člani so lahko postali nekdanji borci NOB, aktivisti OF in drugi, ki so aktivno podpirali osvobodilno gibanje oziroma v njem sodelovali, žrtve fašističnega in nacističnega nasilja, interniranci, izgnanci, vojni ujetniki. Po letu 1961 pa tudi vojaški vojni invalidi.

Dejavnost Zveze je bila obsežna in zahtevna. Ljudem je pomagala pri zagotavljanju temeljnih življenjskih pogojev, pri šolanju otrok borcev in sodelavcev NOB, varovala je priborjeno svobodo, sodelovala v izgradnji domovine, v razvoju novih družbenih odnosov, pri ohranjanju, uresničevanju in razvijanju vrednot NOB.

Skrbela je za obeleževanje pomembnih dogodkov NOB, postavila mnogo spomenikov (5300), spominskih plošč, skrbela je za urejanje grobov in grobišč padlih borcev, muzejev in spominskih zbirk. Sodelovala je pri ustanavljanju knjižnih zbirk in izdajanju dokumentarne, znanstvene, poljudno-znanstvene in leposlovne prozne in pesniške literature s tematiko narodnoosvobodilnega boja, obnove in graditve svobodne domovine in s širšo revolucionarno in domoljubno tematiko. Organizirala je mnoge spominske in druge prireditve v počastitev pomembnih zgodovinskih dogodkov. Vse to kaže na humanost ciljev in usmerjenost delovanja ZB.

Zveza združenj borcev NOV Slovenije se je vključila v Zvezo združenj borcev NOV Jugoslavije in je bila članica te zveze vse do osamosvojitve Slovenije.

Po družbenih spremembah v Sloveniji 1990 in 1991 je Zveza prenehala biti družbeno-politična organizacija in je postala društvo, splošna domoljubna organizacija. To pomeni, da od takrat ne sodeluje pri neposrednem družbenem/državnem odločanju, ampak deluje drugače. Zato se je tudi vsebina dela precej zožila. Skrbi in deluje za ohranjanje vrednot NOB. Podprla je osamosvojitve Slovenije (1991), nehala je biti članica ZBNOV Jugoslavije, spremenila svoj statut, prenovila programske usmeritve in se preimenovala v Zvezo združenj borcev za vrednote NOB Slovenije.

Od leta 1993 je članica Svetovne federacije veteranov (WVF). Število članov se je precej povečalo.

Težišče dejavnosti je usmerjeno v ohranjanje vrednot NOB, ki se kaže v skrbi za vzdrževanje spomenikov NOB, v ohranjanju spomina na pomembne dogodke iz narodnoosvobodilnega boja in prenašanju tega na mlade rodove. Zato organizira ogledne pomembnih zgodovinskih krajev in spomenikov, prireja spominske slovesnosti ob obletnicah pomembnih dogodkov NOB, pripravlja različna predavanja in razgovore o NOB. Prizadeva si za argumentirano in verodostojno prikazovanje narodnoosvobodilnega delovanja in boja in celotnega zgodovinskega obdobja našega naroda v času druge svetovne vojne. Gotovo se so tudi v tem obdobju zgodili dogodki, ki niso bili skladni z vrednotami narodnoosvobodilnega boja in se ne bi smeli zgoditi. Vendar zaradi tega ne smemo tega zgodovinskega obdobja enostavno prezirati, ga zanemarjati in izrinjati iz narodovega zgodovinskega spomina. Zmote, napake in podobni odkloni, ki so se zgodili, niso in ne morejo biti razlog za podcenjevanje, popolno razvrednotenje in zaničevanje vrednot narodnoosvobodilnega boja, njegovih žrtev in vloge v boju za ohranitev narodnostnega ozemlja, za osvoboditev naroda in za njegov nadaljnji razvoj. Tega boja in s krvavim bojem priborjene priključitve ali vrnitve velikega dela narodnostnega ozemlja, priborjene svobode, samostojnosti ne more nihče zanikati. Nihče ne sme spreminjati zgodovinskih dejstev in prirejati nove resnice raznim parcialnim ideološko-političnim interesom in hrepenenjem po lastnem političnem vzponu. Narodno prebujanje, zavedanje in vse glasnejše ter odločnejše prizadevanje za zedinjenje slovenskega naroda na lastnem ozemlju sega stoletja nazaj v zgodovino. Ni se začelo v drugi svetovni vojni z narodnoosvobodilnim gibanjem in bojem, je pa narodnoosvobodilno gibanje in boj v času druge svetovne vojne gotovo najodločnejši in zmagoviti boj v naši zgodovini. To ni bila le oborožena borba, ampak boj na vseh področjih narodovega življenja in dela. Naš narod je tudi v času vojne in bojev ohranjal in razvijal delo na vseh družbenih področjih, kot so šolstvo, kulturne dejavnosti, umetnost in druga področja. Zato NOB ni črna lisa v naši zgodovini, ampak je izjemno pomembno, dragoceno obdobje v razvoju narodnega in državniškega razvoja in osamosvojitve slovenskega naroda. Nadaljevanje tega je tudi osamosvojitveno delovanje in vojaški spopad za samostojno Slovenijo. Upoštevati moramo celotno našo zgodovino, spoštovati vsa prizadevanja, delovanje in borbo za ohranitev, svobodo, samostojnost, razvoj in uveljavljanje našega naroda. S tem bomo krepili temelje naši sedanosti in prihodnosti novih rodov. Za to si prizadeva in skladno s tem deluje tudi Zveza borcev za vrednote NOB. Ob sedemdesetletnici naše Zveze vsem članom čestitam in želim, da bo naša ZBZV NOB še dolgo živela in uspešno delovala!

Dr. Martin Kramar ➔ Jadranka Barbarič

➔ Dr. Martin Kramar ➔ Jadranka Barbarič

Ko zbor napolni dvorano do zadnjega kotička

Ob prazničnem koncertu mešanega pevskega zbora DU Slivnica odmevala ubrana in odmevna melodija

K prireditvam veselega in prazničnega decembra v Slivnici se je pridružil tudi mešani pevski zbor Društva upokojencev (MePZ DU) Slivnica in štirinajstega decembra izvedel praznični koncert. V bogatem in obsežnem programu so sodelovali tudi gostje, pevci Vokalne skupine Fantje svete Ane Fram.

Za začetek koncerta je udeležence prireditve pozdravil MePZ DU Slivnica z zborovodjem Ervinom Šego. »Dober večer, Bog daj ...« je zazvenelo v dvorani in med udeleženci vzbudilo prijetno počutje. Po pozdravnih besedah, namenjenih obiskovalcem, med njimi je bil tudi župan naše občine dr. Marko Soršak, je MePZ DU Slivnica zapel več izbranih skladb, ki so jih pred tem že peli na različnih prireditvah. Tudi tokrat so zelo zveneje zelo ubrano in lepo.

Maja Živec je s povezovalnim besedilom napovedala skladbe: Mam'ca, pošljite me po vodo (istrska ljudska priredba, M. Petelin), Na jezeru (M. Vilhar, priredil F. S. Vilhar), Roža na poljani (Vida Taufer, Albin Krajnc), Žabe (Josip Stritar, Jože Leskovar), s katerimi je zbor navduševal in razveseljeval udeležence.

Po teh skladbah so nastopili pevci Vokalne skupine Fantje svete Ane Fram, ki so s skladbami, ki so jih zapeli, udeležence popeljali v predbožični čas in z ubranim, zelo občutenim petjem vzbujali pravo praznično vzdušje. Po skladbah: Božična uspa-vanka (Johanes Brahms, prir. Gačnik), O, ves presijaj (siciljanski napev, priredil A. Foerster, prevod B. Rozman), Rajske strune (V. Štolcer), Blažena noč (V. Vodopivec), Pastirji, povejte nam (Kalinger), O sveta in vesela noč (pater Angelik Hribar).

V kratkem predahu med petjem sta se predsednik DU Slivnica Peter Kovaček in predsednik MePZ DU Slivnica Zoran Živec zahvalila Antonu Obrehtu, upokojenemu ravnatelju Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica, za njegovo sodelovanje, za sodelovanje učiteljic, učiteljev in drugih zaposlenih na šoli in za sodelovanje učencev šole na mnogih kulturnih prireditvah pevskega zbora v preteklosti. Veseli so, da se sodelovanje nadaljuje tudi po tem, ko je na šoli ravnatelj Franc Gosak.

Zahvalo za uspešno sodelovanje in opravljeno pomembno delo

in želje za nadaljnje sodelovanje je izrekel tudi župan občine dr. Marko Soršak.

Program je nadaljeval MePZ DU Slivnica. Zapel je zelo čustveno, nostalgično in z domoljubjem prežeto skladbo Domov v slovenski kraj (Franc Cigan, Jožef Beša – Miroslav) in skladbe, ki jih je zbor prvič zapel na javni prireditvi: Angeli živijo (Benny Anderson, Björn Ulvaeus: priredba Črt Stojar Voglar in Marjanca Vidic). Tudi MePZ DU Slivnica je zapel nekaj bolj prazničnih skladb: Večernica (narodna, priredil J. Žirovnik), Že počiva vsa narava (star napev) in Lahko noč (Franz Schubert, Franz Rücker, priredil Jože Leskovar). Tako smo s petjem bogato napolnili miren decembrski večer.

Prireditve smo sklenili z združenim petjem našega pevskega zbora in Vokalne skupine fantje svete Ane Fram. Zapeli smo skladbo Zbor hebrejskih sužnjev, Va, pansiero (Iz Nabucca). Giuseppe Verdi, T. Solera, prevedel Noel Novak. Dvorano je do zadnjega kotička napolnila ubrana, zelo odmevna melodija. Obiskovalci so s seboj odnesli navdušenje in prijetna občutja in so jih gotovo podoživljali v prazničnih dneh.

➡ Dr. Martin Kramar

V spomin in opomin

Med množico udeležencev 76-letnice padlega bataljona na Osankarici je bilo tudi kakšnih 30 društev, ki so sodelovali z svojimi praporščaki

Osmega januarja 1943 je okoli 2000 mož sovražne nemške vojske obkolovalo bataljonski tabor pri Osankarici. Po hudem nekajurnem in neenakopravnem boju je padel ves 69-članski bataljon. V spomin na ta boj smo tudi letos, v soboto, 6. januarja, obeležili 76. letnico tega dogodka.

Od doma na Osankarici se je proti spomeniku padlega bataljona vila dolga kolona ljudi, mladih in starih, ki so prihajali od blizu in daleč, nekateri tudi iz sosednjih držav, da se poklonijo borcem padlega bataljona. Med udeleženci je bilo veliko takšnih, ki se redno udeležujejo te slovesnosti. So pa poudarjali, da pogrešajo več mladih, pa čeprav niso bili tako maloštevilni. Osrednja slovesnost je bila pri spomeniku pri Treh žeblih. Osrednji govornik je bil predsednik državnega zbora in predsednik stranke SD Dejan Židan. Zraven njega pa so državni vrh še zastopali predsednik države Borut Pahor ter še dve ministrici Šarčeve vlade, ki ju je bilo moč opaziti v delegaciji

– Andreja Kačič in Alenka Bratušek. Opaziti je bilo moč še poslance Državnega zbora ter politične funkcionarje ter župane okoliških občin.

Med množico udeležencev pa je bilo tudi kakšnih 30 društev, ki so sodelovali z svojimi praporščaki. Med njimi pa seveda, kot že vsako leto do sedaj, tudi praporščak Društva borcev za ohranjanje vrednot NOB Hoče Darko Kokol z društvenim praporom. Delegacija naše občine pa je ob spomenik položila tudi venec.

Za vse pohodnike in udeležence spominske slovesnosti je pred domom na Osankarici pripadniki slovenske vojske pripravili zelo okusen golaž in vroč čaj, ob katerem se je družilo in kramljalo še kar nekaj časa.

➡ Drago Ornik

Čebelarstvo približati že osnovnošolcem

Letni zbor Čebelarkega društva Slivnica minil v znamenju pregleda preteklega dela in zadanih ciljev v novem letu

V času, ko čebele počivajo v panjih, ustvarjajo nov zarod in se pripravljajo za novo medovito obdobje, so dejavni tudi čebelarke in čebelarji ter njihova društva. Med njimi je tudi Čebelarstvo društvo Slivnica. Zbrali so se na letnem zboru 18. januarja, pregledali opravljeno delo v preteklega leta in sprejeli program dela za novo leto. Zbora so se udeležili večina članic in članov društva, čebelarke in čebelarjev drugih čebelarskih društev, predstavniki pobratenega Čebelarkega društva Podčetrtek, predstavnik ČZD Maribor, Čebelarke zveze Slovenije, župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak in drugi.

V začetku letnega zbora so se prisotni poklonili spominu preminulega člana ČD Slivnica Miha Močnika, ki je bil zelo vesten in prizadeven čebelar.

Čebelarstvo društvo Slivnica je v preteklem letu izvedlo obsežen in vsebinsko bogat delovni program. Temeljno dejavnost so opravili čebelarke in čebelarji, ki so vse leto skrbeli za njihove čebelje družine in opravljali vsakdanja čebelarska opravila. Pri tem jim je, zlasti mladim čebelarjem, z nasveti in z neposredno pomočjo starejših in izkušenih čebelarjev pomagalo tudi društvo. Društvo je temeljno skrb namenjalo zdravstvenemu varstvu čebel in zatiranju čebeljih zajedavcev in boleznih. To so zatirali z naravnimi pripravki, ki ne puščajo škodljivih snovi v medu in drugih čebeljih pridelkih. Upoštevali so navodila veterinarke dr. Vide Lešnik in strokovne nasvete in napotke strokovnih sodelavcev Čebelarke zveze Slovenije. Z zadovoljstvom so ugotovili, da so čebele naših čebeljih družin zdrave, da ni bilo večjih izgub čebel in so tudi med, drugi čebelarski pridelki in medeni izdelki zdravi in kakovostni. Tudi na tem zboru so poudarili, da za čebele in zdravje čebel moramo skrbeti vsi, ne samo čebelarji. Predvsem s preudarno rabo različnih zaščitnih sredstev za rastline, s škropljenjem sadnih in drugih rastlin v dovoljenem dnevnem času in s skrbjo ter konkretnim ravnanjem za ohranitev in varstvo narave.

Zelo dobro so skrbeli za petnajst čebeljih družin, ki so v društvem šolskem oziroma učnem čebelnjaku pri čebelarskem domu v bližini šole. Mlade čebelarke in čebelarji, ki so bili vključeni v čebelarski krožek, so sodelovali tudi pri točenju meda. Za čebelje družine in celoten čebelnjak je vzorno, skrbno in prizadevno skrbel gospodar društva čebelar Jože Žuraj.

Društvo je sodelovalo tudi v projektu Rad bi čebelaril, ki so ga izvajali tudi zunanji sodelavci. Skupaj so izdali tudi knjižico z mnogimi koristnimi napotki za začetek in uspešno nadaljevanje čebelarjenja.

V preteklem letu je društvo organiziralo več strokovnih predavanj in poskrbelo, da se je več članic in članov udeležilo predavanj strokovnjakov Čebelarke zveze društev Maribor in Čebelarke zveze Slovenije. Uspešno je delal tudi čebelarski krožek na Osnovni šoli FLV Slivnica, ki ga je vodil član društva Anton Bračko. V preteklem šolskem letu so izvedli 40-urni program. Septembra, v začetku šolskega leta 2018/2019, pa so prav tako 40-urni program začeli izvajati na Osnovni šoli FLV Slivnica in na Osnovni šoli Rače.

V širši okvir izobraževanja in usposabljanja čebelarke in čebelarjev sodijo tudi obiski uspešnih in znanih čebelarjev v Sloveniji in tujini. Zato je društvo izvedlo strokovne ekskurzije za ogled čebelarstva v Odrancih, Dolgi vasi in obisk priznanega čebelarja oziroma čebelarstva na Madžarskem. Čebelarske izkušnje so si

izmenjavali s čebelarji pobratenega ČD Podčetrtek. Čebelarjem iz Klajncja iz sosednje Hrvaške, ki so jeseni obiskali slivniško društvo, so razkazali učni čebelnjak, čebelarsko učno pot Janka Pislaka in skupaj obiskali ČD Sveta Ana. Med druženjem so si izmenjali tudi lastne izkušnje čebelarjenja.

Na dan odprtih vrat 8. junija 2018 so obiskovalcem, predvsem otrokom iz slivniškega otroškega vrtca, šolarjem osnovne šole Slivnica in drugim obiskovalcem prikazali čebelji pridelek – med in različne čebelarske izdelke. Mladim čebelarjem pa so podelili priznanja za dosežene uspehe v čebelarskem krožku.

Novembra so med akcijo »Dan slovenske hrane« otrokom v vrtcu in učencem osnovne šole podarili med, ki so ga pridelale čebele v čebelnjaku čebelarkega društva, in pisno ter slikovno gradivo o pomenu meda in medenih izdelkov.

Društvo je ob koncu maja 2018 uspešno izvedlo že sedmo likovno kolonijo »Svetovi čebel«, na kateri je sodelovalo 24 ustvarjalcev likovnih del. Ustvarjena dela so razstavili na razstavi, ki so jo odprli 24. septembra v okviru praznovanja občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica in krajevnega praznika KS Slivnica. Odprtja razstave se je udeležilo veliko število obiskovalcev, tudi od drugod iz Slovenije.

V preteklem letu je društvo posebno pozornost posvetilo svetovnemu dnevu čebel in več čebelarjev, članov društva, se je udeležilo osrednje proslave ČZ Slovenije v Žirovnici.

V društvu je trideset članov – čebelarke in čebelarjev – in blizu dvajset pridruženih članic oziroma članov. Posameznih akcij in prireditvev pa se udeleži tudi večje število obiskovalcev.

Delo društva je vodil upravni odbor, posebej dejaven pa je tudi preteklo leto bil predsednik društva Lojze Lipnik.

Na letnem zboru so sprejeli tudi obsežen in dokaj zahteven program dela. Tudi v prihodnjem letu bodo vso pozornost namenili zdravstvenemu varstvu čebel in razvoju novih, krepkih čebel, čebeljih družin in čebeljih matic. Nabavili bodo nekaj novih matic in plemenilnih postaj.

Člani društva se bodo udeležili različnih strokovnih predavanj in srečanj. Obiskali bodo čebelarske prireditve (API Slovenija v Celju, čebelarski sejem v Beogradu in drugo).

Izvedli bodo program čebelarkega krožka in se udeležili državnega tekmovanja mladih čebelarjev, ki bo v Beltincih. Sodelovali bodo v akcijah »Dan slovenske hrane«, izvedli dan odprtih vrat, prispevali bodo med za otroke v vrtcu in učence osnovne šole za medeni zajtrk.

Sodelovali bodo s čebelarskimi društvi, s katerimi že sodelujejo, in izvedli dve strokovni ekskurziji.

Maja bodo pripravili osmo likovno kolonijo »Svetovi čebel« in v okviru občinskega in krajevnega praznika pripravili razstavo novih likovnih del. Redno bodo vzdrževali dom čebelarjev, društveni čebelnjak, Pislakovo čebelarsko učno pot in okolico in skrbeli za uspešno delovanje društva.

Tako kot doslej bodo tvorno sodelovali z neposrednim domačim okoljem: občino, krajevno skupnostjo, z Osnovno šolo FLV Slivnica in vrtcem ter krajevnimi organizacijami oziroma društvi, ki bodo pripravljena sodelovati.

➡ Dr. Martin Kramar

Samotarji praznujemo

Dramska skupina Samotarji iz Hoč praznuje letos 30 let delovanja

Skupina je bila ustanovljena kot sekcija pri Društvu upokojencev Hoče leta 1989. Pobudnici Milka Pehar in Zofka Steinacher sta pritegnili kar nekaj kolegov in kolegic iz DU, pa tudi nekaj mlajših se je odločilo za sodelovanje. Milka Pehar je pripravila besedilo za prvo veseloigro Vastl se bo oženil. Sami so si pripravili kulise, sami bili režiserji, skratka, za vse sami, zato so si nadelali ime Samotarji.

V teh 30 letih ustvarjanja je bilo uprizorjenih 22 veseloiger. Z njimi smo se predstavili občinstvu 292-krat, odigrali nešteto skečev na raznih proslavah in drugih prireditvah. Sodelovali smo tudi na Festivalu komedij v Pekrah, kjer smo z igro Čenče osvojili prvo nagrado občinstva. Z isto igro smo gostovali v Slovenskem pastoralnem centru na Dunaju.

Naša igra v domači, pogovorni govorici je bila dobro sprejeta pri domačem občinstvu, pa tudi na vseh odrih v drugih krajih. Polne dvorane gledalcev in njih aplavzi so bili plačilo za naše delo. Skupina Samotarjev je v teh letih sodelovala tudi na mnogih krajevnih prireditvah, kjer smo na besedilo in v režiji Majde Strašek Januš pripravljali tematske dramatizacije o znamenitostih našega okolja in naše dežele (o Pohorju, o svetem Juriju, dr. Karlu Glaserju, dr. Antonu Murku, Rudolfo Kotniku, Trubarju, Vodniku, Prešernu, Slomšku ...). To so bile prireditve ob kulturnem prazniku, Jurjevanju in decembrskem Pozdravu praznikom. Prva vodja skupine je bila Milka Pehar, nato Stanko Rafolt, zadnjih 12 let pa vodi Samotarje Ida Hriberšek. Naša skupina ima kar nekaj igralcev, ki vztrajajo že dolga leta vse do 30. obletnice. Najdaljši staž imajo naslednji igralci: Ida Hriberšek (29 let), Zvonko Cesar (26 let), Edi Merzel (24 let).

Iz skupine Samotarjev izhaja tudi skupina ljudskih pevcev in godcev, ki že od leta 2001 izvaja ljudske melodije s preprostimi glasbili. Ta zabavna zasedba nastopa na proslavah, na srečanjih ljudskih pevcev in godcev, v Pliberku v Avstriji, v domovih za ostarele, nastopila je tudi v Budimpešti na njihovem kulturnem

prazniku, popestrijo marsikatero jubilejno obletnico, nastopijo povsod tam, kamor jih povabijo in kjer jih radi poslušajo. Zahvala gre vsem delujočim amaterskim igralcem, ki so s svojo vztrajnostjo in delom pripomogli ohraniti našo dramsko skupino aktivno celih 30 let. Ponosni smo, da smo bili ta leta del kulture v našem kraju Hoče.

Ob naši 30-letnici vas prisrčno vabimo na jubilejno prireditev, ki bo 26. aprila 2019 ob 18. uri v Kulturnem domu Hoče, v tednu praznovanja KS Hoče. Nasmejali vas bomo s prizori iz naših iger, zaigrali in zapeli vam bomo, povezovalca bova poskrbela, da bo na odru čim bolj živahno. Pridite, veseli vas bomo!

Vaši Samotarji

↳ Ida Hriberšek
 ↳ Majda Strašek Januš

Čisto pravi ples v maskah

Družabno društvo Simpatija je pripravilo pustni ples, odet do polnoči v tančico skrivnosti

Najbolj simpatični plesni večer v maskah se je zgodil na pustno soboto 2. marca 2019. Družabno društvo Simpatija je znano po tem, da pripravlja nepozabno pustno rajanje za tiste, ki želijo pustni večer preživeti drugače, elegantno, v maskah in na plesnem parketu ob spremljavi odlične glasbe in še boljše družbe. Celotni sobotni večer je bil odet v tančico skrivnosti, saj so se namesto plesalcev plesa udeležile številne maske. Nastopajoča sta z znanimi melodijami spodbujala, da so se obiskovalci zavrteli na plesnem podiju.

Vrhunec večera je bila polnoč, saj so se takrat maske zavrtle ob plesni glasbi in se pomerile na tekmovanju. Nagrade so bile mamljive: polet z letalom, letna članarina v Družabnem društvu Simpatija, menjava pnevmatik ... Spodbuda za maske, da so še bolj doživeto zaplesale in se predstavile. Prijetno, domače in nepozabno. Skrivnostne maske so ob podelitvi padle. Pokazali so se nasmejani obrazi, ki so ob prejetih nagradah za trud in živčnost v vloge še bolj zasijali.

Pustni čas je čaroben čas. Če pa ste ples v maskah zamudili, ste vabljeni na aprilska plesa, ki bosta 6. in 20. aprila 2019. Vredno je poskusiti.

↳ Vanja Jus
 ↳ Bojan Geiser

Naj bo uporaba telesa pravilna!

Rekreativno telovadbo v lanskem letu povprečno obiskovalo 31 upokojencev

Zadnje telovadno srečanje v letu je potekalo nekoliko drugače. Podelili smo priznanja najzvestejšim obiskovalcem za vzpodbudo, da bodo vztrajali še naprej. Izrečene so bile zahvale. Pa še slikali smo se.

V minulem letu je obiskovalo rekreativno telovadbo 53 članov društva upokojencev (DU) Hoče, in sicer 42 žensk in 11 moških. Razveseljivo je, da se udeležuje telovadbe pet zakonskih parov. Povprečno je bilo navzočih 31 telovadcev, kar je posebej pohvalno, saj začnemo ob 8. uri zjutraj. Mnogim ta ura ni »pisana na kožo«. Vseh obiskov skupaj je bilo 1250.

Glede na širok starostni razpon izbiram vaje, ki so varne in dovolj učinkovite. V začetku ima morda kdo nekaj težav, po doglednem času se zlije s skupino. Gibanje postane bolj ekonomično. Ko enkrat zaznamo pozitivne učinke, sprejememo nov življenjski slog. Pravilna »uporaba telesa« sčasoma preide v navado, s čimer je mogoče preprečiti ali omiliti gibalne težave. Ne samo to. Gibanje krepi številne telesne in duševne funkcije ter prispeva tudi k ohranjanju socialnih stikov.

V volilnem tednu novembra smo doživeli neprostovoljno prijetno izkušnjo. Dvorana je bila zasedena. Soglasno je bila sprejeta odločitev, da telovadimo tisti dan zunaj. Število udeležencev je bilo kljub temu prepolovljeno (15), saj vreme ni bilo ravno vzpodbudno. Po ogrevanju smo se odpravili na fitnes ob šoli in se temeljito razgibali ob »mučilnih« napravah. Ker smo bili »čebulasto« napravljeni, smo postopoma odlagali topla oblačila. Dali smo duška dihalnim vajam in uživali na svežem zraku. Telovadna ura se je izšla v splošno zadovoljstvo vseh »vpletenih«. Posebno je bilo tudi druženje v prostorih balinarskega kluba, kjer nam je Malčka skuhalo kavo. Hvala!

Opogumljena od te izkušnje sem posredovala po e-pošti predlog, da bi enkrat mesečno v toplih mesecih leta imeli telovadbo pri fitnesu. Zaenkrat ni bilo odziva, bo pa predlog spet dan na

»svetlo«, ko bo aktualno.

Telovadno uro zaključimo z meditativnim plesom, ki je pika na i. No, čisto vsi se s tem ne strinjajo; saj jo nekateri »popihajo« domov. Ples poteka v krogu, ni tekmovalnosti, korake je mogoče hitro osvojiti. Strokovnjaki pripisujejo plesu visoko vrednost. Povečuje miselne sposobnosti, zmanjšuje stres, izboljšuje razpoloženje, blagodejen je za srčno-žilni sistem ter izjemno povezovalen. Pri plesu je hkrati aktivnih več možganskih funkcij: koncentracija, usklajenost gibanja glede na soplesalce, poslušanje glasbe, čustveno odzivanje. Ko osvojimo in dobro odplešemo izbrani ples, sledi spontan aplavz.

Iz telovadnega »bazena« se je oblikovala skupina ljubiteljev meditativnega plesa. Dobivamo se dvakrat mesečno, tudi ob 8. uri, in celo uro namenimo izključno plesu. To je interesantno v hladnejših mesecih leta. Vabljeni tudi »netelovadci«.

↳ Ana Bartol
 ↳ Nenad Bartol

Naši Anki

Vsak torek se hoški upokojenci smejimo, saj k telovadbi vsi hitimo. Da telo preveč nam ne otrdi, za to z vajami naša Anka poskrbi. Te telesne vaje so velika sreča, saj je v dvorani prava gneča. Najprej v krogu hodimo in tekamo, pravilno dihajo in se razmigamo, zatem še na blazine ležemo, dvigujemo glavo, noge, rito ... No, da ni prehudo, še s kakšnim vicem vam postrežem, ko Malčka pavzo razglasi, z veseljem po zalogi sežem ... Za konec krog napravimo in še v ritmih glasbe migamo. Ura in pol ob gibanju prav hitro mine, počutimo se fino - in že po kavici imamo vsi skomine ... Anka, ti pravi angel si za nas, posvečaj nam svoj prosti čas. Vsi seniorji in seniorke ti pošljamo en velik hvala, topel objem - in zaradi boljšega počutja nasmešek dan za dnem!

Hvaležni telovadci, telovadke!

Radi bi vsaj v tretjo ligo

Nogometno šolo Roho ustanovili, da bi mladi in nadarjeni nogometaši iz občine in drugih krajev imeli možnost kakovostnega udejstvovanja

Nogometna šola ROHO nadaljuje tradicijo nogometa v kraju, kjer se organizirano igra že od leta 1963, Nogometna šola ROHO nadaljuje več kot petdesetletno tradicijo nogometa v Občini Hoče-Slivnica, nastala je po združitvi Športnega društva Rogoza in Nogometnega kluba Hoče – od tod tudi naziv ROHO. Šolo so ustanovili predvsem zato, da bi mladi in nadarjeni nogometaši iz občine in drugih krajev imeli možnost kakovostnega nogometnega udejstvovanja. "Naše poglavito poslanstvo je vzgoja in izobraževanje igralskega kadra ter iskanje nadebudnih nogometašev v lokalnem okolju. To nam za zdaj uspeva," pravi Matej Beranič, predsednik ŠD Rogoza, pod okriljem katerega deluje NŠ ROHO, in trenutno trener članske ekipe.

Športno društvo Rogoza je bilo ustanovljeno leta 1963 in od takrat se v Rogozi tudi organizirano igra nogomet. Njihova članska ekipa je dosegala vzpone in padce. Največji dosežek so zabeležili v sezoni 1998/1999, ko so se pod nazivom Montavar Rogoza uvrstili v drugo slovensko ligo, takrat je zanjo igral tudi nekdanji sijajni nogometaš Milko Đurovski. Nato so predvsem zaradi pomanjkanja denarja znova "padli" v tretjo ligo in tedaj je nogomet v Rogozi tudi začel usihati. Trend so na bolje obrnili pred tremi leti, ko so vodenje ŠD Rogoza prevzeli mladi, s svežimi idejami in dela voljni, med katerimi je tudi Beranič. "Zadali smo si oživitve nogometa in na tej podlagi je bila ustanovljena tudi nogometna šola. Danes se lahko pohvalimo, da je za nami uspešno obdobje. V klubu je aktivnih osem različnih starostnih selekcij z več kot sto mladimi nogometaši, za katere skrbijo strokovno usposobljeni trenerji. Le mladinske ekipe nimamo, ker so bila tri leta premalo, zato pa bo zagotovo prihodnje leto, tako da bomo lažje izpopolnjevali člansko vrsto. Pod okriljem MNZ Maribor pa uspešno igra tudi veteranska ekipa," dodaja predsednik društva. Tudi on je svojo nogometno pot začel v rogoškem klubu, igral za vse selekcije, za člansko tudi v drugi in tretji slovenski ligi.

Članska ekipa NŠ ROHO v letošnji sezoni igra v drugi ligi MNZ Maribor. Jeseni je odigrala dvanajst tekem, sedemkrat zmagala, trikrat izgubila in dvakrat igrala neodločeno, osvojila je 23 točk in je na lestvici za Slivnico (32 točk) in Miklavžem (27 točk) tretja. "S člansko ekipo, v kateri vadi 25 nogometašev, vsi so amaterji, bi se radi vrnili tja, kjer smo včasih bili – morda ne v drugo slovensko ligo, v tretji pa bi lahko potešili naše želje," razlaga Beranič, ki se zaveda, da je to odvisno tudi od razpoložljivega denarja.

Z NK Maribor dobro sodelujejo. Razmere za delo imajo tačas sicer odlične. V rogoškem športnem parku sta dve veliki nogo-

metni igrišči z naravno travo in še malo pomožno travnato igrišče. V sklopu sodelovanja z NK Hoče ima šola na voljo še veliko nogometno travnato igrišče in malo nogometno igrišče z umetno travo v Hočah. Od septembra letos, ko je bila otvoritev Multisport, športne arene Rogoza, lahko selekcije vadijo tudi tam. "Pri nas redno vadijo tudi selekcije NK Maribor, predvsem kadeti in mladinci, ki med drugim v Rogozi igrajo domače prvenstvene tekme v prvi kadetski in mladinski ligi. NK Maribor nam je pomagal in nam še pomaga pri nadgradnji nogometne infrastrukture, njegov vložek ni zanemarljiv, trudimo se, da dobro vzdržujemo igrišča in pripadajoče objekte," še razloži Beranič. V Rogozi, kraju s približno 1650 prebivalci, je šport zelo prisoten. S športom in rekreacijo naj bi se ukvarjalo kar blizu tisoč ljudi. K temu gotovo pripomore tudi razvejena športna dejavnost. Na voljo so igrišča za nogomet, odbojko, košarko, roket in za druge športne in rekreativne panoge. "Naša želja je, da čim več krajanov, predvsem pa otrok, najde svoje zadovoljstvo v našem športnem parku. Ni naključje, da imamo v Rogozi nekaj klubov, na katere smo ponosni. Denimo na odbojkarški klub Formula Formis, ki že vrsto let igra pomembno vlogo v slovenski ženski odbojki," izpostavi Matej Beranič. Za nemojeno dejavnost vseh športnih klubov, za vzdrževanje in posodabljanje parka je treba zagotoviti tudi dovolj denarja. To jim uspeva s pomočjo lokalne skupnosti, donatorjev in sponzorjev. "Za NŠ ROHO denimo so največji izdatek sodniški stroški, za katere gre vsako sezono nekaj tisoč evrov. Denarja nikoli ni dovolj, s tistim, ki nam je na voljo, pa ravnamo kot skrbni gospodarji," dodaja Beranič.

← Rajko Jaklin

Pojte vsi zbori sveta

V Unionski dvorani na svetovni dan zborovskega petja pripravili koncert, posvečen 150. obletnici rojstva Oskarja Deva

Zborovsko petje je najbolj razširjena umetnost na svetu, zato je Mednarodno združenje za zborovsko glasbo leta 1990 določilo 8. december za svetovni dan zborovskega petja. V letu 2018 so na ta dan objavili razglas:

Pojte vsi zbori sveta!

Naj glasovi vaši vode zdramijo kipeče, naj pogasijo divje ognje in grmade.

Naj petje vaše seje tisočero cvetje, prekrije naj bojišča, ustavi vse morije!

Preorjite vsa polja za ljubezni seme, da želi bomo žlahtne upanja plodove.

O svobodi pojte, tiranske zlomite okove!

O enakosti zapojte, naj revščina ne bo krivično breme.

O ljubezni pojte v krajih in deželah tistih, kjer ljudje so plen sovraštva in zavisti.

K dobremu naj ta naš svet popelje vaše petje, namesto vojne naj med nami vladal bo le mir.

Naj iz sveta izgine v nič prepirl!

Spoštujmo zemljo našo in darove njene, naj zaradi rase ali barve ni nikjer razlike, naj bomo bratje vsi in sestre, v čast umite, veselo naj planet ob petju vašem diha zdaj svobodno!

V projektu s tem razglasom je 8. decembra 2018 ob isti uri istočasno zazvenelo zborovsko petje v 50 državah sveta. Ubrano petje in blagovozčje ter sporočila zapetih pesmi 100.000 pevcev se je prelilo v zavest milijonov poslušalcev po vsem svetu. V Mariboru sta projekt podprli Območna izpostava Maribor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in Zveza kulturnih društev Maribor. V Unionski dvorani so pripravili koncert, posvečen 150. obletnici rojstva Oskarja Deva.

Oskar Dev se je rodil 2. decembra 1868 na Planini pri Rakeku. Bil je zborovodja, skladatelj in aktivni zbiratelj ljudskih napevov po Sloveniji. Njegove lirčne in lahkotne priredbe ljudskih napevov z oblico humorja so redno na zborovskih repertoarjih. Posebej njegove priredbe koroških napevov in njihov melos so zelo priljubljene med Slovenci. Kot ugledni sodnik je leta 1918 prišel v Maribor in v Maistrovem času postal ključna pridobitev za kulturno življenje mesta. Umril je leta 1932 v Mariboru.

Na koncert je bilo povabljenih pet najboljših zborov z Revije odraslih pevskih zborov Maribor leta 2018 z navodilom, da za nastop pripravijo Devove pesmi. Med povabljenimi je bil tudi Mešani pevski zbor Kulturno-umetniškega društva Hoče. Zbor se je takoj odzval in zborovodkinja Saša Aberšek Košar je izbrala tri čudovite ljudske pesmi, ki jih je za zborovsko petje priredil Oskar Dev. Ciganska, Ribce po Murjici pvavajo in Prelepa je Selška dolina na humoren način opisujejo ljubezen in življenje v Ziljski dolini in Selcih na Gorenjskem. Pevcem so se pesmi takoj priljubile in intenzivne pevске vaje dvakrat na teden so obrodile sadove. V Unionski dvorani so nas poslušalci nagradili z aplavzom, zborovodkinja Saša pa je bila z nastopom zadovoljna. Na koncertu so poleg našega zbora nastopili še moški pevski zbor Kulturnega društva Slava Klavora, moški pevski zbor Kulturno-umetniškega društva Pošta Maribor, mešani pevski zbor Kulturno-umetniškega društva Coda in ženski pevski zbor Kulturnega društva Glasbene matice Maribor.

Skupni koncert je bil lep večer ubranega petja in dokaz kvalitete zborovskega petja v Mariboru. Devove pesmi in njegove priredbe ljudskih napevov pa so bile kot nalašč izbrane za Razglas ob svetovnem dnevu zborovskega petja.

← Breda Germ

○ Marjan Laznik

Enkrat zalednik, vedno zalednik

Pestro dogajanje v slivniški častniški enoti v zadnjih mesecih

Dobro, pa bomo razgledali še to, kaj smo v skladu z letnim načrtom dela počeli v slivniški častniški enoti v zadnjih treh mesecih preteklega in prvem mesecu letošnjega leta.

Že prvo soboto v septembru se je osem članov in članic udeležilo čudovitega izleta na Notranjsko, kjer so bile na ogled številne zgodovinske znamenitosti gradu Snežnik in Turjak. Le teden dni kasneje se je delegacija naše enote udeležila proslave v Spominskem gaju generala Maistra (v nekdanji meljski vojašnici) ob 50-letnici teritorialne obrambe (TO) in se udeležila veteranskega pohoda z osrednjo točko na Meljskem hribu. Ob tej priložnosti mi dovolite, da omenim enega izmed prvih teritorialcev v Mariboru, tudi zelo aktivnega člana slivniške enote, Ivana Audo - Vanča, našega večnega zalednika (vojak v zaledju). Zalednik je bil, ko je delal v TO, zalednik je tudi zdaj, ko je v pokojiu.

Sledil je praznik KS Slivnica. Tokrat je krona šahovskega kralja, v sicer okrnjeni udeležbi šahistov, pripadla članu slivniške enote, moji malenkosti. Aktivni so bili tudi naši člani ob prazniku KS Reka-Pohorje, udeležili so se tekmovanja in sodelovali pri organizaciji streljanja s serijsko zračno puško. Sredi septembra smo se udeležili 25. srečanja veteranskih in domoljubnih organizacij pri izobraževalnem centru v Pekrah. Predstavnika slivniške enote sta sodelovala v aktivnosti, zdaj že tradicionalni pomoči slovenski vojski, ko sta zastopala mariborsko krovno častniško organizacijo pri spremljanju nabornikov iz Maribora in okolice v Gornjo Radgono in nazaj na vojaški sejem Sobra 2018 (preko 500 dijakov mariborskih srednjih šol na 12 avtobusih).

V soboto, 22. septembra, smo se udeležili proslave ob 50. obletnici TO na ravni Vzhodnoštajerske pokrajine v Slovenski Bistrici. Teden dni kasneje pa še tekmovanje v metu šolske bombe na cilj in ruskem kegljanju, kjer smo poželi lep uspeh v obeh panogah (o tem je v Utrinkih že pisalo). Sledil je pohod na Jugovo domačijo in udeležbo na proslavi. Številni drugi dogodki, tudi birma, so tokrat zmanjšali udeležbo tako pohodnikov kakor tistih, ki se z avtobusi ali pa osebnimi vozili pripeljejo na proslavo.

Ob prazniku Občine Hoče-Slivnica smo slavili tudi na športnem področju. Na tekmovanju v streljanju s serijsko zračno puško za prvaka Občine Hoče-Slivnica, v organizaciji SD Franc Lešnik - Vuk iz Hotinje vasi, je v moški konkurenci zmagala slivniška ekipa. Ne vem, ali je naše slovite Amazonke, ki so v preteklih letih kraljevale v ženski konkurenci, odnesla ljubezen ali kaj? Tiho so, ne povedo nič. Sicer pa so še vedno dobre strelke, zato ne sprašujmo preveč. Ne bom pozabil: »Molk je jezik diplomatov.« je vselej modrovala moja mama, ki se je še ob svojem 90. letu veselila in pela z nami na urjenju in druženju na obronkih Pohorja - na motokrosu.

Udeležili smo se tudi 20. občinske proslave, ki je bila v četrtek, 27. septembra.

V mesec oktober smo vstopili s častniškim izletom na Koroško (Poljana, Holmec, Pliberk, Železna Kapla, Jezersko ..., ki ga posebej v Utrinkih opisuje naša Majda - »Pivolska«.

10. oktobra sva se z Venčeslavom Ogrincem udeležila še državne proslave ob 50. obletnici TO v Ljubljani. Udeležila sva se tudi pohoda veteranov, slovenskih častnikov in nekdanjih pripadnikov TO od parlamenta do Gospodarskega razstavišča. Tokrat sem bil praporščak. Le nekaj dni kasneje je manjša skupina prostovoljcev iz Hoč in Črete zaščitila (folija, zemlja, trajnice) pomnik blizu mariborskega letališča, posvečen spominu na enote TO in policije na mariborskem letališču med vojno za Slovenijo in tajno skladišče orožja od septembra 1990.

Sledila je udeležba slivniške moške ekipe strelcev na tekmovanju z avtomatsko puško (AP 7,62 mm) na vojaškem strelišču Velenik. Vodstvo enote je članstvo, večinoma po e-pošti, obvestilo o načrtovanih komemoracijah, tako v občini Hoče-Slivnica in tudi v Mariboru. Ob 25. oktobru, dnevu suverenosti, s katerim obeležujemo enega ključnih dogodkov v procesu osamosvojitve Slovenije, ko je zadnji vojak JLA zapustil slovensko ozemlje, sva se dva člana enote udeležila državne proslave v Celju. 26., 30. in 31. oktobra smo se udeležili komemoracij pri grobu talcev v Čreti, Spominskem gaju generala Maistra v Melju in na hoškem pokopališču, na grobu Franca Rudolfa, poveljnika 71. območnega štaba TO v času vojne za Slovenijo. 22. novembra sta se dva člana enote udeležila proslave v SNG v Maribor - spominskega dne Mestne občine Maribor in 100-letnice generala Maistra. Zadnjega dne novembra, bil je petek, se je vodstvo enote sestalo na tretji redni seji v brunarici Čebelarskega društva Slivnica. Osrednja tema je bila priprava letnega načrta dela enote in priprava na letno programsko konferenco sredi februarja 2019, kamor je vselej kot prvi častni gost vabljen tudi župan Občine Hoče-Slivnica. Ponovno je to dr. Marko Soršak. Prvo soboto v decembru se je večja skupina članov in članic, predvsem iz Pivole, udeležila tradicionalnega pohoda po poteh soške fronte, tokrat je bila osrednja točka zgodovinsko zapisan Sabotin.

Nogometaši, člani ekipe Zveze slovenskih častnikov iz Hoč, Radizela, Slivnice s selektorjem iz Črete, so se žal morali odpovedati udeležbi na božično-novoletnem turnirju Ministrstva za obrambo RS v vojašnici Petra Petriča v Kranju. Razlog, da bi naj ta že desetletni turnir odpadel zaradi tehničnih težav, je v »kolarjih« dobil kratke noge. Pravi razlog bi naj bil, da so lokalne volitve posrkale številne amaterske nogometaše in funkcionarje v razne volilne komisije in odbore. Je treba delat, tako govori tudi ena izmed pesmi, kajne? Nekaj članov se je sredi decembra udeležilo proslave ob 70. obletnici Zveze združenj borcev v OŠ v Slivnici. Zadnje dejanje v decembru je bila zaključna seja častniške krovne organizacije v Pekrah. Že 4. januarja smo prejeli na dom položnice za plačilo članarine. V soboto, 5. januarja se je 13 članov enote udeležilo pohoda in proslave Osankarica 2019 pri Treh žeblih.

Tudi predstavitev zbornika Vzhodnoštajerska pokrajina v procesih osamosvajanja Slovenije nismo zamudili. Le kako bi ga lahko, če je glavni urednik tega zbornika na 480 straneh, predvsem v besedi, delno sliki, tudi naš član enote, Venčeslav Ogrinc, med vojno za Slovenijo v 71. OŠTO namestnik poveljnika! Častnik od glave do pete. Je tudi podpredsednik Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor in podpredsednik Zveze veteranov vojne za Slovenijo.

← Bruno Kremavc

Neuklonljivi

Nekoč skupaj v prvi slovenski ligi, danes samo še za rekreacijo

Tako je. Čvrsta beseda neuklonljivi nekako najprimerneje predstavi današnje dedke, ki so pred približno pol stoletja ime slivniškega nogometnega kluba ponesli širom Slovenije. Da spomnim, NK Slivnica je v sezoni 1971/72 igrala v takratni slovenski nogometni ligi (SNL). To je bil vrhunec slivniškega nogometa.

Prijateljske vezi so ostale čvrste, morebiti se celo krepijo. Prav vsako leto, tako tudi v minulem 2018. letu, so se družili in tudi zaigrali. V soboto, 27. januarja so na že tradicionalnem zboru v prostorih gostilne Zupanc sprejeli načrt aktivnosti in ga do konca septembra tudi udejanili.

Organizirali so dve druženji in odigrali dve nogometni tekmi. Starejši v belih, nekoliko mlajši v rumenih nekdanjih klubskih dresih. V letu 2018 se je zgodil preobrat. Nekako po običaju so večkrat zmagovali starejši, tokrat je sreča obdarila mlajše. V prvi tekmi, v nedeljo, 29. aprila, ko je svojih jubilejnih 70 slavil Teodor Kočev - Tošo, so po neodločenem rezultatu 3 : 3 (2 : 1) odločali kazenski strelji. Z bele točke so bili natančnejši rumeni. Zmaga toliko slajša, kajpak.

Druga tekma, odigrana prav tako v nedeljo, 30. septembra, svojih 65 je slavil najmlajši član »zlate generacije« Marjan Pečnik - Pečo, pa se je za starejše končala prav klavrno. 2 :

6 je pisalo na semaforju. A jezil si ni prav nihče, niti številni navijači ne. Mamljiv vonj z bližnjega žara je dosegel svoj cilj. Sodnikov zaključni žvižg, brž na tuširanje, preoblačenje - in vseh petindvajset zbranih je posedlo položaje pod nadstrešnico ŠD Slivnica. Kapljica rujnega je polepšala kakovost petja večne slivniške nogometne himne »O Marijana«. Vici humorista Marjana Pavlina - Mateja, vselej pristni in sočni, skratka življenjski in starosti primerni, so zbrane nasmejali do solza. Protokolarna ceremonija večnega kapetana slivniških starejših veteranov Ivana Furha - Hansa, s pribočnikom Otom Kacem - Kamelo, je najmlajšemu slavljenju odprla oči v prihodnost. Zahvalil se je za darila, za nogometno žogo s podpisami nekdanjih soigralcev in viski ter odločno povedal, da bo ostal zvest dolgoletni tradiciji druženja. Slednje se zavleče pozno v noč, je že tako in naj ostane, prijatelji se težko razidejo. In na koncu, v tej zgodbi omenjeni dedki načrtujejo še en podvig, srečanje, tudi nogometno, se ve, z vrstniki mariborskih vijoličastih. Zaigrali bodo z nogometnimi legendami, kot sta Tomislav Prosen -Prole in Branko Horjak in še kdo. Pričakovati je polno tribuno, nekdo prišepne.

Pa naj še kdo reče, da nogomet ni najbolj priljubljen šport v Evropi.

← Bruno Kremavc

Novo društvo vabi

Si kreativen in se rad družiš s prijatelji, potem si pravšnji za članstvo v Društvu mladih Hoče-Slivnica

Si kreativen? Se rad družiš s prijatelji? Rad spoznaš nove prijatelje? Želiš sodelovati z mladimi in ustvarjati nove dogodke? Če si na zgornja vprašanja odgovoril z da, potem te vabimo, da se nam pridružiš in z nami ustvariš Društvo mladih Hoče-Slivnica. Sestajamo se enkrat na teden v VeGecu v

Rogozi. Želimo si ustvariti društvo, ki bi združevalo mlade skozi šport, delavnice in dogodke. Veselimo se tvojih idej in sodelovanja! Če se nam želiš pridružiti, pokliči ali pošlji sms na eno izmed telefonskih števil: 070 59? 501 (Lučka) ali 040 301 625 (Nadja).

Tradicionalni koncert v Izoli

Mešani pevski zbor KUD Hoče tudi letos gostoval v hotelu Delfin na slovenski obali

Mešani pevski zbor Kulturno-umetniškega društva (KUD) Hoče že več let zaporedoma organizira samostojni koncert za goste hotela Delfin v Izoli. Zakaj prav hotel Delfin v Izoli? Ker tam redno letuje veliko Hočanov, predvsem upokoencev, ker je tam prijazno osebje in ker je tam preprosto lepo.

Koncert se načrtuje celo leto. Priprave se začnejo takoj, ko se lvek, predsednik zbora, in gospod Marjan, šef strežbe v hotelu Delfin, dogovorita za datum nastopa. Nazadnje je to bil četrtek, 8. novembra lani. Ker je Izola na drugem koncu Slovenije, se spleča tja odpraviti za ves dan. Naloge se razdelijo: lvek rezervira hrano v hotelu, Breda organizira prevoz in ogled Sečoveljskih solin, Tonček poskrbi za hrano in pijačo za po poti. Za program koncerta poskrbi zborovodkinja Saša. Tokrat se odloči predstaviti program pesmi po vrsti, kot smo se jih učili skozi vse leto in z njimi nastopali na prireditvah med letom.

Za popestritev koncerta v goste povabimo naše Samotarje. Njihova ljudska glasbila in ljudsko petje navdušijo vsako publiko. Naša mlada prijateljica Urška se je ponudila, da bo pripravila vezno besedilo in da bo napovedovala program. S seboj povabimo še svoje partnerje in prijatelje, tako da napolnimo avtobus. Tik pred odhodom Saša organizira še snemalca, ki bo posnel koncert.

Ko je bilo vse dokončno organizirano in pripravljeno, smo se zjutraj dobro razpoloženi z avtobusom odpravili proti Primorski. Obetal se je lep poznojesenski dan. Vožnja s postanki je hitro minila in v hotelu Delfin so nas pričakali s slastno primorsko malico. Na hotelski informacijski tabli je že bil tudi napovednik z vabilom na naš večerni koncert.

Dobro okrepčani smo se odpeljali na ogled Sečoveljskih solin. Soline so zavarovane kot naravni krajinski park, kjer si preteklost in sedanjost še vedno podjata roko. Tradicionalno ročno pobiranje soli na solnih parcelah se je ohranilo vse do danes. Med vodenim ogledom je bilo podrobno predstavljeno vse o

postopku pridobivanja soli, posebej pa še bogato rastlinstvo in živalstvo krajinskega parka. Res se je splečal ogled. Polni vtisov smo izkoristili prosti popoldan za sprehod ob morski obali in s polnimi pljuči smo zadihali morski zrak. Toda hitro se je bilo treba pripraviti na koncert. Brez opevanja in vaj ni dobrega nastopa. Še preoblačenje – in program se lahko začne.

Gostje hotela so zbrani v kavarni. Vsi sedeži so zasedeni. Urška jih pozdravi s svojim lahkotnim glasom. Predstavi zbor in razloži, od kot prihajamo. Prisotni se polni pričakovani odzovejo z odobravalnimi aplavzom. Zapijemo in Urška nas s svojimi všečnimi napovedmi popelje skozi program dvanajstih pesmi. V nastopu se izmenjujemo s Samotarji. Poslušalci nas nagradijo z močnim aplavzom in koncert se konča z dodatkom dveh pesmi.

Da je koncert uspel, so dokaz zadovoljni obrazi gostov hotela in ponovno povabilo hotelskega osebja na koncert naslednje leto.

- Breda Germ
- Marija Javnik, Urška Pliberšek

Želja, da se pridružijo mlajši

Letni zbor članov KUD Hoče minil v znamenju poročil in s skupno željo

Ljubiteljska kultura spodbuja kulturno ustvarjalnost posameznika in skupine in pomeni bogatitev kulturnega življenja v kraju. V Kulturno umetniškem društvu (KUD) Hoče se družimo ljubitelji ubranega petja in igranja na tamburice in rogove. Preprosto smo sokrajani in prijatelji, ki imamo veselje do kulturnega ustvarjanja z željo, pokazati ustvarjeno. Skupaj nas je 44 članov.

Na dan žena smo se sestali na letnem zboru z namenom pregledati opravljeno delo v preteklem letu in zastaviti nov program in cilje za letošnje leto. Na začetku se je v kulturnem programu predstavil mešani pevski zbor. Pod vodstvom zborovodkinje Saše Aberšek Košar so zapeli program, s katerim se bodo konec marca predstavili na Zborovskih harmonijah v dvorani Union v Mariboru.

Aleš Meglič, predsednik KUD Hoče, je poudaril, da so sekcije društva od pevskega zbora do tamburašev in rogistov v preteklem letu kljub težavam aktivno soustvarjale kulturno življenje v naši občini. V svojem prvem letu predsedovanja je uresničil željo po sodelovanju s šolami in vrtci in drugimi kulturnimi društvi v naši in drugih občinah. Na naših koncertih sta stalno prisotna OŠ Dušana Flisa Hoče in Katoliško društvo dr. Antona Murka. Največja želja vseh je, da bi se nam pridružili mlajši s svojo zvrstjo kulture, na bolj moderen in sodoben način. Najbolj žalostno pa je to, da izginjajo poslušalci. Kljub temu bomo vztrajali in še bo slišati zapeto pesem in odigrano melodijo. Svoje delo v preteklem letu so predstavili tudi predsedniki posameznih sekcij. Predsednik mešanega pevskega zbora Ivan Brljak je za leto 2018 posebej izpostavil nastop na reviji odraslih pevskih zborov »Zborovske harmonije« v Mariboru v Unionski dvorani, kjer je nastop strokovno ocenila svetovno priznana zborovodkinja Karmina Šilec. Na podlagi njene ocene je bil zbor izbran in povabljen na koncert najboljših zborov ob svetovnem dnevu zborovskega petja. Za še boljše delovanje zbora si želi novih mlajših članov.

Za tamburaško sekcijo je bilo preteklo leto prelomno leto. Imeli so samo štiri javne nastope. V zadnjih letih so nastopali v manjši zasedbi. Predsednik Milan Kvas je povedal, da tamburaši delujejo od leta 1981. Sam je bil njihov predsednik več kot 35 let in se počasi poslavlja. Svojo funkcijo prepušča mlajšim. Na voljo so instrumenti in veliko notnega gradiva, tako da je obstoj tamburaške sekcije odvisen samo v pridobitvi novih članov. Pohorski rogistri imajo podobne težave kot ostale sekcije, je povedala njihova predsednica Mojca Zupan Meglič. V preteklem letu so vaje preselili iz podružnične šole v Reki v privatne prostore. Kljub vsemu se radi odzovejo na povabilo in se za sodelovanje intenzivno pripravljajo.

Finančno poročilo za preteklo leto kaže, da je financiranje programov in nastopov ter pokrivanje drugih stroškov vzdržno in skrbno.

Tudi povabljeni gostje so sodelovali v razpravi. Vsi, od ravnateljca Osnovne šole Dušana Flisa Hoče g. Alojza Veličkega, do Barbare Ozvatič iz Katoliškega društva dr. Antona Murka in

Zdenke Trinko iz Krajevne skupnosti Reka-Pohorje, so pohvalili dobro sodelovanje. Žal pa se letos na vabilo ni odzval župan Občine Hoče-Slivnica, ki je glavna pokroviteljica našega društva. Sledil je še pregled in sprejem novega programa dela in finančnega plana za leto 2019.

Na letni zbor vedno povabimo svoje partnerje, ki nas skozi celo leto podpirajo in nas redno spremljajo na naših nastopih. Člani društva so vsem prisotnim ženskam ob dnevu žena podarili vrtnico in se ob pogostitvi in zapetih pesmih prešerno družili. Ob koncu naj povabim vse, ki vas veseli ubrano petje ali zanimanje igranje na tamburice in lovski rog, da se nam pridružite v naših društvenih prostorih v zaodru dvorane Kulturnega doma v Hočah, vsak ponedeljek med 18. uro in 19.30. Veseli bomo vsakega novega člana.

- Breda Germ

Kulturni dan, vreden spomina

»Dohtar, ti jezični dohtar, kaj postopaš ti za mano?« je ob uprizoritvi Prešernovega življenja odmevalo v slivniški telovadnici

Sreda, 6. februarja. Šolska telovadnica. Nenavaden dan za učence osnovne šole, saj je kar nekaj učiteljev »pobegnilo proč« od podajanja snovi in nabiranja ocen. Zasedli so oder. Ne tistega v razredu, ki jih vsak dan zvedavo vabi v svoje naročje, pač pa onega v šolski telovadnici. Pred nastopom ni bilo izrečenih nobenih eksplozivnih besed, še celo jutranji sončni žarki, ki so se sramežljivo pritihovali skozi drobna stekelca, so telovadnico napolnili s posebno svetlobo in temu primernim občutjem.

Prerejeno besedilo Alenke Goljevšček Srečna, draga vas domača je z izbranimi prizori, ki smo jih priredili za osnovnošolce, ustvarilo gledljivo predstavo, saj so učenci, najprej malo zmedeni, potem pa presenečeni, a popolnoma vživeti, spremljali tok dogajanja.

France Prešeren (Bojan Kremlj) se znajde v različnih situacijah. Od tega, da ga skoraj povozi voznik (Roman Juhart) in mora spor razrešiti dama v modrem (Romana Rojko), do tega, da spozna Urško (Barbara Strelec) in njenega moža Povodna (Alen Gomilšek), ki je danes uspešen poslovnež. Urška, ta njegov pesniški otrok, vpliva na odločitve podjetnic (Maja Vargazon, Petra Havaj in Maja Štraub), ki odločajo o njegovem novem bivališču in novi službi. Dekanja Filozofske fakultete (Petra Trstenjak) je velika poznavalka Prešernovega življenja, zato da vsem na tem sestanku jasno vedeti, da so njene ideje najboljše in pričakuje njihovo popolno lojalnost. Prepričanje med njimi razreši Urška, ki predlaga, da se njenega ubogega papana pač več ne muči s službo, saj je čas za njegovo upokojevanje. Ker pa je pred kratkim zvedela, da je Julija vdova, želi, da ga z njo oženijo. Julija (Katarina Žebavec) in njena oblastna mati (Tanja Blaznik) imata v zvezi s poroko tudi svoje načrte.

France Prešeren si verjetno ni nikoli mislil, da bo svoje medene tedne preživel na Sejšelih, zato naredi vse, da bi ugodil Juliji in njeni materi. Poroka je odmevala tudi v sredstvih javnega obveščanja, zato ga novinarka POP TV (Mojca Kline) niti ne preseneti s svojimi vprašanji. »Katerega izmed selektorjev slovenske nogometne reprezentance vidite kot recitatorja vaših pesmi? Ali bi se z gospodom Borutom Pahorjem slikali na Instagramu? Ali je res, kar pravijo, da se osnovnošolcem preveč teži z vašimi pesmimi?«

Predstavo so zaključili s Prešernovo Zdravljico, s tisto pesmijo, ki nas predstavlja kot državo, kot upanje, da sveta ne bodo držale pri življenju bridke zablode posameznikov, pač pa tisti, ki v srcu nosijo dobroto in poštenje.

Za zvočno kuliso so poskrbele pesmi Hazarda, Siddharte in MI2 ter glasbena spremljava Mire Prel. Sceno so oblikovali učenci 4. a in 4. b razreda z razredničarkama Leo Potočnik in Edito Župevc, pri tem jim je pomagala tudi Sarita Zupanc. Konstrukcija zanimivega avtomobila je delo Tanje Blaznik. Zelo pomembno delo sta pri izvedbi predstave opravila tudi tonska mojstra Matevž Živec in Dominik Robič.

Iskrena zahvala tudi Milanki Vodušek, ki je priskočila na pomoč pri izposoji gledaliških kostumov.

Učitelji so svojim učencem podarili kulturni dan, vreden spomina. Navdušenje nad učitelji pa se tistega dne še kar ni poleglo, saj se je aplavz učencev nadaljeval še v učilnicah.

➡ Karmen Soban

Priprave že med počitnicami

Učenci slivniške šole, oblečeni v viteze, tudi letos na pustni povorki zasedli visoko mesto

Učenci OŠ Franc Lešnik Vuk Slivnica so se v okviru projekta Popestrimo šolo udeležili tradicionalne pustne povorke v Hotinji vasi, kjer sodelujemo že več let. Vedno zasedemo zelo visoka mesta, zato se te povorke zelo veselimo. Tudi letos smo maske izdelali sami in se našemili v viteze. Izdelovanja smo se lotili kar med zimskimi počitnicami, saj smo imeli veliko dela. Vsak si je naredil obleko, pokrivalo, meč in ščit. Prav tako pa smo poskrbeli za popoln izgled in dekoracijo našega prevoznega sredstva.

Na pustno soboto smo se v velikem številu zbrali pri mesariji Fingušt v Hotinji vasi. Sončno vreme pa je privabilo veliko gledalcev. V povorki smo se nekaj časa vozili na traktorski prikolici, nekaj časa pa hodili in plesali. Na cilju smo maske dobile malico in vroč čaj. Težko smo čakali na preštete glasove in končne rezultate. Po glasovanju gledalcev smo si prislužili 2. mesto od 16 prijavljenih skupin. Nagrade smo bili zelo veseli, saj smo s tem dobili še dodatno pohvalo za naš trud. Skupaj s starši in ostalimi obiskovalci smo preživeli razigrano pustno popoldne.

Zahvaljujemo se grafitarju Cvetanu Nedelkovskemu, ki je poskrbel za detajle na kostumih, podjetju Maribox, ki nam je

priskrbelo material za izdelavo pokrival, ter Francu Hvaucu in vsem učencem, učiteljem in staršem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji in izvedbi.

➡ Bojan Lunežnik

Kako pripraviti zdrave sladice?

Prvošolce v Hočah obiskali stanovalci Doma starejših občanov Tezno

Ljubezen do drugih je vrednota, ki svet dela lepši. Zelo pomembno je, da tega naučimo naše najmlajše. Medgeneracijsko druženje je zagotovo primer vseživljenjskega učenja, ki daje bogato izkušnjo vsem udeleženi. Zadnjega februarjskega torka so pod vodstvom Tjaše Jakob prvošolce OŠ Dušana Flisa Hoče obiskali stanovalci Doma starejših občanov Tezno. V razrede so vstopile štiri čudovite gospe – Ljuba, Marija, Amalija in Stanislava – ter dva prijetna gospoda – Branko in Anton. Učencem so pripovedovali o dogodkih iz svojega življenja. Izvedeli smo, kako je bilo pri njih v šoli, kaj so morali početi doma in v prostem času.

Učenci so postavljali različna vprašanja. Z velikim zanimanjem so poslušali, kako so nekoč imeli lesene klopi, v katerih so bile vdolbine za črnilo in pero. Zvezki so morali biti lepi, otroci pa so bili zelo pridni, saj so drugače dobili s šibo po prstih ali klečali na koruzi.

»Ali ste imeli veliko sladkarij?« je vprašal eden izmed učencev. Obiskovalci so povedali, da so bili veseli, ko so dobili košček čokolade, kar pa ni bilo zelo pogosto.

Ko so učenci postavili svoja vprašanja, se je po šolskem hodniku zasljal zvok harmonike, na katero je zaigral gospod Branko. Zaplesali smo in zapeli, kar je otoplilo srca naših otrok in obiskovalcev iz doma.

Veseli smo bili obiska, kar smo jim izrazili z majhno pozornostjo. Učenci so narisali različne risbice, ki smo jih speli v spominske albume. Tako bo naše druženje ostalo obiskovalcem za vedno v spominu.

➡ Brigita Pečanac

Kako naučimo samostojnosti in odgovornosti?

Zakonca Mrgole, avtorja uspešnice Izštekani najstniki in starši, ki štekajo, v januarju predavala za starše

Na osnovni šoli Dušana Flisa Hoče so sredi januarja medse povabili predavatelja Leonida in dr. Alberta Mrgole, ki sta predavala za starše. Skupaj s starši sta iskala odgovore na vprašanje: Kako otroke naučimo samostojnosti in odgovornosti? Na humoren, zanimiv in slikovit način sta nazorno govorila o tem, kako odziv staršev na otroke vpliva na razvoj otroka in njegovo delovanje. Kako lahko mi sami vplivamo na večjo povezanost v družini, ohranitev stika z otroki in kako obdržimo našo moč.

Albert Mrgole je sistemski družinski terapevt, psiholog, doktor sociologije in Imago partnerski terapevt. Njegovo področje dela so vodenje družinskih terapij in svetovanj, vodenje treningov za partnerje in starše, izvajanje supervizij za različne sisteme (mladinske centre, šole, delovne kolektive), izvajanje izobraževanj po meri za različne kolektive, delo s šolskimi težavami. Leonida Mrgole je refleksoterapevtka, ki svojo prakso izvaja že od leta 1994 dalje. Svoje izkušnje povezuje z močnim intuitivnim darom za reševanje vzgojnih dilem, kjer so rešitve spontano v duhu sistemskega pristopa, hitre in učinkovite.

Stik z otrokom in občutek varnosti sta pogoja za zdrav razvoj otroka. Velikokrat sta s konkretnim dialogom odigrala vlogo starša in otroka. Posebnost njunega pristopa je, da delujeta v paru, kjer se dopolnjujeva v vlogah strokovnih ekspertov in izkušenih partnerjev ter staršev v najbolj nenavadnih življenjskih situacijah. »Udeleženci najin seminarjev, treningov in predavanj poudarjajo najino močno energijo, kjer iskreno in brez olepševanj pripovedujeva tudi lastne zgodbe, v katerih so skrite številne izkušnje, iz katerih sva se učila, gradila svoj odnos in svojo modrost vsakdanjega življenja. To daje najinemu delu poseben pečat prepričljivosti in vzbuja pri ljudeh zaupanje, saj se s svojim razumevanjem neposredno približava temam, ki so za udeležence bistvenega pomena. Ker najino delo izhaja iz tega, kar živiva v svojem družinskem življenju, lahko v vsaki situaciji na podlagi bogatih lastnih izkušenj najdeva vselej nenavadne uporabne rešitve, ki so prepričljive. S tem odpirava ljudem nove perspektive, kar je prvi korak na poti sprememb k učenju drugačnih ravnanj.«

Dragica Borko, socialna delavka v šolski svetovalni službi, je ob tem dogodku povedala: »Predavatelja smo izbrali, ker Leonida in dr. Albert Mrgole že več kot 15 let uspešno delujeta v psihoterapevtski praksi, sta avtorja uspešnice Izštekani najstniki in starši, ki štekajo, priznana predavatelja in starša štirih (!) otrok. Tema predavanja je vedno zanimivo in aktualno vprašanje za vse nas, za starše in strokovne delavce: Kako otroke naučimo samostojnosti in odgovornosti. Starši in strokovni delavci šole so bili s predavanjem zadovoljni, saj sta povedala kar nekaj zanimivih nasvetov oz. vzgojnih 'prijemov', da se bomo lažje odzivali na vsakodnevne situacije, s katerimi se srečujemo pri vzgoji otrok.«

Gospoda Alberta Mrgole smo povprašali o njunih predavanjih po Sloveniji: »Od leta 2013, ko je izšla najina knjiga, sva izvedla okoli 200 predavanj po Sloveniji, največ po šolah, nekaj tudi v vrtcih in knjižnicah, ali v okviru drugih društev. Na teh predavanjih je bilo okoli 25.000 udeležencev, po Sloveniji sva v tem času prevozila okoli 50.000 km.« Starši so iz dvorane odšli z novimi idejami, svežimi odločitvami. Tokratnega predavatelja smo povprašali,

kakšen je odziv staršev nasploh po predavanjih. Gospod Mrgole je pojasnil: »Odziv staršev je večinoma povsod enako navdušen. Hvaležni so za najino iskrenost, kar naju bistveno razlikuje od ostalih predavateljev. Hvaležni so tudi za najine rešitve, ki rešnično delujejo. Po vsakem predavanju pridejo starši k nama in postavljajo osebna vprašanja – ali pa nama samo čestitajo in izražajo hvaležnost, da deliva svoje izkušnje. Ta občutek, da sva družinam in medsebojnim odnosom med najbližjimi v pomoč, nama daje zagon, da to svoje delo jemljeva kot poslanstvo, s katerim prinašava med ljudi več miru, več povezanosti, več strpnosti.« Vsi tisti starši, ki tokrat niste utegnili na predavanje ali pa želite podporo, ko čutite strah, vzgojno nemoč itd., si lahko več preberete v njuni uspešnici Izštekani najstniki in starši, ki štekajo, ali na njuni spletni strani <https://vezal.si>. Na tem naslovu lahko preberate zanimive vsebine na temo vzgoje, partnerstva in družine. Upam, da ste dobili kakšen svež navdih za spremembo, ki jo boste lahko čim prej uporabili pri otrocih. Pri vzgoji otrok vam želim, da uporabite veliko modrosti, sočutja in poguma. Bodite »skulirani« starši »skuliranih« otrok.

➡ Mojca Rakovič / <https://vezal.si/>

📁 Osebni arhiv zakoncev Mrgole

»Ko sva te prvič sprejela v najino naročje, si bil najin čudež. Otrok. To povezanost lahko čutiš samo v trenutku rojstva. Takrat sva si obljubila, da bova izpolnila vse tvoje potrebe, da ti bova pomagala, da boš srečen otrok in končno srečna odrasla oseba. Za tvojo varnost bova naredila vse. To so bile prve obljube. Kaj se je potem zgodilo, da sva velikokrat pri vzgoji ostala nemočna? Zdaj si najstnik in čutiva, kako se oddaljuješ, kako ne delimo več čustev in kako ne veva, kaj se s tabo dogaja. Ali to lahko popraviva?«

Prisotne nagovoril Ivan Cankar

Proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti na osnovni šoli v Slivnici

Zadnji šolski dan pred počitnicami! V šoli je bilo zelo pestro – srečelov devetošolcev, razstava o Ivanu Cankarju in umetnosti, ki so jo popestrili mladi glasbeniki in plesalci naše šole. Glasbeniki so kar na hodnikih spremljali obhod učencev in učiteljev, ki so si ogledovali razstavo – slišal se je pritajen zvok klavirja, zadoneli sta pozavnji, iz zvokov kitare smo lahko slišali Elvisa Presleyja ...; v jedilnici so plesalci priredili plesni spektakel, v avli šole je potekal plesni dvboj. Osrednji del je bila šolska proslava, na kateri smo se poklonili najprej, kot se spodobi, domovini, hkrati pa tudi velikemu literarnemu umetniku – Ivanu Cankarju.

Nastopajoči so besedo domovina razložili kar po črkah, so jo glaskovali – D-O-M-O-V-I-N-A.

»Zaključil bom jaz s črko A: abeceda, ker so v njej vse črke moje domovine in še enkrat abeceda, ker so v njej vse črke, s katerimi lahko tudi napišemo, da te imamo radi – moja, tvoja, naša domovina. V najlepših krajih živim. Tu sonce sije najtopleje, piha najtoplejši veter, seno najlepše diši in vode v teku ustvarjajo najlepše glasove. In tu si ti. Smo mi. Tu je naš dom. In odgovornost do te zemlje. Naše. Do naših ljudi. Tu se zgodi vse pomembno. Tu se vsak dan posebej živi. Vsak dan na novo rodi.«

Fant s klanca siromakov

»Pozdravljeni, Slovenci! Jaz sem Ivan Cankar, z Vrhlike, rojen na klanecu siromakov. Študiral sem na Dunaju in se družil z velikimi možmi. Bral sem tudi o drugih velikih mestih, še bolj daljnih in tujih, ki so se sončila tam onkraj sveta. Ali to so bile zgolj pravljice, pač lepe, toda izmišljene in mnogo bolj neverjetne kakor prigode in junaštva Petra Klepca. Takrat sem občutil, da je drugače, če človek stoji doma, kot pa če samo misli na dom. In na Dunaju sem videl domovino, kakor gledam znanca na fotografiji, namesto da bi govoril z njim in mu gledal iz oči v oči. Rad sem se vračal v domovino, na Rožnik, v klanec siromakov.«

Iz okvirjev so oživali Cankarjevi modeli, ki jim je dahnil dušo.

»[...]/Dolžnost umetnikova je, da poučuje, da prodaja moralo na debelo in na drobno in da se navdušuje neprestano ... Jaz sem umetnik ... Kdo si pa ti?«

S čim navdihuješ svet okoli sebe? S čim ga delaš mikavnejšega? Z umetnino?

Ko sanjaš, ali sanjaš velike sanje? Potem si umetnik. Ali opazuješ kdaj naravo in opaziš sončni pletež, ki se lesketa skozi vejevje?

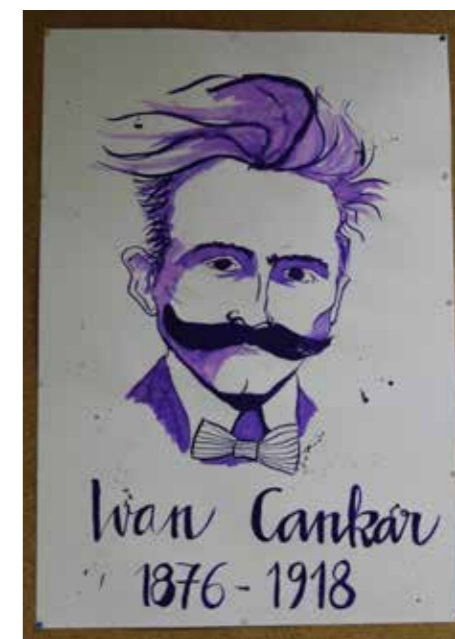
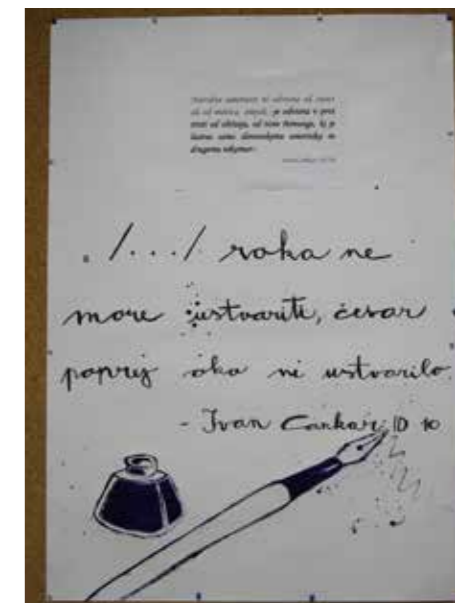
Potem si umetnik.

In če tvoje srce kdaj kriči od bolečin, ki prizadevajo svet okoli tebe, si umetnik.

Kajti umetnik gleda s srcem in njegovo srce je njegova umetnina.«

Vsi smo zelo uživali – ob vseh bogatih dobitkih s srečelova, ob glasbenih in plesnih vložkih, ob Cankarjevih besedah, ki smo jih lahko prebrali na razstavi in slišali na proslavi, ob spoznanju, da se lahko imamo lepo tudi malo drugače – brez obveznosti in večjih skrbi, brez ocen – preprosto fajn.

➡ Petra Trstenjak

Ni kriva puberteta

Repertoar pevskih zborov na božično-novoletnem koncertu osnovne šole FLV Slivnica zahteven in zares poseben

»Stvari se me dotaknejo, nekatere bolj, druge manj. Včasih me celo tako povlečejo vase, da pišem dnevnik, da ne pozabim imenitnih dogodkov, mojih radosti, kdaj tudi žalostnih trenutkov ... Čez mnogo let, se mi zdi, da bom rada podoživljala te dni!« je iz svojega dnevniškega zapisa prebrala povezovalka programa na božično-novoletnem koncertu osnovne šole FLV Slivnica.

Obe povezovalki sta iz svojega dnevnika prebrali misli, s katerimi sta nam zaupali svoje počutje v šoli, se dotaknili novosti in imenitnih stvari, ki jih počnemo v šoli. Med mnogimi najstniškimi iskrenimi mislimi, se je našla tudi naslednja: »Dragi dnevnik, zadnji dnevi pred počitnicami se iztekajo. Učitelji so dobro razpoloženi, mi še boljše. Rada vidim nasmejane učitelje. Nasploh vse ljudi. Velikokrat se premalo smejim. Mogoče – ker sem v puberteti in mi je tako vse odveč ... Ne vem. A imam občutek, da ni kriva puberteta. Včasih se mi zdi, da se premalo brigamo drug za drugega. A ni najlepše, da si med seboj pomagamo?«

Najbolj je najbrž izstopala sledeča misel, ko sta razmišljali o osebnih in družbenih vrednotah: »Vrednota je to, kar je vredno, in če je vredno, ima neko vrednost v življenju. Ali lahko življenje vrednotimo? Seveda. Vrednotim ga tako, da ga naredim vrednega.«

Na koncertu so se predstavili pevci – od najmlajših prvošolčk-

ov, otroški pevski zbor in najstarejši mladinski pevski zbor, ki jih vodita Mira Prel in Jožica Korpar. Nastopili sta tudi plesni skupini pod vodstvom mentorice Anje Sorko in Barbare Bezjak. Pevski zbori so po mnenju mnogih obiskovalcev zasijali v soju odrskih luči, kajti repertoar je bil zahteven in res poseben, obarvan z domovinsko in praznično noto. V zaključku nas je nagovoril tudi ravnatelj Franc Gosak, ki je zaključil z mislijo, da se naj imamo preprosto radi. Koncert je bil zelo uspešen – zadovoljni obrazi nastopajočih in obiskovalcev so potrdili enako.

← Petra Trstenjak

Upokojenci na obisku v vrtcu

Stari in mladi v vrtcu Slivnica izdelovali Božička iz papirja

Starejši občani in člani Društva upokojencev Slivnica smo predlagali vrtcu Slivnica, da bi z njimi občasno delili svoje znanje. Ravnateljica Zdenka Vogrinec in vzgojiteljica Petra Simonič sta bili navdušeni nad tem predlogom. Dogovorili smo se, da bomo mi pripravili idejo za učno delavnico. Delavnica je bila v petek, 23. novembra 2018, v božično-novoletnem duhu. Na dogovorjeni dan so vzgojiteljice pripravile material za izdelavo izdelka. Odločili smo se, da bodo napravili Božička iz papirja. Ko sem prišla v vrtec, so bili otroci že pripravljeni. Všeč jim je bilo malo drugačnosti in veseli so bili mojega obiska. Z vzgojiteljicami Petro, Majo in Katjo smo se dogovorile, do bodo delali v treh skupinah. Prva skupina je delala pri meni rdeč plašček iz papirja, druga skupina je izdelovala črni pas in rumeno sponko za pas. V tretji skupini pa so otroci delali belo brado in obraz. Ko so pripravili vse dele za Božička, so se ponovno vrnili k meni, da smo narisali oči, usta, nos in rdeča lička. Ko smo vse to pripravili, smo dele zlepili, napravili še cofek in izdelek je bil končan. Otroci so svoje izdelke razstavili na mizi. Napravili smo še skupno fotografijo za spomin. Zahvalili so se za pomoč in sodelovanje.

Vsi izdelki so bili čudoviti, nekateri otroci pa so bili inovativni. Med izdelavo Božička so veselo čebljali. Veliko so spraševali in kazali zanimanje za delo.

Delavnica mlajših in starejših je čudovito uspela, zato smo se dogovorili, da bomo sodelovanje še ponovili.

← Simona Šifrar

Novost je jabolčni čips

Prodajalna v Botaničnem vrtu vabi od ponedeljka do nedelje

Prodajalna v Botaničnem vrtu je priklicala pomlad na svoje prodajne police, saj se je začela prodaja sadik sadnega drevja in jagodičevja priznanega slovenskega drevsničarja (sadike starih in novih sort jablan, hrušk, kutin, sliv, češenj, marelic, breskev in nektarin, kostanja, orehov, ribeza, malin, joste, kivija in še česa).

Trenutni ostali prodajni sortiment: jabolka (elstar, gala, zlati delišes, pinova, jonagold, fuji s certifikatom izbrana kakovost ter topaz in opal s certifikatom ekološke pridelave), 100 % bučno olje, jabolčni kis, jabolčni sok, ekološka ajdova moka in ajdova kaša, pražena slana bučna semena, čokoladirana bučna semena, jabolčni krlji, vino iz Vinske kleti Meranovo, žganja in likerji ter okrasno cvetje. Novo: jabolčni čips in čokoladirane jabolčne kocke!! Vsi pridelki in izdelki so lastne pridelave.

Odpiralni čas je od ponedeljka do nedelje od 9.00 do 19.00. Več informacij na 051 696 272 (v odpiralnem času) ali na internetni strani: www.prodaja-pridelkov.si Vljudno vabljeni.

→ Vanja Jus → Aleksander Korošec

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

SIO-MRA

1.1.2018 - 31.12.2019

Priprava in izvedba podpornih storitev pri zagonu, razvoju in rasti inovativnih podjetij

NAMEN: Povečevanje števila novoustanovljenih podjetij in njihove stopnje

CILJNE SKUPINE:

- Inovativni potencialni podjetniki
- Nova in obstoječa podjetja s potencialom hitre rasti »start-up«

INFORMIRANJE, SVETOVANJE

Individualna svetovanja, povezana s poslovno idejo.

TEMATSKI DOGODKI

Podjetniška šola: ustanovitev podjetja, pravni vidiki, poslovno modeliranje, trženjski in finančni vidiki poslovanja.

Podjetniške delavnice: strokovne delavnice na različnih tematskih področjih.

MENTORIRANJE

Poglobljeno individualizirano delo s predstavniki ciljnih skupin.

EKSPERTNO SVETOVANJE

Strokovna podpora ekspertov na posameznih specifičnih ekspertnih področjih.

KORISTI SODELOVANJA V PROJEKTU:

1. Proces preverbe poslovne ideje oz. posameznika (namen
2. Podpora obstoječim podjetjem s potencialom hitre rasti „start-up“.
3. Predstavitev dobrih praks.
4. Poslovno mreženje. Novi kontakti, povezave, partnerstva.
5. Udeležba na podjetniški šoli in na drugih tematskih dogodkih.
6. Pomoč in podpora izkušenih mentorjev.
7. Strokovna individualna svetovanja.
8. Izkušnja, ki bo omogočala osebni in podjetniški razvoj.
9. Pridobivanje pomembnih podjetniških veščin.

PRIJAVA NA INDIVIDUALNO SVETOVANJE & SODELOVANJE PRI NABORU PODJETNIŠKIH IDEJ:

Prijava na mail: sio@mra.si.

Opis poslovne ideje / podjetja.

Termin za svetovanje ali informiranje.

Vključitev v program.

VEČ INFORMACIJ:

MARIBORSKA RAZVOJNA AGENCIJA

Telefon: 02 333 13 06

E-pošta: sio@mra.si

www: mra.si

Aktivnosti Mariborske razvojne agencije v okviru operacije SIO »MRA« 2018-2019 sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa za izvajanje Evropske kohezijske politike v obdobju 2014 – 2020, prednostne osi: 3 Dinamično in konkurenčno podjetništvo za zeleno gospodarsko rast.

Zbirateljica Utrinkov

Hočanka Marija Cvetko je prve izvode našega občinskega časopisa zbirala po vasi

Na proslavi ob kulturnem prazniku me je ustavila gospa Marija, začudeno sem jo pogledala, toda njene zvedave oči so mi takoj dale vedeti, da ima »nekaj za bregom«. In res je bilo tako. Ko mi je začela pripovedovati, kaj dela in zbira, nisem mogla verjeti svojim ušesom, da se nekdo z toliko dobre volje loti takega »projekta«. V mislih sem ji čestitala in si rekla »Gospa, moj veliki poklon, česa takega ne srečaš kar tako.« Seveda je bila moja radovednost še večja in takoj me je pritegnila s svojim pripovedovanjem.

Na moje vprašanje, »Gospa, kako ste prišli na to idejo, da ste začeli to delati,« je odgovorila:

»Gledala sem stare Utrinke o pevskega zboru, kjer pojem že 38 let, in sem si rekla: Marija, kaj če bi ti te prispevke zbrala v eno mapo, veš, kakšen spomin je to za pevce. In tako sem začela zbirati Utrinke od leta 2000 oziroma 2002 dalje.«

Dobro to je bil začetek za pevce, kako to, da ste se odločili še za druga društva, župane, krajevne skupnosti?

»Med listanjem sem našla članke o teniškem klubu, kjer sem članica že 31 let (Letos sem postala častna članica. – Moje iskrene čestitke!) in sem si mislila, poglej, če že trgaš Utrinke, pa zberi še za tenis. Ko sem prebirala Utrinke, sem tako mimogrede brala članke, gledala slike in videla, da ima PD Skalca veliko lepih člankov, slik iz svojih pohodov, pa sem naredila še tretji »kup« za Skalco. In tako se je zgodba širila in širila in naenkrat sem imela 15 škatel in še in še ...«

Kakšen pa je bil odziv na vaše delo na občini, saj že to delate celi dve leti?

»Ja, moram reči, da so me v začetku malo čudno gledali, pozneje pa je Metka O. dobila dovoljenje, da mi pomaga. Hvala županu za pomoč in »nadgradnjo« mojega dela, saj bodo s finančno pomočjo občine narejene 'foto knjige' za posamezna društva itd.«

Kje ste dobili vse številke Utrinkov?

»Ni bilo lahko, nekaj sem jih imela doma, nekaj na občini, potem pa sem začela spraševati po vasi in sem prišla do krajanek, ki imajo zbrane vse številke, tako sem prišla do kompletnih števil.«

Kakšen pa je vaš način dela oz. sestavljanja za posamezne organizacije?

»Tako da preprosto iztrgam članek, spodaj pripišem datum, številko Utrinkov, pazim, da je zajet ves članek skupaj z avtorjem, in datumsko vlagam v škatle, drugače se med velikim kupom papirja izgubim. Kasneje pa prosim za pomoč, tako kot vas danes, da mi pomagajo predsedniki ali člani iz posameznih društev, tako počasi nastaja končni izdelek.«

Kakšen je odziv in pomoč v posameznih društvih?

»V glavnem mi vsi radi pomagajo, tako kot vi, je pa nekaj društev, kjer očitno ne bom dobila pomoči; tako pač to je, ampak me to ne moti, naredila bom nalogo do konca, kot sem si jo zadala, saj me zgodbe kar vlečejo k delu.«

Kaj pa pravijo vaši doma na vaše delo, saj ste »opremili« pol hiše z občinskimi Utrinki?

»Seveda me podpirajo, zdaj pa jim počasi že gre na živce (tudi mene včasih mine volja, potem tri dni ne pogledam, četrti dan pa me spet potegne in delam naprej), toda vedo, da »mamo to veselje« in da bodo generacije in generacije listale po teh knjigah in se čudile, kaj je v vseh teh letih naše občine bilo napisano in narejeno.« Tudi avtorico je gospa Marija popolnoma »osvojila«. Po klepetu na kavici me je prijazno povabila še k sebi domov, da mi pokaže, kako dela in kakšni so videti njeni prvi zbir. Ob pogledu na njene polne mize škatel, papirjev, rednikov sem se v sebi odločila, to moram napisati v Utrinke.

Gospa Marija, ali je že kdo kaj o tem napisal v Utrinke? Dovolite, da naredim nekaj slikic in napišem par vrstic?

»Ja, nekaj je že napisala ga. Vanja z občine, nimam pa nič proti, morda me bo ob prebiranju članka kdo sam poklical in rekel: Marija, tudi jaz imam še nekaj v »v svojem arhivu« ... Pridem, vam prinesem in tudi pomagam.«

Njen odgovor mi je dal korajžo in nastal je skromen članek o Mariji Cvetko, ki si prav gotovo zasluži te besede. Vesela sem, da je zbrala prispevke tudi za našo KS Reka-Pohorje, saj letos praznujemo 40 let in bom z veseljem pomagala pri nastanku »naše knjige«. Naj končam z besedami: Hvala, Marija, za takšno delo, ki bo velik zbir dogodkov na enem mestu v naši občini. Želim vam veliko uspehov, veliko dobre volje in zdravja ter iskrene čestitke ob vseh vaših letošnjih jubilejih v delovanju pri posameznih društvih.

➡ Zdenka Trinko

IŠČEMO STARE ŠTEVILKE UTRINKOV

Če imate v predalu ali na podstrešju stare številke Utrinkov (2000-2008), vas vljudno vabimo, da jih zamenjate za nagrado. Utrinke lahko prinesete na Občino Hoče-Slivnica (Metka Oberlajt), Pohorska cesta 15, 2311 Hoče in v zameno za stare številke Utrinkov vam bomo pripravili sladko presenečenje. Zahvaljujemo se vam za sodelovanje.

Metka Oberlajt

Tečaj rezbarstva in kiparstva

Vse zainteresirane, ki želijo svoj prosti čas preživeti aktivno na področju dela z lesom, vabim, da se nam pridružite. Res je, da smo člani Združenja rezbarjev modelarjev lesa Slovenije že z podobnim obvestilom obveščali preko občinskega glasila Utrinki, vendar ste se nam javila samo dva člana, kar pa je bilo premalo, da pričnemo z aktivnim delom. Zato se ponovno obračam na zainteresirane, da nam svojo namero sporočite na e-mail sornik810@gmail.com ali pa na mobilni 040 915 100. Še prošnja – zaradi lažjega komuniciranja pustite svoj kontakt v kakršni koli obliki. Želimo si kontaktiranja z vami.

➡ Srečko Ornik

Prijavi se na SMS obveščanje in osvoji nagrado. Več informacij je objavljenih na spletni strani www.hoce-slivnica.si.

Nagradna igra traja od 10.04.2019 do 10.09.2019.

Razglasitev rezultatov nagradne igre bo v času prireditve občinskega praznika.

VID VALIČ
v avtorski komediji

TVOJ BODOČI BIVŠI MOŽ

7. 4. 2019 ob 18h
Kulturni dom Hoče

CENA VSTOPNICE: 15 EUR v predprodaji, 18 EUR na dan dogodka
VSTOPNICE: www.vidvalic.si, spletna prodaja in prodajna mesta mojekarte.si (Petrol, OMV, trafike 3DVA in kioski Delo).

»Odkar se zavedam, hodim v hribe!«

Anton Demšič iz Hoč je bil v letu 2018 prejemnik spominske plakete Občine Hoče-Slivnica za delovanje na kulturnem področju in delu pri RK. Ta predstavitev pa je zelo skromna, saj ga znanci najbolj poznamo kot srčnega planinca, dobrodušnega in prijaznega človeka, ki mu je prostovoljstvo v krvi

Na obisk sem se podala v želji, da mi Tonček (kakor ga kličemo znanci in prijatelji) spregovori o svojem prostovoljnem delovanju skozi vse življenje, vendar sva o tem govorila najmanj. Kakor da je zanj popolnoma logično: da že več kot 50 let poje v zborih, da je prav tako dolgo zavezan planinstvu, da je eden redkih moških, ki že več kot 30 let dela pri KO RK Hoče, da je v službi vedno delal pri sindikatu ... Da je ob vsem tem gradil družino in dom, da je sodeloval pri gradnji ulične kanalizacije – skratka, da je bil tam, kjer so ga potrebovali ...

Vojno otroštvo

V želji, da spoznamo trnjevo pot njegovih mladih let, mi je ustvaril slikovito podobo otroštva in odraščanja v težkih vojnih in povojnih časih. »Rojen sem leta 1935 na Bizeljskem, v domači hiši pod cerkvico sv. Vida, od koder je lep pogled na kraj. Med temi grički sem hitro postal planinec, ki uživa v lepem razgledu.«

V to otroštvo je pri njegovih šestih letih – še z mlajšo sestrico Milko – nasilno posegla druga svetovna vojna. Bizeljsko so začeli Nemci že leta 1941 sistematično ponemčevati kot mejni štajerski kraj; večino družin so izselili v Nemčijo. »Na Martinovo smo morali pod orožjem zapustiti dom; oče je na hitro zapakiral šivalni stroj in svinjino v masti, saj smo imeli koline.« Vendar so morali dom zapustiti samo z ročno prtljago in vso družino so peljali v zbirni center na grad Rajhenburg. Od tam so jih z vlakom transportirali v Nemško zvezno državo Saško, kjer so jih naselili v planinskem hotelu blizu Frauensteina. Na to delovno taborišče ima Tonček lepe spomine, saj so imeli kulturno bivanje, otroci so takoj začeli s šolo – seveda nemško, oče je delal na žagi, mama pri gospodinjstvu, babica je bila doma, vodja delovnega taborišča («Lagerführer») je bil zelo človeški. »Najbolj smo bili veseli, ko so za nami poslali še naš šivalni stroj in meso,« se Tonček spominja smeje, saj otroci verjetno niso tako pogrešali doma kot starši.

Čez leto dni so jih preselili v drugo delovno taborišče, v Lössnitz na Saškem. Tu so bivali v šoli, v veliko slabših razmerah, posebej še, ker je bil vodja zagrizen SS-ovec; pouk so imeli le nekaj mesecev, ko jih je lahko učil eden od izgnancev v slovenščini, vendar so to kmalu prepovedali. Oče, ki je bil po poklicu čevljar, a moral je delati v rudniku železa, mama je leta 1943 rodila sestro Maco, ki je po težki bolezni komaj preživela. Tonček se spominja tudi prvih tesnejših stikov z domačini: »Tu smo se seznanili z nemško družino, ki jim je padel na fronti 18-letni sin. Veliko Nemcev je sovražilo Hitlerja.«

Nazadnje so jih pri preselitvi v novo mesto Rodewisch že vabili z ugodnostmi v nemško državljanstvo, vendar so Slovenci v glavnem vztrajali pri slovenskem. Imeli pa so ponovno srečo z bivanjem v nekdanji gostinski šoli, njihov upravnik je bil ponovno zelo človeški, celo dobrovoljnež. »Stanovali smo v šoli na vrhu: oče je dobil prostor za čevljarstvo delavnico, tu si je nabavil celo dva stroja. Mama je delala pri neki družini, ki je prodajala kisló zelje. Najbolj svobodni smo bili otroci: takoj smo sicer morali v šolo, lepo, novo, a imeli so razumevaločega učitelja; bili smo svobodni na dvorišču, v parku ... Med počitnicami sem pasel krave in dobival sem celo južino.« V tem delovnem taborišču se je novembra 1944 rodil brat Stane in tam so dočakali konec vojne.

Iz pripovedi o teh vojnih letih lahko ob vsej tragiki izseljevanja

prepoznamo tudi nemški smisel za organiziranost, predvsem pa to, koliko je bilo odvisno od človečnosti posameznih vodij teh delovnih taborišč.

Proti koncu leta 1944 so se že začeli preleti zaveznikov. »Najbolj mi je ostalo v spominu bombardiranje Dresdena, ki je bil od nas oddaljen le okoli 30 km zračne linije. Ponoči smo bili vsi v kleti, val eksplozij je bil tako močan, da so se tresli pogradi ... Zunaj se je vse svetilo od požarov v oddaljenem mestu ...« se spominja Tonček, ki mu je konec vojne še danes v živem spominu. »Leta 1945 smo bili dva meseca med frontama, dva meseca smo prebili skoraj ves čas v kleti. Včasih smo si le upali ven, v park ... Tako sem med najhujšim napadom zaveznikov prebil bombardiranje v nekem jarku, s seboj sem imel tudi dveletno sestrico Maco ... K sreči bombe niso padle na našo šolo in park, našo lepo osnovno šolo pa so do tal porušili ... Še vedno je delovala naša kuhinja, skladišča so bila še polna ... Spomnim se tudi odhajajoče nemške vojske in prihoda Američanov; na ulicah so sistematično uničevali pobrano orožje, čezenj so vozili s tanki ...«

Vrnitev v svobodo

»Pred vrnitvijo domov je oče pripravil tri zaboje s svojimi stroji in drugimi stvarmi, toda Američani so dovolili na tovornjake 'Džemse' vzeti le to, kar smo lahko nesli. Pot preko Češke in Dunaja je trajala dober mesec in pol ...« Preden so se lahko vrnili na Bizeljsko, so se morali na Studencih v Mariboru natančno popisati. A vrnili so se vsi – in še z dvema novima članoma! Ob tem razmišljam o trpljenju matere, kaj vse je morala preživljati z otroki, dojenčkom. Kako težka je morala biti zanjo vsa ta dolga pot ... Zato se Tonček s hvaležnostjo spominja babice, ki jim je bila vsa ta leta v veliko pomoč.

Doma pa jih je čakal izropan dom in posekan vinograd: kočevski Nemci, ki so jih naselili v Bizeljsko, vinograda niso znali obdelovati. Na srečo so ostale stare jable, ki so to leto najlepše rodile ... Sicer je bila revščina velika – reševale so jih živilske karte in otroški dodatki. »V letih 1947 in 1950 sta se rodila še sestra Ivanka in brat Boris, za nas starejše otroke se je takoj začela šola, med počitnicami pa smo morali služiti k večjim kmetom ... Najbolj tragično za družino pa je bilo takrat, ko nas je oče preprosto zapustil in odšel v Zagreb. Dobro, da je bila mama tako močna in odločna ženska ...«

Kot najstarejši je moral Tonček skrbeti za mlajše brate in sestre. Prav zato si je po sedemletki na Bizeljskem poiskal internat in šolo v Mariboru, na Industrijsko-kovinarski šoli (IKŠ), ki je bila praktično šola Tovarne avtomobilov Maribor. Preživel je v internatih v Melju, v Strossmajerevi, nazadnje pa v novem tezenskem domu. Čeprav izšolan kovinostrugar, se je po služenju vojaškega roka v Pulji in šolanja v Mašinski šoli preusmeril – in do upokojitve (leta 1994) je ostal v Tamu v oddelku za energetiko.

Tonček postane aktiven Hočan

Že leta 1954 si je dobil stanovanje v Zg. Hočah; kmalu je sem pritegnil celo družino, ko se je sprostilo stanovanje na Lebejevi žagi. Prijateljela sta z Rečnikovo Stanko, vendar sta morala počakati s poroko tako dolgo, da so sestre in brata prišli do kruha. Tudi po poroki je še sam vzdrževal družino, dokler se ni leta 1965 preselil

s Stanko v Maribor, saj v TAM-u ni bilo težko dobiti stanovanja, ker sta bila oba tam zaposlena. A očitno je oba vleklo v Hoče – in od leta 1988 živijo v svojem domu, v edini ulici na robu Sp. Hoč, ki še nosi ime Zg. Hoče – in oba sta aktivna Hočana. Ob sinu in hčerki imata tudi dve vnukinji in pravnuka Tiama.

Ko gledava družinske fotografije, mi ob eni od njih, kjer so zbrani vsi bratje in sestre z družinami, z veseljem pove, da je tudi mama doživela lepa stara leta: našla je prijatelja, moža, iz Dutovelj in na njenem domu so se tako radi zbirali. Ko da je bila na starost poplačana s tem blagim človekom in lepo domačijo za vse velike življenjske preizkušnje!

Bolj žalosten konec je doživela tovarna, ki mu je omogočila šolanje, delo in dober zaslužek – danes je to že davna preteklost. Bila je ponos nekega časa, o njenem žalostnem koncu in koncu drugih mariborskih industrijskih velikanov pa mora svoje še povedati zgodovina ... Tonček govori z veseljem o visokem družbenem standardu – o stanovanjih, možnostih dopustov, prevozih na delo ..., saj je veliko delal pri sindikatu. Bil je tudi soorganizator krvodajalskih akcij – in sam je bil 75-krat krvodajalec. Prav zato so ga po preselitvi v Hoče takoj pritegnili k KO RK; za aktiviste RK je z največjim veseljem organiziral izlete po vsej Sloveniji, pravi da kar 18-krat. Še vedno je aktiven, čeprav pristavi, da bi se zdaj že rad umaknil – pa kaj, ko je tako težko dobiti nove aktivne člane ... Kar hitro se je znašel tudi med pevci, saj je dober tenorist; v Mariboru je več kot 20 let prepeval pri moškem pevskem zboru Partizan, ki je s svojimi 40 pevci domoval v Domu armije. »Ko pa je leta 1991 ta dom ponovno dobil nekdanje ime Narodni dom in novo vodstvo, je zbor preprosto razpadel ... Žal,« doda z rahlo nostalgijo. Pel je tudi pri moškem zboru KBM, v Hočah pa sodeluje pri KUD-u od leta 1988. Pel je pri moškem zboru, do danes poje tudi pri mešanem pevskem zboru. Vsa leta opravlja tudi delo gospodarja ... Občinske spominske plakete je bil zelo vesel, še bolj vesel bi bil boljših pogojev za vaje, bolj zračnega in svetlega prostora, malo bolj prostega zaodnja ...

Planine so njun svet

Najprej smo se spoznali v planinah. Na tistih svobodnih, sproščenih poteh, ko odpadejo vsi čudni predsodki med ljudmi, ko hodimo in uživamo ob širokih razgledih ... »Odkar se zavedam, hodim v hribe; že razgled od sv. Vida nad Bizeljskim je bil zame prelep. Ko pa sva mnoga leta kasneje s Stanko zlezla iz Pišec na Orlico, sva z neke poseke šele odkrila lepoto teh mojih rodni gričkov ...« pove Tonček z veseljem v očeh. Pohvali se, da sta člana PD Tam že od leta 1958, da je imelo društvo v najboljših letih okoli 2000 članov, da so imeli planinske skupine po šolah – in da je bila prav hoška skupina najmočnejša ... Tako po poroki sta se z ženo lotila Slovenske transverzale in jo prehodila v treh letih. »Leta 1963 smo prehodili prvi del do Logarske v treh etapah, naslednje leto Kamniške in Julijce. Zaključni del je bil v idealnem vremenu od Bohinja do morja ... Seveda vse peš in z javnimi prevozi,« doda tokrat Stanka.

Kljub letom še z velikim žarom govorita o planinskih poteh, o ljubezni do planin – in še vedno hodita skupaj, čeprav sta vsak po svoje aktivna: Stanka je že leta 'zaposlena' pri DU Hoče, je najzvestejša telovadka pri naši skupini upokojencev, pridno beleži vse naše obiske, samo moža nam ne pripelje. On ima gibanja dovolj, doma je še hiša, treba je pripravljati drva, kuriti, treba je postoriti na vrtu ... Ob vsej hoji in drugem gibanju ni imel nikoli problemov z odvečnimi kilogrami! Tudi to je ena od velikih prednosti za stara leta ...

In ob zaključku pogovora izreče moj iskrivi sogovornik še misel za mlajše, za tiste, ki bodo delali za nami: »V kraju manjka povezava med društvi in šolo – pri kulturi in planinstvu ...«

➔ Majda Strašek Januš
📷 družinski arhiv

Zlat konj z zlatim srcem

»Leto 2018 je bilo v znamenju žrebcev iz našega hleva,« pravi Miran Dovnik, ki je dobil za svoje haflingerje tri laskava priznanja

Slovensko združenje rejcev konj pasme haflinger skrbi za vzrejo zdravih potomcev pasme haflinger, ki je slovenska tradicionalna pasma. »Plavogrivi lepotec, ki izvira s tirolskih gora, je nekaj posebnega med vsemi pasmami. Izžareva šarm in plemenitost konja z zanesljivim in varnim korakom. Haflinger postaja vodila svetovna pasma konj za prosti čas, primeren je tako za mlajšo kot starejšo generacijo.« O teh »zlatih konjih z zlatim srcem«, kakor jih radi imenujejo, sem vam že pisala v Utrinkih, ko je Miran Dovnik iz Pivole prejel odličje za svojega žrebčka.

Dovnikova žrebca Adorno-G in Alpenstar sta bila 14. 8. 2018 v žrebetišču Andreja Greguriča na Gmajni, Raka, licencirana kot plemenska žrebca z začasno licenco. V nedeljo, 7. 10. 2018, pa je v Centru konjeniškega športa na Lopati pri Celju potekala 3. državna razstava žrebet pasme haflinger. Tu je dosegel drugo mesto med žrebčki Dovnikov Nigson.

Na spletni strani Slovenskega združenja rejcev so o tej razstavi, kjer konje tudi ocenjujejo, zapisali: »Na razstavo je bilo pripeljanih devet moških in osem ženskih živali, nekaj živali se zaradi različnih vzrokov razstave ni udeležilo. Strokovna komisija, ki so jo sestavljali strokovni vodja združenja gospa Nataša Gorišek ter avstrijska sodnika Marcus Remer in Andreas Zettel, je imela zahtevno nalogo, kljub temu pa so delo opravili profesionalno in v dveh urah ocenili vse živali.« Mnenje strokovne komisije je bilo, da se je kvaliteta v zadnjih treh letih izredno dvignila. In zakaj ocenjujejo? Osveščeni rejci se namreč zavedajo, da je treba za potomce izbrati najboljše žrebce. »Posebej pomemben je karakter plemenske živali, saj želimo, da je pasma konj haflinger najbolj varna in vodilna pasma za vožnjo in ježo v rekreativne namene, primerna tudi za manj izkušene rejce in ljubitelje konj. Hodom, karakterju in plemenitosti haflingerja

smo v preteklosti posvečali v Sloveniji premalo pozornosti, zato moramo v slovenski populaciji haflingerja pospešeno popravljati prav te lastnosti. Mednarodne razstave kažejo na dejstvo, da je v svetovnem merilu zelo uspešna avstrijska severnotirolska reja, kar je plod že blizu 100-letnega sistematičnega rejskega dela tega združenja rejcev,« se zavedajo v združenju. Po ocenjevalnem delu je sledil program, in sicer predstavitev haflingerja v vpregi. Obiskovalci so lahko občudovali dvovprego, prvič v zgodovini slovenskega združenja se je pod mentorstvom gospe Dunje Požaršek iz Litije predstavila kvadrilja mladih jahačev.

Po končanem programu je sledila razglasitev rezultatov. Med moškimi živalmi je s skupno oceno 8,33 zasedel prvo mesto Nitro Nikolaj (Nig Nog x Falena), rejca Primoža Kokovice iz Litije, na drugo mesto z oceno 8,00 se je uvrstil žrebček Nigson (Nig Nog x Stelba), rejca Mirana Dovnika iz Pivole, na tretje pa se uvrstil žrebček Willy (Wallenstein x Brita) s skupno oceno 7,88, rejca Marjana Verceta iz Koroške vasi. Omenjeni trije žrebčki so bili sprejeti za nadaljnjo vzrejo v žrebetišče. Tako je bil »lepotec izpod Lenarta« izbran kot eden od treh kandidatov za plemenitega slovenskega žrebca, kar je za lastnika največje priznanje. Čestitamo!

Če želite kdaj videti te lepote, se podajte pod Lenart – in če boste imeli srečo, se bodo podili po domači ogradi. Lastnik Miran pa vas bo rad popeljal tudi do hleva, kjer vas bodo pozdravili ti prijazni »zlati konji z zlatim srcem«.

➔ Majda Strašek Januš
📷 iz osebne arhiva

Duševno zdravje velikokrat zapostavljeno

Mladi študentje razbijajo tabuje in se ukvarjajo z depresijo na delovnem mestu, ki v sodobnih razmerah ni redek pojav

Tempo današnjega življenja postaja vse hitrejši, vsakdanje obveznosti pa od nas zahtevajo vedno več energije. Ker v natrpanem urniku pogosto ne najdemo časa zase, se lahko to hitro odraža na našem zdravju, tako fizičnem kot duševnem. Medtem ko se v sodobni družbi veliko pozornosti nameni fizičnemu zdravju, se duševno velikokrat zapostavlja in ostaja tabu tema, o kateri nihče ne želi oziroma noče govoriti. Dejstvo pa je, da je teh bolezni vedno več, in nujno je, da se jih ne sramujemo, jih prepoznamo in se o njih tudi pogovarjamo.

Ker želimo razbiti tabuje o takšnih boleznih, smo se študentje iz različnih fakultet pod mentorstvom prof. dr. Andreje Primec in s pomočjo strokovnih sodelavcev iz lokalne skupnosti Hoče-Slivnica odločili, da v sklopu projekta, izbranega na Javnem razpisu »Projektno delo z negospodarskim in neprofitnim sektorjem – Študentski inovativni projekti za družbeno korist 2016–2020«, ki ga sofinancirata Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport Republike Slovenije ter Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada, raziščemo to temo in jo predstavimo širši javnosti.

Ena izmed najpogostejših oblik duševnih bolezni je depresija, ki pa zahteva širšo obravnavo, zato smo se odločili, da jo v našem projektu preučimo interdisciplinarno. S tem namenom smo združili moči študentje različnih strok. Najprej se bo depresija obravnavala kot bolezen iz medicinskega vidika, za kar bo poskrbela študentka medicine Kaja Vrščaj. Da bi bolezen kot tako znali pravočasno prepoznati ter k osebam s težavami tudi primerno pristopiti, bosta s sociološkega in psihološkega vidika medicinsko obravnavo dopolnili še študentka pedagogike in sociologije Urška Pliberšek ter študentka psihologije Katja Zemlič. Nadalje smo v projekt vključili študentke ekonomije Heleno Cenc, Aljo Drovenik in Tino Vollmeier, saj depresija na delovnem mestu v sodobnih razmerah ni redek pojav. Z njim se tekom kariere spopada vse več ljudi, kar vpliva na delovno klimo, povečanje bolniških odsotnosti ter posledično tudi na samo uspešnost podjetja. Vsa prej omenjena področja bo na podlagi razumevanja zakonodaje in predpisov s področja mentalnega zdravja povezal študent prava Nejc Zidar, ki bo pridobil poglobljen vpogled v področje duševnega zdravja za posameznike (z osebnostno-pravnega vidika) in za podjetnike (z

vidika delovnopravnega varstva). Študentom bodo pri delu pomagali strokovni sodelavci Tatjana Bolšec (Rdeči križ Slovenije, Območno združenje Maribor, predsednica Krajevne organizacije Rdečega križa Rogoza), Uroš Blažič, predsednik Krajevne skupnosti Rogoza, ter mag. Vanja Jus, višja svetovalka za premoženjsko-pravne kadrovske in splošne zadeve Občine Hoče-Slivnica, ki jih bodo s svojim strokovnim znanjem in praktičnimi izkušnjami usmerjali pri izvajanju aktivnosti v lokalnem okolju.

Namen našega projekta je opozoriti na depresijo z drugačnega zornega kota. Želimo jo predstaviti kot bolezen, ki je prisotna v naših družinah, v krogu naših sodelavcev in prijateljev, ter poudariti, da biti depresiven ni nič sramotnega. Opozoriti hočemo na pomembnost njenega zgodnjega odkrivanja in preprečevanja, seznaniti ljudi s pravicami obolelih, ki jih zagotavlja slovenska zakonodaja, ter hkrati podjetjem predstaviti finančne posledice, ki jih prinaša izostanek zaposlenih, obolelih za depresijo. S projektom ne želimo le ozaveščati bolezni kot take, temveč tudi poiskati nabor ukrepov, s katerimi bi lahko zmanjšali njeno pojavnost v vsakdanjem življenju kot tudi na delovnem mestu.

V sklopu projekta bomo s partnerjema Rdeči križ Slovenije (Območno združenje Maribor, Krajevna organizacija Rdečega križa Rogoza) in Občina Hoče-Slivnica organizirali Teden dobrega počutja, ki bo potekal od 20. do 25. maja, v okviru katerega bomo pripravili veliko zanimivih delavnic, vse od kulinarike do samoobrambe (karateja), sproščanja ob jogi in gongih v Botaničnem vrtu, druženja s hišnimi ljubljenci, če izpostavimo le nekatere.

Depresija ni znak šibkosti, je le posledica okoliščin, ki se jih ljudje praviloma prepozno začnejo zavedati. Pogosto ne želijo ali ne zmorejo pravočasno poiskati pomoči, velikokrat precenjujejo svoje sposobnosti. Posledično zamudijo trenutek, ko bi lahko z majhnimi spremembami svoje življenje obrnili v pozitivno smer. Upamo, da bomo z našimi projektnimi aktivnostmi dosegli čim več ljudi in jih vzpodbudili k razmisleku o sebi in o soljudih. Najbolj nas je strah prav stvari, ki jih ne poznamo in s katerimi se ne želimo soočiti.

➔ Helena Cenc, Alja Drovenik, Tina Vollmeier

MAJSKI SEJEM RASTLIN

Nedelja, 12.5.2019

Vabimo vas, da se udeležite že devete prireditve Majski sejem rastlin, ki bo potekala v nedeljo, 12.5.2019.

Pripravljamo zanimiv program prodajno predstavitvenega sejma s predavanji in delavnicami za otroke in odrasle. Letos bomo spoznavali uporabnost zdravilnih rastlin, nego okrasnih grmovnic ter gojenje in predelavo žit. Na ogled bo tudi fotografska razstava z naslovom PalaeoDiversiStyria v slikah.

Vabimo Vas, da se kot razstavljalci na sejmu čim prej prijavite k sodelovanju, saj je število mest omejeno.

Pošljite nam naslednje informacije:

- Ime in priimek
- Organizacija
- Kaj boste prodajali/ promovirali ?
- Ali potrebujete stojnico (omejeno število) ?
- Ali potrebujete mizo ?
- Ali potrebujete več prostora (za rastline, skulpture...) ?
- Ali potrebujete elektriko ?
- Imate še kakšne posebne zahteve ali vprašanja ?

Prijave pošljite na naslov: botanicni.vrt@um.si

Vaše prijave pričakujemo čimprej oziroma najkasneje do 15. aprila 2019.

Društvo prijateljev
Botaničnega vrta
Univerze v Mariboru

Fakulteta za kmetijstvo
in biosistemske vede

Botanični vrt Univerze v Mariboru
Pivola 90a, 2311 Hoče

Splet: botanicnivrt.um.si
email: botanicni.vrt@um.si
Tel.: +386 2 613 08 58
GSM: 031 310 330

Dejanu v zadnje slovo

V sredini meseca januarja smo se na hoškem pokopališču poslovili od našega krajana Dejana Predana, mnogi smo ga poznali in klicali »Čiko«, v določenem krogu prijateljev, pa »Torbica«.

Kot strela z jasnega se je v četrtek, 10. januarja, po vasi razširila žalostna novica, umrl je »Čiko«. Vsi smo obstali in onemeli, vedeli smo, da je bolan, vendar nihče ni pričakoval tako nenadnega slovesa. Sreča mu je bila velikokrat naklonjena, znal se je pobrati in živeti v žaru polne energije naprej, tokrat je bila smrt močnejša od njegove volje.

»Prišel je čas, ko si moral oditi tja,
kjer vsak dan te bo iz sna prebudila angelov melodija,
kjer ne boš čutil bolečin, le blaženi mir.«

S temi besedami sta se v globoki žalosti še zadnjič poslovili hči Tamara in žena Vesna.

Njegovo življenje se je prepletalo med službo na policiji, ustvarjanjem skupnega doma, družine, druženjem s prijatelji, ljubeznijo do Pohorja. Na lepi trati ob potoku, pod obronki pohorskih gozdov so si skupaj zgradili in ustvarili lep dom, dom, ki bo zdaj pogrešal njegov glas, ki bo pogrešal njegov prešerni nasmeh, njegovo dobro voljo, zvok avtomobila, klic prijateljev. Ostal bo tih in prazen, ostal bo le sad njegovih pridnih rok in spominov.

Rad je imel Pohorje, kjer so vsi trije smučali od prvih snežink do zadnje krpice snega. Rad je imel Pohorje, sneg, zimo, kjer je vsa leta sodeloval pri pripravah na zlato lisico. Letos je bila Pohorska lisica brez Dejana, saj je njegovo telo premagala bolezen, odšel je tja med zvezde, nekam daleč stran od doma, toda - kakor so napisali domači:

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre.
Le daleč, daleč je.

Res je, Dejan, nekje daleč boš nad nami, toda ostal boš z nami kot svetel spomin na čas skupnega življenja, na čas, ko si se z nami znal smejeti pa tudi jokati.

Naj ti bo lahka slovenska zemlja, katero si imel tako neizmerno rad, z nami boš ostal kot spomin na nekaj lepega in dobrega na tej zemlji, ne samo med domačimi, tudi med ostalimi krajani in veliko množico prijateljev, ki so te v tako velikem številu pospremili na tvoji zadnji poti in ti še zadnjič pomahali v slovo.

➡ Zdenka Trinko

DOTIK SVETLOBE

Svetloba se razlije
in prinese toplino
novorojenega leta,
na novo rojenega dne.
Zvoni v daljavi,
glas teče skozme,
šepetajo veje
in plešejo utrinki.
Prisluhni pesmi
dobrosrčnih ptic.
Naj ne toži jutro,
naj se dan veseli dneva,
naj noč lega spat
v naročje sreče.
Naj mirno gnezdiijo ptice
in cveti bogastvo duha.
Naj ne ugasne luč svetlobe,
upanja, ljubezni in miru.

Majda Strnad

OBČINA
HOČE-SLIVNICA

občina z vizijo

Projekt financiran v okviru projektov
Las lastovica

projekt:
Skupaj očistimo naše občine

EKODAN NIZAMAN 2019

sobota, 6. 4. 2019
od 9. do 12. ure

Zbor bo ob 9. uri na posameznih sedežih naših krajevnih skupnosti, kjer vam bodo koordinatorski posredovali potrebne informacije o lokaciji pobiranja in odvoza smeti.

KS Orehova-Hotinja vas	Franja Bračko	031 507 633
KS Slivnica	Slavko Pišek	051 302 677
KS Rogoza	Uroš Blažič	040 526 505
KS Hoče	Martina Rauter	051 365 443
KS Reka-Pohorje	Zdenka Trinko	041 431 382

**Naj nas v tokratni čistilni akciji vodi ozaveščenost
o urejenem in čistem bivalnem okolju.**

Vabljeni!

